

Z A K O N

O TELEKOMUNIKACIJAH (ZTel-1)

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen (vsebina zakona)

Ta zakon ureja prenos informacij v telekomunikacijskih omrežjih, pogoje za opravljanje javnih telekomunikacijskih storitev in obratovanje javnih telekomunikacijskih omrežij, ureja izdajanje dovoljenj za opravljanje telekomunikacijskih storitev, določa pogoje in postopek za uporabo radiofrekvenčnega spektra, pogoje za medsebojno povezovanje omrežij in priključevanje uporabnikov, ureja zagotavljanje univerzalnih telekomunikacijskih storitev, določa pogoje za uporabo telekomunikacijskih števil ter pogoje za uporabo radijske in terminalske opreme, ureja ustanovitev, organizacijo in delovanje Agencije za telekomunikacije in radiodifuzijo Republike Slovenije (v nadaljevanju: Agencija) kot neodvisne organizacije urejanja ter pristojnosti organov, ki opravljajo druge upravne naloge po tem zakonu, določa naloge Sveta za telekomunikacije, določa pravice in obveznosti operaterjev telekomunikacijskih storitev in njihovih uporabnikov ter ureja druga vprašanja, povezana s telekomunikacijami.

2. člen (namen zakona)

Namen tega zakona je:

1. zagotoviti konkurenco na trgu telekomunikacijskih storitev in omogočiti zanesljive telekomunikacijske storitve, katerih ponudba bo usklajena s pričakovanji in potrebami uporabnikov,
2. zagotoviti univerzalne telekomunikacijske storitve vsem po dostopni ceni, vključno s potrebami po nujnih storitvah,
3. zaščititi interese uporabnikov telekomunikacijskih storitev vključno z varstvom tajnosti in zaupnosti v telekomunikacijah,
4. zagotoviti in pospeševati učinkovitost in konkurenco med operaterji,
5. zagotoviti učinkovito rabo radiofrekvenčnega spektra in telekomunikacijskega oštevilčenja,
6. izkoristiti nastajajoče tehnologije,
7. varovati interese varnosti in obrambe države.

3. člen (pojmi)

V tem zakonu uporabljeni pojmi pomenijo:

1. Elektromagnetna združljivost (EMC) je sposobnost naprave, dela opreme ali sistema, da zadovoljivo deluje v svojem okolju brez vnašanja nedopustnih elektromagnetnih motenj ničemur v tem okolju.
2. Elektronski mediji so množični mediji, ki svoje vsebine razširjajo na elektronski način.
3. Fiksne javne telefonske storitve so javnosti dostopne komercialne storitve neposrednega prenosa govora v realnem času preko komutiranega javnega telekomunikacijskega omrežja oziroma omrežij, tako da lahko vsak uporabnik uporablja terminalsko opremo, priključeno na omrežno priključno točko na fiksni lokaciji, za komunikacijo z drugim uporabnikom terminalske opreme, priključene na drugo omrežno priključno točko.
4. Fiksno javno telefonsko omrežje je javno komutirano telekomunikacijsko omrežje, ki se delno ali v celoti uporablja za zagotavljanje fiksnih javnih telefonskih storitev med fiksnimi omrežnimi priključnimi točkami.
5. Geografska številka je številka, katere del ima geografski pomen, ki se ga uporablja za usmerjanje klicev do omrežne priključne točke naročnika, ki mu je bila ta številka dodeljena.
6. Javne satelitske storitve so javne telekomunikacijske storitve, ki se zagotavljajo s pomočjo satelitske radijske opreme.
7. Javne telekomunikacijske storitve so telekomunikacijske storitve, ki so dostopne javnosti.
8. Javna telekomunikacijska omrežja so telekomunikacijska omrežja, ki se jih delno ali v celoti uporablja za zagotavljanje javnih telekomunikacijskih storitev.
9. Krajevna podzanka je del krajevne zanke, ki povezuje omrežno priključno točko pri naročniku s konzentradorjem ali določeno vmesno dostopovno točko v fiksnem javnem telefonskem omrežju.
10. Krajevna zanka pomeni fizični vod iz bakrenih posukanih parov, ki povezuje omrežno priključno točko pri naročniku z glavnim razdelilnim okvirom ali drugo primerljivo opremo v fiksnem javnem telefonskem omrežju.
11. Medomrežna povezava je vrsta omrežnega dostopa, ki omogoča fizično in logično povezavo telekomunikacijskih omrežij tako, da lahko uporabniki, priključeni na različna telekomunikacijska omrežja, posredno ali neposredno medsebojno komunicirajo oziroma, da imajo dostop do storitev, ki jih ta omrežja omogočajo.
12. Mobilno javno radijsko omrežje je javno telekomunikacijsko omrežje, ki se ga uporablja za zagotavljanje mobilnih javnih radijskih storitev.

13. Mobilne javne radijske storitve so javne telekomunikacijske storitve, ki se jih delno ali v celoti zagotavlja z radiokomunikacijami do mobilnih uporabnikov, in ki zato delno ali v celoti uporabljajo mobilno javno radijsko omrežje.
14. Naročniki so pravne ali fizične osebe, ki imajo sklenjeno pogodbo z operaterjem javnih telekomunikacijskih storitev za uporabo njegovih storitev.
15. Omrežni dostop je fizična in logična povezava terminalske ali druge opreme s telekomunikacijskim omrežjem ali z njegovim delom, kot tudi fizična in logična povezava enega telekomunikacijskega omrežja z drugim omrežjem ali z njegovim delom z namenom pridobitve dostopa do funkcij tega telekomunikacijskega omrežja ali do telekomunikacijskih storitev, ki jih tako omrežje omogoča.
16. Omrežna priključna točka so vsi fizični priključki in njihova dostopovna tehnična specifikacija, ki so del javnega telekomunikacijskega omrežja in so potrebni za dostop do javnega telekomunikacijskega omrežja oziroma storitev in za učinkovito povezavo skozi to javno omrežje.
17. Operater je pravna ali fizična oseba, ki izvaja pravni in dejanski nadzor nad celoto funkcij, ki so potrebne za zagotavljanje ustreznih telekomunikacijskih storitev.
18. Radiodifuzija je oddajanje in razširjanje radijskih ali televizijskih programov, namenjenih neposrednemu javnemu sprejemu, v odprtem prostoru. Program ima pomen kot je opredeljen v zakonu, ki ureja javna glasila (medije).
19. Radiokomunikacije so telekomunikacije s pomočjo radijskih valov.
20. Radijska frekvenca je del radiofrekvenčnega spektra, ki se uporablja za radiokomunikacije, in je določena z centralno frekvenco in širino radiofrekvenčnega kanala, zgornjo in spodnjo mejo frekvence radiofrekvenčnega kanala ali navedbo posameznih nosilnih frekvenc (analogna radiodifuzija).
21. Radijska oprema je naprava ali njen ustrezen del, ki omogoča komuniciranje s pomočjo oddajanja oziroma sprejemanja radijskih valov, in izkorišča radiofrekvenčni spekter, razporejen za prizemne/vesoljske radiokomunikacije.
22. Skupna uporaba objektov oziroma napeljav po tem zakonu pomeni, da mora lastnik objektov oziroma napeljav na podlagi dogovora in ustreznega denarnega nadomestila dopustiti uporabo teh objektov oziroma napeljav na način kot to določa za zakon.
23. Številka je niz znakov oziroma števk, črk ali drugih simbolov, lahko tudi v medsebojni kombinaciji za dostop do omrežja ali za identifikacijo omrežja, operaterja, omrežne priključne točke ali drugega elementa omrežja.
24. Telekomunikacije so oddajanje, prenašanje, sprejemanje in usmerjanje vseh vrst sporočil v obliki signalov, glasu, slike ali zvokov s primernimi tehničnimi sredstvi.
25. Telekomunikacijsko omrežje so prenosni sistemi, lahko tudi centrale in druga oprema, ki omogoča prenos signalov med določenimi omrežnimi priključnimi

točkami po žičnih, radijskih, optičnih ali drugih elektromagnetnih sistemih, kamor med drugim spadajo satelitska omrežja, fiksna in mobilna, govorna in podatkovna prizemna omrežja, omrežja za radijsko in televizijsko radiodifuzijo in omrežja za kabelsko televizijo.

26. Telekomunikacijske storitve so storitve, ki se jih delno ali v celoti zagotavlja s prenosom in usmerjanjem signalov po telekomunikacijskih omrežjih.
27. Terminalska oprema je naprava ali njen ustrezen del, ki omogoča komuniciranje in je namenjena za posredno ali neposredno priključitev s katerimi koli sredstvi na vmesnike javnega telekomunikacijskega omrežja
28. Univerzalna storitev je minimalni nabor telekomunikacijskih storitev določene kakovosti, do katerih imajo po dostopni ceni na njihovo zahtevo dostop vsi uporabniki ne glede na njihov kraj bivanja ali poslovanja.
29. Uporabniki so pravne ali fizične osebe, ki uporabljajo ali zahtevajo telekomunikacijske storitve kot končni uporabniki, ali telekomunikacijski operaterji kot uporabniki telekomunikacijskih storitev drugih.
30. Vmesnik je omrežna priključna točka, ki kot fizična povezovalna točka omogoča uporabniku dostop do javnega telekomunikacijskega omrežja, ali radijski vmesnik, ki specificira radijsko pot med radijsko opremo.
31. Zakupljeni vodi so vrsta telekomunikacijskih zmogljivosti, ki uporabniku omogočajo transparentne prenosne povezave med omrežnimi priključnimi točkami brez funkcije preklapljanja, ki bi bila uporabniku na voljo kot del funkcij zakupljenega voda.

II. PROCESNE DOLOČBE

Splošne določbe

4. člen (postopek)

Agencija izdaja dovoljenja in druge posamične akte po zakonu, ki ureja splošni upravni postopek, v kolikor ta zakon ne določa drugače.

5. člen (javni razpis)

Kadar ta zakon določa, da se dovoljenje ali drug posamični akt izda po javnem razpisu, izvede Agencija pred uvedbo upravnega postopka postopek javnega razpisa po tem zakonu.

1. Postopek javnega razpisa

1. Javni razpis

6. člen (uporaba določb)

(1) V postopku javnega razpisa se ne uporablja določb zakona, ki ureja splošni upravni postopek, razen določb o izločitvi.

(2) Razpis vodi pooblaščen uradna oseba Agencije, razen če za vodenje posameznega javnega razpisa direktor oziroma direktorica Agencije ne imenuje tričlanske komisije.

(3) Določbe o izločitvi uradne osebe se uporablja za člane komisije tudi, če niso uradne osebe Agencije.

7. člen (sklep o uvedbi javnega razpisa)

(1) Ko se stečejo v tem zakonu določeni pogoji za uvedbo postopka javnega razpisa, sprejme Agencija sklep o uvedbi postopka javnega razpisa.

(2) Sklep o uvedbi javnega razpisa mora vsebovati najmanj:

1. natančno navedbo predmeta javnega razpisa, ki mora obsegati jasen opis telekomunikacijskih storitev, radijskih frekvenc oziroma dejavnosti radiodifuzije, ki so predmet razpisa, ter območje oziroma lokacijo, kjer se bodo izvajale;
2. pogoje in zahteve ter kvalifikacije, ki jih mora izpolnjevati ponudnik glede opravljanja telekomunikacijskih storitev v skladu s predpisi in splošnimi akti Agencije;
3. najmanjše plačilo pristojbine za podelitev izključne pravice pri opravljanju mobilnih javnih radijskih storitev v skladu s petim odstavkom 35. člena tega zakona in način njenega plačila (enkratni znesek, letno plačilo);
4. merila za izbiro najugodnejše ponudbe in način njihove uporabe ter kakršnekoli omejitve, ki bodo upoštevane pri ocenjevanju ponudb;
5. rok, v katerem lahko ponudniki predložijo ponudbe, in način predložitve ponudbe (datum, čas, naslov, oznaka);
6. naslov, prostor, datum in uro javnega odpiranja ponudb;
7. kraj, čas in osebo, pri kateri lahko zainteresirani ponudniki dvignejo razpisno dokumentacijo, ceno dokumentacije in način plačila te dokumentacije.

(3) Kadar je predmet javnega razpisa dodelitev radijskih frekvenc za opravljanje radiodifuzije, mora sklep vsebovati tudi pogoje in zahteve ter kvalifikacije, ki jih mora izpolnjevati ponudnik glede programske vsebine.

(4) Kadar je predmet javnega razpisa dodelitev radijskih frekvenc za opravljanje radiodifuzije, sprejme Agencija sklep o uvedbi javnega razpisa s soglasjem Sveta za radiodifuzijo.

(5) Sklep o uvedbi javnega razpisa se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(6) Sklepa o uvedbi javnega razpisa se po objavi javnega razpisa ne sme spreminjati ali dopolnjevati.

8. člen

(rok za predložitev ponudb)

(1) Rok za predložitev ponudb mora omogočiti ponudnikom pripravo kvalitetnih ponudb in ne sme biti krajši od trideset (30) dni in ne daljši od devetdeset (90) dni.

(2) Rok prične teči naslednji dan po objavi javnega razpisa v Uradnem listu Republike Slovenije.

(3) Za pravočasno vloženo se šteje ponudbo, ki je Agenciji predložena v roku, določenem v javnem razpisu.

(4) Agencija ne sme prevzeti ponudbe, njene spremembe, dopolnitve ali nadomestitve, prispene na javni razpis po izteku roka za predložitev. V primeru, da so poslane po pošti, jih mora poslati nazaj ponudniku.

(5) Agencija mora seznam ponudnikov in predložene ponudbe čuvati kot poslovno skrivnost do konca roka za predložitev ponudb.

9. člen

(razpisna dokumentacija)

(1) Agencija mora v razpisni dokumentaciji navesti pogoje, določene v tem zakonu, ki jih mora izpolnjevati ponudba, vključno z zahtevanimi podatki o ponudniku, in navesti, katera dokazila o izpolnjevanju pogojev morajo biti predložena, da se bo ponudba štela za popolno.

(2) Razpisna dokumentacija mora vsebovati vse potrebno, da lahko ponudnik na njeni osnovi pripravi popolno ponudbo.

10. člen

(posebne določbe o javnem odpiranju ponudb)

(1) Javni razpis uspe, če je nanj pravočasno prispela vsaj ena popolna ponudba.

(2) V sklepu o uvedbi javnega razpisa lahko Agencija določi, da posamezen javni razpis uspe, če nanj prispe drugo določeno najmanjše število ponudb.

11. člen (pregled in ocenjevanje ponudb)

(1) Po končanem javnem odpiranju ponudb Agencija ugotovi ali ponudbe izpolnjujejo razpisne pogoje in oceni prispеле ponudbe v skladu z razpisnimi merili.

(2) V postopku izbire med ponudniki Agencija kot merilo za izbor upošteva zlasti učinkovitost izrabe radiofrekvenčnega spektra in spodbujanje ter varstvo konkurence.

(3) Po pregledu in oceni prispelih ponudb sestavi Agencija poročilo, v katerem oceni ustreznost in kakovost ponudb ter navede, katera ponudba najbolj ustreza objavljenim merilom za izbiro ponudbe.

(4) Kadar je predmet razpisa dodelitev radijskih frekvenc za opravljanje radiodifuzije, pošlje Agencija popolne ponudbe in poročilo o njihovi oceni Svetu za radiodifuzijo, ki oceni prispеле ponudbe glede njihovih programskih vsebin v skladu z merili, določenimi v sklepu o uvedbi javnega razpisa, ter na podlagi tega pošlje Agenciji najkasneje v tridesetih (30) dneh po prejemu ponudb in poročila obrazložen predlog izbire.

(5) Agencija oziroma Svet za radiodifuzijo lahko zahtevata od ponudnikov pojasnila, da bi si pomagala pri pregledu, ovrednotenju in primerjavi ponudb, vendar pri tem ne smeta zahtevati, dovoliti ali ponuditi kakršnekoli spremembe vsebine ponudbe, ki bi iz neustrezne ponudbe le-to naredila ustrezno.

(6) Agencija oziroma Svet za radiodifuzijo morata pri pregledu in ocenjevanju ponudb upoštevati le tista merila za izbiro najugodnejšega ponudnika, kot so bila določena v zakonu in razpisni dokumentaciji.

(7) Agencija oziroma Svet za radiodifuzijo ne smeta izbrati ponudnika, ki bi bil sicer najugodnejši po merilih določenih v razpisni dokumentaciji, če bi ta izbira pomenila omejevanje konkurence.

2. Javna dražba

12. člen (javni razpis za pripravo javne dražbe)

(1) V sklepu o uvedbi javnega razpisa se lahko po predhodnem mnenju Vlade določi, da se po opravljenem javnem razpisu opravi javna dražba.

(2) Sklep o uvedbi javnega razpisa mora v primeru iz prejšnjega odstavka tega člena vsebovati tudi:

1. število dovoljenj, ki bodo podeljena po javnem razpisu;
2. pogoje in zahteve, ki jih mora izpolnjevati posamezni ponudnik, da se kvalificira na javno dražbo;

3. najmanjše število ponudnikov, ki mora biti najmanj za eno večje od števila dovoljenj iz prve točke tega odstavka;
4. merila za izbiro ponudnikov, ki se bodo uvrstili na javno dražbo;
5. najmanjše plačilo pristojbine za opravljanje mobilnih javnih radijskih storitev v skladu s petim odstavkom 35. člena tega zakona, ki se plača v enkratnem znesku (izklicno plačilo);
6. jasno določbo, da v ponudbi ponudniki ne smejo ponujati višine plačila pristojbine iz prejšnje točke;
7. podrobnejša pravila postopka izvedbe javne dražbe v skladu s tem zakonom.

(3) Javni razpis, po katerem se opravi dražba, je uspel, če se na javno dražbo kvalificira najmanj en ponudnik (dražitelj) več, kot je število dovoljenj, ki bodo podeljena na javnem razpisu. Več pravnih ali fizičnih oseb lahko da skupno ponudbo in nastopa kot en dražitelj.

(4) V sklepu o izbiri dražiteljev Agencija določi čas in kraj izvedbe javne dražbe. Javno dražbo se opravi ne prej kot štirinajst (14) dni in ne kasneje kot trideset (30) dni po izdaji sklepa o izbiri dražiteljev. Čas in kraj izvedbe javne dražbe se objavi v dnevnikih časopisih in na domači strani Agencije.

13. člen (neuspela javna dražba)

(1) Če na javni dražbi niso prisotni pooblaščen predstavniki vseh dražiteljev, se javna dražba ne opravi.

(2) Agencija v primeru iz prejšnjega odstavka tega člena ponovno objavi sklep o izbiri dražiteljev v skladu s četrtem odstavkom 12. člena tega zakona.

(3) Če tudi na ponovljeni javni dražbi niso prisotni pooblaščen predstavniki vseh dražiteljev, se javni razpis ponovi.

(4) Določbe tega člena se uporabljajo tudi v primeru, da so na javni dražbi prisotni pooblaščen predstavniki vseh dražiteljev, vendar nihče ne ponudi višjega plačila pristojbine od izklicnega plačila.

14. člen (način izvedbe javne dražbe)

(1) Javno dražbo vodi pooblaščen uradna oseba Agencije.

(2) Javna dražba se praviloma opravi z neposrednim ustnim licitiranjem v prostorih Agencije na delovni dan.

(3) Javna dražba se lahko opravi tudi na drug primeren način, ki omogoča, da uradna oseba Agencije, ki vodi javno dražbo in vsak dražitelj sproti in neposredno spremlja potek javne dražbe, zlasti ponudbe drugih dražiteljev, in da brez ovir in neposredno daje svoje ponudbe uradni osebi.

(4) Uradna oseba pred začetkom javne dražbe določi najmanjši dvig plačila pristojbine na licitiranju, ki ne sme biti višji od treh (3)% izklicnega plačila.

(5) Pri vodenju javne dražbe mora uradna oseba Agencije sprejemati ponudbe dražiteljev in povabiti druge dražitelje, da dajo višjo ponudbo. Pred ugotovitvijo najvišje ponudbe oziroma ponudb mora uradna oseba trikrat povabiti dražitelje, da dajo višjo ponudbo in pri tem v zadnjem povabilu navesti, da bodo ponudba ali ponudbe določenih dražiteljev sicer ugotovljene za najvišje.

(6) Če tudi po tretjem povabilu ni višjih ponudb, uradna oseba ugotovi višino najvišje ponudbe oziroma ponudb, odvisno od števila dovoljenj, ki se bo podelilo po javnem razpisu, in dražitelja oziroma dražitelje, ki so jo dali, ter ta sklep razglasi. Po razglasitvi sklepa ni več mogoče dajati novih ponudb.

(7) Dražitelju ali dražiteljem z najvišjo ponudbo, se izda pisni sklep o ugotovitvi najvišje ponudbe z navedbo roka, v katerem mora plačati to pristojbino, oziroma glede na način plačevanja njen prvi obrok.

(8) Pri vodenju javne dražbe in vzdrževanju reda na njej ima uradna oseba Agencije, ki vodi javno dražbo, pooblastila uradne osebe v upravnem postopku v zvezi z vodenjem javne obravnave.

(9) Če uradna oseba v teku javne dražbe glede na potek licitiranja ugotovi, da so se dva ali več dražiteljev dogovorili o načinu licitiranja ali njegovem rezultatu, oziroma licitirajo usklajeno, te dražitelje izloči iz javne dražbe. Če po tej izločitvi niso več izpolnjeni pogoji za izvedbo javne dražbe, se ravna po 13. členu tega zakona.

(10) V upravnem sporu je mogoče ločeno izpodbijati sklep o tem, da se javna dražba ne opravi (prvi odstavek 13. člena) in o tem, da se ponovi javni razpis (tretji odstavek 13. člena). Ostale akte v postopku javne dražbe je mogoče izpodbijati v upravnem sporu zoper dovoljenje za opravljanje mobilnih javnih radijskih storitev.

(11) Če je bila izvedena javna dražba, se šteje, da so bili na javnem razpisu izbrani dražitelj oziroma dražitelji, ki so na javni dražbi uspeli.

3. Upravni postopek

15. člen

(uvedba upravnega postopka)

(1) Upravni postopek se začne s sprejemom poročila o oceni ponudb oziroma predloga Sveta za radiodifuzijo v primeru, ko je predmet razpisa dodelitev radijskih frekvenc za opravljanje radiodifuzije.

(2) Če je v sklepu o izvedbi javnega razpisa določeno, da se po opravljenem javnem razpisu za opravljanje mobilnih javnih radijskih storitev opravi javna dražba, se upravni postopek uvede šele po tem, ko dražitelj oziroma dražitelji, ki so na javni dražbi uspeli, plačajo pristojbino, oziroma glede na način plačevanja, v

plačilo tistih njenih obrokov, ki jih je v skladu s sklepom o ugotovitvi najvišje ponudbe treba plačati pred izdajo dovoljenja za opravljanje mobilnih javnih radijskih storitev.

(3) V postopku, začetem po javnem razpisu, imajo položaj stranke vsi ponudniki.

16. člen
(omejitve dokazovanja)

V upravnem postopku, začetem po javnem razpisu, ni dopustno predlagati ali izvajati dokazov, ki bi morali biti sestavni del popolne in ustrezne ponudbe ali ki bi kakorkoli spreminjali ponudbo.

17. člen
(dovoljenje in odločba o dodelitvi)

(1) Agencija je zavezana o ponudbah odločiti v šestih (6) tednih od preteka roka za predložitev ponudbe.

(2) Z odločbo, izdano po javnem razpisu, Agencija:

1. odloči o izbiri na javnem razpisu;
2. podeli pravico uporabljati radijske frekvence v skladu s tem zakonom, kadar je to bil predmet razpisa;
3. izda dovoljenje za opravljanje telekomunikacijskih storitev v skladu s tem zakonom, kadar je to bil predmet razpisa.

(3) Kadar je predmet razpisa dodelitev radijskih frekvenc za opravljanje radiodifuzije, Agencija ne sme izbrati ponudnika, ki ga ni predlagal Svet za radiodifuzijo.

18. člen
(prekinitev postopka)

(1) Agencija lahko prekine postopek izdaje ali spremembe dovoljenja in odločbe o dodelitvi, če so potrebne v skladu z mednarodnopravnimi akti, uveljavljenimi v Republiki Sloveniji dodatne uskladitve, poizvedovanja ali aktivnosti.

(2) O prekinitvi postopka izda Agencija sklep.

4. Razveljavitev, sprememba in prenehanje dovoljenja in odločbe o dodelitvi

19. člen
(razveljavitev in sprememba dovoljenja)

(1) V primerih, kadar ta zakon tako določa, se lahko z odločbo Agencije dovoljenje razveljavi deloma ali v celoti.

(2) V primerih, kadar ta zakon določa, da se dovoljenje lahko spremeni, Agencija izda novo dovoljenje, s katerim se izdano dovoljenje v celoti razveljavi in določi novo vsebino.

(3) Če ta zakon določa, da se dovoljenje lahko po uradni dolžnosti spremeni ali razveljavi, je Agencija dolžna najprej izvesti postopek za spremembo dovoljenja.

(4) Določbe, ki urejajo razveljavitev in spremembo dovoljenja, se uporabljajo tudi za razveljavitev in spremembo odločbe o dodelitvi.

20. člen (sprememba dovoljenja)

(1) Dovoljenje se lahko vsak čas spremeni na predlog imetnika dovoljenja.

(2) Kadar ta zakon tako določa, se lahko dovoljenje spremeni tudi po uradni dolžnosti.

(3) Novo dovoljenje, ki je bilo izdano na predlog imetnika dovoljenja, lahko drugače določi pravice in obveznosti le tistega imetnika dovoljenja, ki je ta predlog podal.

(4) Dovoljenje, ki se ga v skladu s tem zakonom izda na podlagi javnega razpisa, se lahko spremeni po uradni dolžnosti ali na predlog imetnika dovoljenja v okviru pogojev, določenih v javnem razpisu.

21. člen (začetek postopka za spremembo dovoljenja)

(1) Predlogu imetnika dovoljenja za spremembo dovoljenja mora biti poleg ostalih sestavin, ki so zahtevane za vlogo za izdajo dovoljenja, priložen tudi predlog sprememb.

(2) Kadar se postopek za spremembo dovoljenja začne po uradni dolžnosti, je Agencija dolžna o tem in o razlogih za začetek postopka nemudoma obvestiti imetnika dovoljenja.

22. člen (postopek spremembe dovoljenja)

(1) Glede postopka za spremembo dovoljenja se uporabljajo določbe, ki veljajo za izdajo dovoljenja. Pri spremembi dovoljenja z izdajo novega dovoljenja ni potrebno izvesti javnega razpisa.

(2) V izreku novega dovoljenja se določi, katero dovoljenje se razveljavi ter ali se razveljavi deloma ali v celoti.

(3) S spremembo dovoljenja ni mogoče podaljšati veljavnosti dovoljenja, razen če zakon za posamezen primer to izrecno določa.

23. člen (razveljavitev dovoljenja)

(1) Odločbo, s katero se dovoljenje razveljavi, izda Agencija po uradni dolžnosti ali na predlog imetnika dovoljenja.

(2) Kadar se postopek za razveljavitev dovoljenja začne po uradni dolžnosti, je Agencija dolžna o tem in o razlogih za začetek postopka nemudoma obvestiti imetnika dovoljenja.

(3) V primerih kršitve z zakonom določenih obveznosti, za katere je določeno, da se dovoljenje razveljavi po uradni dolžnosti, je Agencija pred izdajo odločbe dolžna pisno opozoriti imetnika dovoljenja, naj preneha z ugotovljenimi kršitvami, in mu določi rok, v katerem mora kršitve odpraviti. Če tudi po preteku roka imetnik dovoljenja ni prenehal s kršitvami, Agencija dovoljenje razveljavi.

(4) V primerih kršitev svojih obveznosti iz prejšnjega odstavka tega člena je imetnik dovoljenja odškodninsko odgovoren.

24. člen (posledice razveljavitve)

(1) Razveljavitev učinkuje od dneva dokončnosti odločbe, s katero je bilo dovoljenje razveljavljeno.

(2) Če zakon tako določa, ima imetnik dovoljenja, katerega dovoljenje je bilo razveljavljeno, pravico do odškodnine, ki jo krije Agencija. Pravico do te odškodnine ima tudi imetnik dovoljenja, katerega dovoljenje je bilo razveljavljeno z izdajo novega dovoljenja, če je bil postopek začel po uradni dolžnosti in je z zakonom tako določeno.

25. člen (prenehanje veljavnosti dovoljenja)

(1) Veljavnost dovoljenja preneha po samem zakonu ali z razveljavitvijo.

(2) Do prenehanja veljavnosti dovoljenja je imetnik dovoljenja dolžan izpolnjevati svoje obveznosti, ki izhajajo iz tega zakona ali na njegovi podlagi izdanega predpisa, dovoljenja ali iz pogodb z naročniki.

(3) V primeru kršitve obveznosti iz prejšnjega odstavka tega člena je imetnik dovoljenja odškodninsko odgovoren.

(4) Določbe tega člena se uporabljajo tudi za prenehanje odločbe o dodelitvi.

III. TELEKOMUNIKACIJSKO OMREŽJE IN TELEKOMUNIKACIJSKE STORITVE

1. Telekomunikacijsko omrežje

26. člen

(graditev in obratovanje telekomunikacijskega omrežja)

(1) Agencijo je treba v roku enega meseca od dneva začetka, spremembe ali prenehanja graditve in obratovanja javnega telekomunikacijskega omrežja pisno o tem obvestiti.

(2) Agencijo ni potrebno obvestiti o začetku graditve in obratovanju telekomunikacijskih omrežij, ki so namenjena in se uporabljajo izključno za potrebe varnosti in obrambe države ter za potrebe varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami.

(3) Pri graditvi in obratovanju telekomunikacijskih omrežij, ki so predvidena za povezovanje z javnimi omrežji ali za nudenje javnih telekomunikacijskih storitev, je treba zagotoviti, da ustrezajo veljavnim tehničnim predpisom in standardom glede varnosti delovanja omrežja, celovitosti omrežja, medsebojnega delovanja storitev ter pogojev priključevanja terminalske opreme.

(4) Za gradnjo in rekonstrukcijo objektov in naprav, ki sestavljajo telekomunikacijsko omrežje, se uporabljajo predpisi o graditvi objektov, če ta člen ne določa drugače.

(5) Za gradnjo in rekonstrukcijo se ne štejejo dela, s katerimi se opravi zamenjava ali nadgradnja programske opreme in zamenjava ali dogradnja obstoječih telekomunikacijskih objektov in naprav, če se z njimi ne menja namembnost gradbenih objektov, v katera so vgrajene, ne spreminja njihova velikost in obremenitev temeljnih tal in ne povečuje vpliv na življenjsko in naravno okolje, promet in sosednje objekte. Za rekonstrukcijo se tudi ne šteje nadomestitev podzemnih telekomunikacijskih napeljav v že zgrajeni (kabelski) kanalizaciji in nadomestitev nadzemnega telekomunikacijskega omrežja, vključno z nadomeščanjem nosilnih drogov ter kabelskih omaric v enakih ali manjših velikostih.

(6) Pred začetkom se morajo dela iz četrtega odstavka tega člena priglasiti pristojnemu upravnemu organu v skladu s predpisi o urejanju prostora in graditvi.

2. Telekomunikacijske storitve

27. člen (opravljanje telekomunikacijskih storitev)

(1) O začetku, spremembi ali prenehanju opravljanja javnih telekomunikacijskih storitev je potrebno pisno obvestiti Agencijo.

(2) Pred začetkom opravljanja fiksnih javnih telefonskih storitev, storitev radiodifuzije in mobilnih javnih radijskih storitev po omrežju, ki ga operater sam upravlja, je potrebno pridobiti dovoljenje Agencije.

(3) Za opravljanje storitev radiodifuzije za oddajanje in razširjanje samo lastnega programa ter javnih satelitskih storitev na podlagi določb tega zakona ni potrebno pridobiti dovoljenja.

3. Obvestilo Agenciji

28. člen (pisno obvestilo)

(1) Obvestilo iz 26. in 27. člena tega zakona mora vsebovati podrobnosti o vrsti omrežja oziroma storitev kot tudi tehnične in obratovalne lastnosti in podatke ter dokazila o izpolnjevanju predpisanih pogojev.

(2) Če Agencija na podlagi obvestila ugotovi, da operater ne izpolnjuje predpisanih pogojev, ga v štirih (4) tednih od prejema obvestila o tem opozori in mu z odločbo naloži, da v roku, ki ne sme biti daljši od enega meseca, izpolni te pogoje.

(3) Če operater v roku iz prejšnjega odstavka tega člena odpravi pomanjkljivosti, mora Agencija v roku, ki ne sme biti daljši od enega meseca od odprave pomanjkljivosti, izdati o tem ugotovitveno odločbo.

(4) Če operater v roku iz drugega odstavka tega člena iz neopravičljivih razlogov ne odpravi pomanjkljivosti, mu Agencija v roku, ki ne sme biti daljši od enega meseca od preteka roka iz drugega odstavka tega člena, z odločbo prepove graditev ali obratovanje telekomunikacijskega omrežja ali opravljanje telekomunikacijskih storitev.

(5) Agencija o obvestilih vodi register skladno z določbami tega zakona.

(6) Minister, pristojen za telekomunikacije (v nadaljevanju: minister), podrobneje predpiše pogoje, ki morajo biti izpolnjeni pri gradnji in obratovanju omrežja ter zagotavljanju telekomunikacijskih storitev, za katere je po tem zakonu predvideno obvestilo, nanašajo pa se zlasti na varnost delovanja omrežja, celovitost omrežja, medsebojno delovanje storitev in pogoje priključevanja terminalske opreme.

4. Dovoljenje

29. člen (pogoji)

(1) Dovoljenje iz drugega odstavka 27. člena tega zakona Agencija izda pravni in fizični osebi, ki je ustrezno finančno, kadrovsko in tehnično usposobljena in ki:

1. je registrirana za opravljanje telekomunikacijskih storitev;
2. ima strokovno usposobljene delavce za opravljanje storitev, za katere želi pridobiti dovoljenje;
3. razpolaga s finančnimi sredstvi ali dokaže, da jih lahko dobi v obsegu, potrebnem za opravljanje storitev;
4. ji v zadnjih desetih letih pred vlogo za izdajo dovoljenja le-to ni bilo razveljavljeno po uradni dolžnosti na podlagi 2. do 7. točke drugega odstavka 33. člena tega zakona.

(2) Minister predpiše podrobnejše pogoje za izdajo dovoljenja iz prejšnjega odstavka tega člena glede kakovosti in obsega storitev, vsebino vloge za izdajo dovoljenja in vsebino dovoljenja.

(3) Agencija lahko zavrne izdajo dovoljenja le v primeru, če bi bila z njegovo izdajo ogrožena javni red in varnost države ali če pravna ali fizična oseba ne izpolnjuje pogojev iz prejšnjih odstavkov tega člena.

(4) Dovoljenje se izda za določen čas, vendar največ za petnajst (15) let.

(5) Imetnik dovoljenja je dolžan sporočiti Agenciji v roku tridesetih (30) dni od nastale spremembe:

1. spremembo v sodnem registru, davčnem registru, pravno nasledstvo in uvedbo stečajnega ali likvidacijskega postopka za pravne osebe;
2. spremembo v registru na upravni enoti in davčnem registru za fizične osebe.

(6) Po izteku časa, za katerega je bilo dovoljenje izdano, ga Agencija podaljša, če so izpolnjeni vsi pogoji, ki so ob izteku dovoljenja predpisani za njegovo pridobitev.

(7) Število izdanih dovoljenj je neomejeno, razen v primerih, ko bi to onemogočilo učinkovito uporabo radiofrekvenčnega spektra.

30. člen (vsebina dovoljenja)

Dovoljenje za opravljanje telekomunikacijskih storitev vsebuje zlasti:

1. podatke o vrsti storitev, značilnosti in standarde delovanja omrežja, območje pokrivanja in podatke o zmogljivosti ter širitvi omrežja,
2. podatke o imetniku dovoljenja in morebitne pogoje spremembe lastništva,
3. čas veljavnosti dovoljenja,

4. pravice in obveznosti, ki jih mora izpolnjevati imetnik dovoljenja pri opravljanju storitev na podlagi dovoljenja v skladu s tem zakonom (splošni pogoji, cene, nujne storitve, dostopnost za invalide).

31. člen (prenos dovoljenja)

(1) Dovoljenje lahko njegov imetnik s pravnim poslom prenese na drugo fizično ali pravno osebo, ki izpolnjuje predpisane pogoje, le s soglasjem Agencije.

(2) V primeru prenehanja pravne osebe, ki je imetnica dovoljenja, se to dovoljenje lahko prenese na drugo fizično ali pravno osebo, ki izpolnjuje predpisane pogoje, le s soglasjem Agencije.

(3) V primerih iz prejšnjih odstavkov tega člena Agencija dovoljenje spremeni skladno z določbami 20. člena tega zakona.

32. člen (sprememba dovoljenja)

(1) Agencija lahko dovoljenje za opravljanje telekomunikacijskih storitev po uradni dolžnosti spremeni skladno z določbami 20. člena tega zakona:

1. če je to nujno zaradi učinkovite uporabe radiofrekvenčnega spektra v javno korist,
2. če to zahtevajo mednarodnopravni akti, uveljavljeni v Republiki Sloveniji.

(2) V primerih iz prejšnjega odstavka tega člena lahko Agencija dovoljenje tudi razveljavi skladno z določbami 23. člena tega zakona.

33. člen (razveljavitev dovoljenja)

(1) Agencija lahko dovoljenje razveljavi na predlog imetnika dovoljenja, samo če je ta izpolnil svoje obveznosti, ki izhajajo iz zakona ali drugega predpisa, dovoljenja ali iz pogodb z naročniki.

- (2) Agencija dovoljenje razveljavi po uradni dolžnosti, če
1. imetnik dovoljenja ne izpolnjuje več pogojev iz 29. člena tega zakona,
 2. je vloga vsebovala neresnične podatke,
 3. imetnik dovoljenja ni odpravil pomanjkljivosti v roku, določenem z odločbo pooblaščenega osebe Agencije, s katero je bila odrejena odprava ugotovljenih pomanjkljivosti,
 4. imetnik dovoljenja ne prične opravljati storitev, ki so predmet dovoljenja, v enem letu po izdaji dovoljenja, če ni v dovoljenju drugače določeno,
 5. pristojbina za dovoljenje kljub opozorilu ni plačana,
 6. je imetnik dovoljenja ravnal v nasprotju z določbami poglavja o zagotavljanju konkurence in odprtosti omrežja,

7. imetnik dovoljenja ne izvaja določb 130. člena tega zakona.

(3) V primeru iz prvega odstavka tega člena lahko operaterjem s pomembno tržno močjo Agencija določi, da se dovoljenje razveljavi šele po preteku roka, ki ne sme biti daljši od devetih mesecev, če bi opustitev opravljanja dejavnosti povzročila na trgu večje motnje.

34. člen (prenehanje dovoljenja)

(1) Dovoljenje preneha:

1. s potekom roka, za katerega je bilo izdano, če se ne podaljša,
2. če preneha obstajati imetnik dovoljenja, pa ni bil izveden prenos na podlagi drugega odstavka 31. člena tega zakona,
3. z razveljavitvijo in spremembo dovoljenja skladno z določbami 32. in 33. člena tega zakona.

(2) V primeru iz 2. točke prejšnjega odstavka tega člena izda Agencija odločbo, s katero ugotovi prenehanje dovoljenja.

35. člen (pristojbina na podlagi obvestila in za dovoljenje)

(1) Na podlagi obvestila Agenciji iz prvega odstavka 26. člena in prvega odstavka 27. člena tega zakona operater plača pristojbino.

(2) Za dovoljenje iz drugega odstavka 27. člena tega zakona imetnik dovoljenja plačuje pristojbino.

(3) Način izračuna pristojbine iz prejšnjih odstavkov tega člena predpiše minister, pri čemer upošteva zlasti stroške delovanja Agencije.

(4) Pristojbino na podlagi obvestila Agenciji operater plača v enkratnem znesku, pristojbino za dovoljenje pa njegov imetnik plačuje vsako leto.

(5) Za dovoljenje za opravljanje mobilnih javnih radijskih storitev po omrežju, ki ga operater sam upravlja, operater poleg pristojbine iz drugega odstavka tega člena plača tudi pristojbino za podelitev izključne pravice, ki se jo plačuje v enkratnem znesku ali letno, lahko pa tudi v enkratnem znesku in letno. Pristojbina za podelitev izključne pravice ni vir financiranja Sklada iz 116. člena tega zakona

IV. RADIOFREKVENČNI SPEKTER

36. člen (upravljanje radiofrekvenčnega spektra)

(1) Radiofrekvenčni spekter je omejena naravna dobrina.

(2) Učinkovito in nemoteno uporabo radiofrekvenčnega spektra Republike Slovenije in njenih pravic do orbitalnih pozicij zagotavljajo državni organi v skladu z mednarodnopravnimi akti, uveljavljenimi v Republiki Sloveniji. V ta namen sestavijo načrt razporeditve radiofrekvenčnih pasov in načrte uporabe radijskih frekvenc ter dodeljujejo v uporabo radijske frekvence in nadzorujejo njihovo uporabo.

(3) Agencija vodi podatke o razporeditvi radiofrekvenčnih pasov, podatke o dodelitvi radijskih frekvenc in druge pomembnejše podatke o upravljanju radiofrekvenčnega spektra.

(4) Podatki iz prejšnjega odstavka tega člena, razen podatkov za potrebe varnosti in obrambe države, so javni.

37. člen

(načrt razporeditve radiofrekvenčnih pasov)

(1) Vlada Republike Slovenije (v nadaljevanju: Vlada) sprejme načrt razporeditve radiofrekvenčnih pasov, s katerim določi radijske frekvence ali radiofrekvenčne pasove, namenjene posameznim radiokomunikacijam in posameznim skupinam uporabnikov.

(2) Z aktom iz prejšnjega odstavka tega člena Vlada določi tudi pogoje za uporabo radijskih frekvenc ter druga vprašanja, povezana z njihovo uporabo.

(3) Predlog načrta razporeditve radiofrekvenčnih pasov pripravi Agencija v skladu z mednarodnopravnimi akti, uveljavljenimi v Republiki Sloveniji ob upoštevanju potreb varnosti in obrambe države ter varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami ter ga predloži ministru.

(4) Na podlagi načrta razporeditve radiofrekvenčnih pasov mora Agencija pripraviti regionalni pregled vseh frekvenc, njihovo zasedenost in ga javno objaviti.

38. člen

(načrti uporabe radijskih frekvenc)

(1) Z načrti uporabe radijskih frekvenc se podrobno opredeli njihovo uporabo znotraj radiofrekvenčnih pasov, ki so za posamezne storitve predvideni z načrtom razporeditve radiofrekvenčnih pasov, ter določi pogoje uporabe.

(2) Načrte iz prejšnjega odstavka tega člena sprejme Agencija.

(3) Načrte uporabe radijskih frekvenc za radiofrekvenčne pasove, ki so z načrtom razporeditve radiofrekvenčnih pasov namenjeni za radiodifuzijo, sprejme Agencija v soglasju s Svetom za radiodifuzijo.

39. člen
(uporaba radijskih frekvenc)

(1) Za uporabo radijskih frekvenc je treba pridobiti odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc skladno z določbami tega zakona.

(2) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka tega člena ni potrebno pridobiti odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc za uporabo radijskih frekvenc, ki so v načrtu razporeditve radijskih radiofrekvenčnih pasov predvidene za potrebe varnosti in obrambe države ter varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami.

(3) V skladu z načrtom razporeditve radiofrekvenčnih pasov minister predpiše, za katere radijske frekvence ni potrebno pridobiti odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc ter pogoje za njihovo uporabo.

40. člen
(postopek izdaje odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc)

(1) Odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc izda Agencija ob upoštevanju določb aktov iz 37. in 38. člena tega zakona po postopku, ki ga ureja 4. člen tega zakona

(2) Po prejemu vloge za dodelitev radijske frekvence za opravljanje javnih telekomunikacijskih storitev Agencija objavi podatke o tem, da je prejela vlogo za določeno radijsko frekvenco in namen, za katerega jo bo vlagatelj vloge uporabljal, ne sme pa objaviti podatkov o vlagatelju vloge. V objavi tudi povabi druge vlagatelje, ki bi želeli pridobiti to radijsko frekvenco, da v tridesetih (30) dneh od objave vložijo vlogo za dodelitev radijske frekvence.

(3) Če Agencija v roku iz prejšnjega odstavka tega člena ne prejme dodatnih vlog ali jih prejme, pa je mogoče radijske frekvence dodeliti vsem vlagateljem, nadaljuje postopek po 4. členu tega zakona.

(4) Če Agencija v roku iz drugega odstavka tega člena prejme dodatno vlogo ali vloge, pa ni mogoče radijske frekvence dodeliti vsem vlagateljem, vse vloge zavrne in v tridesetih (30) dneh od poteka roka iz drugega odstavka tega člena objavi javni razpis za dodelitev radijske frekvence in izda odločbo o dodelitvi radijske frekvence po postopku iz 5. do 18. člena tega zakona.

(5) Ne glede na določbe prvega, drugega, tretjega in četrtega odstavka tega člena se izda odločba o dodelitvi radijske frekvence za mobilne javne radijske storitve in za radiodifuzijo v vsakem primeru po postopku iz 5. do 18. člena tega zakona.

(6) Vsebino vloge za začetek postopka iz prvega odstavka tega člena predpiše minister.

41. člen

(postopek izdaje odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc namenjenih za preizkuse ali za prireditve)

(1) Ne glede na določbe prejšnjega člena se odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc za potrebe meritev, atestiranja in drugih preizkusov radijske opreme izda na podlagi 4. člena tega zakona.

(2) Odločbo iz prejšnjega odstavka tega člena se lahko izda le za omejeno območje pokrivanja ter za čas, ki ne sme biti daljši od treh (3) mesecev, in je ni mogoče podaljšati.

(3) Če je uporaba radijskih frekvenc predvidena za prireditve, se odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc izda na podlagi postopka, ki ga ureja 4. člen tega zakona.

(4) Odločbo iz prejšnjega odstavka tega člena se lahko izda le za čas, ki ne sme biti daljši od petnajstih (15) dni, in je ni mogoče podaljšati.

42. člen

(pogoji za izdajo odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc in njena veljavnost)

(1) Odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc se lahko izda pravni ali fizični osebi, ki ji v zadnjih desetih (10) letih odločba o dodelitvi radijskih frekvenc ni bila razveljavljena po uradni dolžnosti na podlagi 1. ter 3. do 6. točke drugega odstavka 48. člena tega zakona.

(2) Agencija zavrne izdajo odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc, če ugotovi, da:

1. vlagateljeva zahteva ni izvedljiva iz tehničnih razlogov,
2. dodelitev radijskih frekvenc ne bi bila skladna z akti iz 37. in 38. člena tega zakona,
3. bi se z izdano odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc onemogočila učinkovita uporaba radiofrekvenčnega spektra ali delovanje druge telekomunikacijske opreme,
4. je vlagatelj v preteklosti večkrat kršil določbe tega zakona oziroma odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc ali ni poravnal zapadlih pristojbin za uporabo radijskih frekvenc,
5. bi z dodelitvijo radijskih frekvenc signal radijske opreme povzročil nesprejemljive motnje v drugi radijski opremi, sprejemnikih ali električnih oziroma elektronskih sistemih.

(3) Odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc izda Agencija za določen čas, vendar največ za deset (10) let, razen za dodelitev radijskih frekvenc, ki so namenjene mobilni zrakoplovni in pomorski storitvi.

43. člen

(vsebina odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc)

(1) Odločba o dodelitvi radijskih frekvenc vsebuje predvsem:

1. podatke o imetniku pravice uporabe radijskih frekvenc,
2. dodeljene radijske frekvence,
3. območje pokrivanja,
4. čas veljavnosti odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc,
5. pogoje, ki morajo biti izpolnjeni pri uporabi radijskih frekvenc.

(2) Minister podrobneje predpiše vsebino odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc iz prejšnjega odstavka tega člena.

44. člen

(dodelitev radijskih frekvenc za opravljanje mobilnih javnih radijskih storitev)

(1) Za opravljanje mobilnih javnih radijskih storitev se z dovoljenjem za opravljanje storitev dodeli tudi uporaba radijskih frekvenc.

(2) V primeru iz prejšnjega odstavka tega člena Agencija uporabo radijskih frekvenc dodeli pod pogoji določenimi za izdajo odločbe o dodelitvi iz 40. do 43. člena tega zakona. V tem primeru se ne glede na tretji odstavek 42. člena tega zakona uporaba radijskih frekvenc dodeli do prenehanja veljavnosti dovoljenj iz prejšnjega odstavka tega člena.

(3) Pri dodelitvi uporabe radijskih frekvenc z dovoljenjem za opravljanje storitev se glede podaljšanja, prenosa, spremembe in razveljavitve uporabe radijskih frekvenc uporabljajo določbe 45. do 48. člena tega zakona.

(4) Dovoljenje za opravljanje storitev iz prvega odstavka tega člena preneha tudi iz razlogov, določenih v 49. členu tega zakona.

45. člen

(podaljšanje odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc)

(1) Veljavnost odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc se lahko na predlog imetnika dovoljenja podaljša, če so izpolnjeni vsi pogoji, ki so ob izteku njene veljavnosti predpisani za dodelitev uporabe radijskih frekvenc. Glede postopka za podaljšanje dodelitve se uporablja določbe, ki urejajo spremembo odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc.

(2) Vloga za podaljšanje odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc mora prispeti na Agencijo najmanj trideset (30) dni pred iztekom veljavnosti odločbe.

46. člen
(prenos odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc)

Imetnik odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc svojo pravico do uporabe radijskih frekvenc lahko s pravnim poslom prenese na drugo pravno ali fizično osebo, ki izpolnjuje predpisane pogoje, le s soglasjem Agencije.

47. člen
(sprememba odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc in obveščanje glede sprememb)

(1) Agencija lahko po uradni dolžnosti spremeni odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc skladno z določbami 20. člena tega zakona:

1. če se spremeni razporeditev radiofrekvenčnih pasov ali se pojavijo nujnejše javne potrebe, ki jih ni mogoče zadovoljiti drugače,
2. če je to potrebno zaradi učinkovite izrabe radiofrekvenčnega spektra v javno korist,
3. če se ni mogoče drugače izogniti škodljivim motnjam,
4. če to zahtevajo mednarodnopravnimi akti, uveljavljenimi v Republiki Sloveniji,
5. če v skladu z zakonom tako predlaga za radiodifuzne radijske frekvence Svet za radiodifuzijo.

(2) V primeru iz prejšnjega odstavka tega člena Agencija izda novo odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc skladno z določbami 22. člena tega zakona, v katerem lahko določi tudi obseg in rok prilagoditve.

(3) Z odločbo iz prejšnjega odstavka tega člena lahko Agencija izjemoma podaljša veljavnost odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc, če so zaradi prilagoditev iz prejšnjega odstavka tega člena stroški prilagoditve nesorazmerno posegli v koristi, ki jih ima imetnik odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc.

(4) V primerih iz prvega odstavka tega člena lahko Agencija odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc tudi razveljavi skladno z določbami 23. člena tega zakona.

(5) V primeru iz prejšnjih odstavkov tega člena ima imetnik odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc pravico do dodelitve drugih enakovrednih radijskih frekvenc, če razlogi za spremembo ali razveljavitev niso nastali po njegovi krivdi. Če dodelitev drugih enakovrednih radijskih frekvenc ni možna, ima imetnik odločbe o dodelitvi pravico do odškodnine.

(6) Imetnik odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc je dolžan sporočiti Agenciji v roku trideset (30) dni od nastale spremembe:

1. spremembo v sodnem registru, davčnem registru, pravno nasledstvo in uvedbo stečajnega ali likvidacijskega postopka za pravne osebe,
2. spremembo v registru na upravni enoti, davčnem registru in prenehanje obstoja za samostojne podjetnike,
3. spremembo naslova in smrt fizične osebe.

48. člen
(razveljavitev odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc)

(1) Agencija odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc razveljavi na predlog imetnika odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc, če je ta izpolnil vse svoje obveznosti, ki izhajajo iz zakona ali drugega predpisa ali dovoljenja.

(2) Agencija odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc razveljavi po uradni dolžnosti, če ugotovi da:

1. je vloga za odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc vsebovala neresnične podatke,
2. imetnik ne izpolnjuje več pogojev iz 42. člena tega zakona,
3. imetnik ni odpravil pomanjkljivosti v roku določenem z odločbo Agencije, s katero je bila odrejena odprava ugotovljenih pomanjkljivosti,
4. pristojbina za uporabo radijskih frekvenc kljub opozorilu ni plačana,
5. niso izpolnjeni predpisani pogoji za radiodifuzne radijske frekvence,
6. se dodeljenih radijskih frekvenc ne uporablja v skladu s pogoji iz tega zakona oziroma iz odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc,
7. z dodelitvijo radijskih frekvenc signal radijske opreme povzroča nesprejemljive motnje drugi radijski opremi, sprejemnikom ali električnim oziroma elektronskim sistemom,
8. na predlog Sveta za radiodifuzijo.

49. člen
(prenehanje odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc)

(1) Odločba o dodelitvi radijskih frekvenc preneha:

1. s pretekom roka, za katerega je bila odločba o dodelitvi radijskih frekvenc izdana, če se ne podaljša,
2. če je prenehal obstajati imetnik odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc,
3. če imetnik ni začel uporabljati radijskih frekvenc v enem letu po izdaji odločbe ali dodeljene radijske frekvence ni uporabljal več kot eno leto,
4. z razveljavitvijo odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc skladno z določbami prejšnjega člena tega zakona.

(2) V primerih iz 2. in 3. točke prejšnjega odstavka tega člena izda Agencija odločbo, s katero ugotovi prenehanje odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc.

50. člen
(plačilo za dodelitev - pristojbina)

(1) Za dodeljene radijske frekvence se plačuje letna pristojbina.

(2) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka tega člena se pristojbine ne plačuje za uporabo radijskih frekvenc za primere iz drugega in tretjega odstavka 39. člena tega zakona in za uporabo radijskih frekvenc, ki so skladno z akti iz 37. in 38. člena tega zakona namenjene za radioamatersko dejavnost.

(3) Višina pristojbine je odvisna od območja pokrivanja ali gostote prebivalstva na območju pokrivanja ali radijskih frekvenc ali širine radiofrekvenčnega pasu ali vrste radiokomunikacij ali kombinacije naštetih. Minister predpiše način izračuna višine pristojbine.

51. člen

(skupna uporaba antenskih objektov)

(1) Imetniki odločb o dodelitvi radijskih frekvenc se morajo, v skladu s tehničnimi možnostmi, dogovarjati o skupni uporabi antenskih objektov, naprav in napeljav.

(2) Če ne pride do dogovora iz prejšnjega odstavka tega člena, odloči o tem Agencija v skladu z 113. členom tega zakona.

V. OMEJITVE LASTNINSKE PRAVICE

52. člen

(omejitev posegov v zasebno lastnino)

(1) Graditev, postavitve, obratovanje in vzdrževanje javnih telekomunikacijskih omrežij v skladu s predpisi je v javno korist.

(2) Javno telekomunikacijsko omrežje je potrebno načrtovati tako, da so posegi v zasebno lastnino čim manjši.

(3) Lastninsko ali drugo stvarno pravico na nepremičninah se v javno korist lahko odvzame ali omeji, kadar je to potrebno zaradi gradnje novih objektov in naprav, ki sestavljajo telekomunikacijsko omrežje.

(4) Lastninsko ali drugo stvarno pravico se odvzame ali omeji po postopku in na način, ki ga določa zakon, ki ureja razlastitev nepremičnin, razen če ta zakon ne določa drugače.

53. člen

(pridobitev pravice na tujem zemljišču)

(1) Operater, ki mora na tuji nepremičnini zgraditi ali rekonstruirati tiste objekte in naprave, ki sestavljajo telekomunikacijsko omrežje in za katere je v skladu s predpisi o urejanju prostora in graditvi objektov predpisano gradbeno dovoljenje, lahko v postopku razlastitve nastopa kot razlastitveni upravičenec.

(2) Operater, ki mora izvesti dela iz petega odstavka 26. člena tega zakona na tuji nepremičnini ali ki mora že zgrajene objekte in naprave, ki sestavljajo telekomunikacijsko omrežje, med seboj povezati in zato na tuji nepremičnini izvesti podzemne ali nadzemne telekomunikacijske napeljave in postaviti določene objekte in naprave, ki so v zvezi z navedenimi napeljavami (v nadaljevanju besedila:

sekundarno telekomunikacijsko omrežje), mora za postavitve, napeljavo in obratovanje oziroma vzdrževanje sekundarnega telekomunikacijskega omrežja pridobiti služnost napeljave, če potrebuje takšno pravico brez časovne omejitve, lahko pa tudi samo pravico napeljave, če potrebuje takšno pravico le za določen čas oziroma čas, ki je potreben za izvedbo del.

(3) Vlada z uredbo podrobneje določi objekte, naprave in napeljave, ki sestavljajo sekundarno telekomunikacijsko omrežje.

54. člen (služnost napeljave in pravice napeljave)

- (1) Služnost napeljave je stvarna pravica, ki zajema naslednja upravičenja:
1. graditi oziroma postaviti sekundarno telekomunikacijsko omrežje;
 2. imeti dostop do naprav za potrebe obratovanja in vzdrževanja celotnega telekomunikacijskega omrežja;
 3. odstranjevati veje, korenine in druge naravne ovire pri graditvi, vzdrževanju in obratovanju celotnega telekomunikacijskega omrežja.

(2) Za služnost napeljave (v nadaljevanju: služnost) se smiselno uporablja določbe, o stvarnih služnostih iz zakona, ki ureja stvarne pravice.

(3) Pri izvrševanju upravičenj iz prvega odstavka tega člena mora operater ravnati tako, da le v najnujnejšem obsegu moti lastnika nepremičnine (v nadaljevanju: lastnik) pri uživanju lastninske pravice, oziroma tako, da čim manj ovira redno uporabo zemljišča iz 61. člena tega zakona za namen, določen v prostorskem ali drugem aktu.

(4) Če lastniku pri delih iz tega člena nastane materialna škoda, jo je operater dolžan povrniti.

(5) Pravica napeljave je obligacijska pravica, ki zajema upravičenja iz prvega odstavka tega člena.

55. člen (ponudba)

(1) Operater mora predlagati lastniku sklenitev pogodbe o pravici napeljave oziroma o ustanovitvi služnosti, pri čemer mora lastniku ponuditi primerno denarno nadomestilo.

(2) Primerno denarno nadomestilo je enako plačilu za enakovredno služnost oziroma obligacijsko pravico, ki bi jo bilo mogoče doseči v običajnem poslovnem prometu glede na vrsto in obseg pravice ter lastnosti nepremičnine brez upoštevanja neobičajnih ali osebnih okoliščin.

56. člen
(prisilna omejitev lastninske pravice)

Če lastnik v tridesetih (30) dneh po prejemu pisne pogodbe ne pristane na njeno sklenitev, lahko operater predlaga Agenciji ustanovitev služnosti oziroma pravice napeljave.

57. člen
(pogoji)

(1) Agencija ugotovi zahtevi za ustanovitev služnosti oziroma pravice napeljave:

1. če je pridobitev te pravice za operaterja nujen pogoj za gradnjo javnega telekomunikacijskega omrežja,
2. če je bilo pri načrtovanju javnega telekomunikacijskega omrežja upoštevano načelo iz drugega odstavka 52. člena tega zakona in
3. če izvrševanje služnosti oziroma pravice napeljave ne bo bistveno oviralo lastnika pri uživanju lastninske pravice.

(2) Za bistveno oviranje pri uživanju lastninske pravice se šteje, če se lastniku onemogoči ali znatno oteži dostop do zemljišča ali objekta na njem ali opravljanje gospodarske dejavnosti, ali če se znatno zmanjša vrednost zemljišča oziroma objekta na njem.

(3) Služnost oziroma pravica napeljave se ustanovi v takšnem obsegu in za takšno časovno obdobje, kot je nujno potrebno za gradnjo oziroma postavitve, vzdrževanje in obratovanje javnega telekomunikacijskega omrežja.

(4) O ustanovitvi služnosti in pravici napeljave odloči Agencija z odločbo v upravnem postopku. S to odločbo se odmeri tudi odškodnina v skladu z zakonom, ki ureja obligacijska razmerja. Tako ustanovljena služnost oziroma pravica napeljave se lahko začne izvrševati, ko je ta odločba dokončna.

58. člen
(začetek izvrševanja)

(1) Če operater služnosti oziroma pravice napeljave za gradnjo oziroma postavitve, vzdrževanje in obratovanje javnega telekomunikacijskega omrežja nujno ne potrebuje več, Agencija na zahtevo lastnika ali operaterja razveljavi odločbo o ustanovitvi te pravice.

(2) Agencija na zahtevo lastnika razveljavi odločbo o ustanovitvi služnosti oziroma pravice uporabe tudi v primeru, da operater v treh letih po pridobitvi pravice ne izvrši posega, zaradi katerega je bila pravica ustanovljena. Agencija lahko na zahtevo operaterja ta rok podaljša, če operater izkaže utemeljene razloge, za obstoj katerih ni kriv.

59. člen
(pravna sredstva)

O pritožbi zoper odločbo o ustanovitvi služnosti oziroma pravice napeljave odloča ministrstvo.

60. člen
(zemljišča v javni lasti in zemljišča namenjena javni uporabi)

(1) Če operater namerava graditi javno telekomunikacijsko omrežje na zemljišču, ki je v lasti države, občine ali druge osebe javnega prava, oziroma na zemljišču, ki je namenjeno javni uporabi, izvajanju javne službe oziroma drugih javnih funkcij, mora predlagati lastniku oziroma upravljavcu zemljišča sklenitev pogodbe o ustanovitvi služnosti oziroma pravice napeljave.

(2) Organ oziroma nosilec javnega pooblastila, pristojen za zagotavljanje javnega interesa v zvezi z zemljiščem iz prejšnjega odstavka tega člena, lahko postavi operaterju tehnične in druge pogoje z namenom, da se prepreči oviranje redne uporabe zemljišča za namen, za katerega je zemljišče predvideno s prostorskim ali drugim aktom.

61. člen
(ustanovitev služnosti oziroma pravice napeljave na javnem zemljišču)

(1) Če v tridesetih (30) dneh po prejemu pisne ponudbe upravljavec ne pristane na sklenitev pogodbe, lahko operater od Agencije zahteva ustanovitev služnosti oziroma pravice napeljave.

(2) Agencija ustanovi služnost oziroma pravico napeljave, če ugotovi, da izvrševanje te pravice ne bo oviralo redne uporabe zemljišča za namen, za katerega je zemljišče predvideno. Če se operater strinja, lahko Agencija na predlog upravljavca oziroma pristojnega organa ali nosilca javnega pooblastila v odločbi naloži operaterju ukrepe za zagotovitev redne uporabe zemljišča; če se operater s takimi ukrepi ne strinja, Agencija zahteva operaterja za ustanovitev pravice napeljave zavrne.

(3) Če se po dokončnosti odločbe iz prejšnjega odstavka tega člena ugotovi, da gradnja, vzdrževanje ali obratovanje ovira redno uporabo zemljišča, lahko Agencija na predlog upravljavca oziroma pristojnega organa ali nosilca javnega pooblastila razveljavi odločbo oziroma naloži operaterju ukrepe v skladu s prejšnjim odstavkom tega člena. Agencija mora pri odločanju pretehtati javni interes, ki ga zastopa upravljavec oziroma pristojni organ ali nosilec javnega pooblastila, javni interes v zvezi z ohranitvijo telekomunikacijskega omrežja na obstoječi lokaciji in interes operaterja.

(4) Če v primeru iz prejšnjega odstavka tega člena operaterju nastane materialna škoda, jo je dolžan upravljavec povrniti. V sporu odškodnino odmeri nepravidno sodišče.

(5) Upravljavec je oseba ali organ, ki ima na podlagi predpisa, pogodbe ali drugega akta pristojnost, da opravlja z zemljiščem v lasti države ali občine.

62. člen
(prestavitev drugih napeljav in kasnejše graditve)

(1) Operater lahko v primeru, da gre za zemljišče v lasti države, občine, javnega zavoda oziroma druge osebe javnega prava, v kateri ni udeležen zasebni kapital, v zahtevi za ustanovitev služnosti oziroma pravice napeljave zahteva premestitev ali spremembo obstoječih drugih napeljav, vendar le, če se telekomunikacijskega omrežja sicer ne bi dalo zgraditi, druge napeljave pa se lahko brez negativnih posledic za njihovo uporabo namesti drugam.

(2) V primeru, da je za prestavitev obstoječih drugih napeljav potrebna omejitev lastninske pravice, lahko operater nastopa kot predlagatelj omejitve lastninske pravice v skladu z zakonom.

(3) Stroške premestitve v celoti krije operater.

(4) Kasnejše graditve drugih napeljav je treba opraviti tako, da ne vplivajo moteče na obstoječe telekomunikacijske vode.

(5) V primeru, da je mogoča skupna uporaba napeljav iz prvega odstavka tega člena, se v skladu s tehničnimi možnostmi operater in lastnik teh napeljav dogovorita o njihovi skupni uporabi. Če ne pride do dogovora, odloči o tem Agencija v skladu s 113. členom tega zakona.

63. člen
(subsidiarna uporaba zakona)

Določbe tega zakona o vprašanjih v zvezi z napeljavo javnega telekomunikacijskega omrežja na zemljiščih v javni lasti oziroma na zemljiščih, ki služijo javni uporabi, izvajanju javnih služb ali drugih javnih funkcij, se ne uporablja za državne ceste in za druge vrste zemljišč, glede katerih usklajevanje različnih vrst uporabe ureja drug zakon.

64. člen
(uporaba določb predpisov o razlastitvi)

Glede vprašanj v zvezi s prisilno omejitvijo lastninske pravice, ki s tem zakonom niso posebej urejena, se smiselno uporablja določbe zakona, ki ureja razlastitev.

65. člen
(skupna uporaba objektov)

(1) Operaterji se morajo dogovoriti o skupni uporabi objektov oziroma napeljav. Za skupno uporabo je treba plačati ustrezno denarno nadomestilo.

(2) Če med operaterji ne pride do dogovora iz prejšnjega odstavka tega člena, o tem odloči Agencija. Pri tem je dokazno breme na strani operaterja, ki je zavrnil skupno uporabo.

(3) Operaterji fiksnega javnega telefonskega omrežja s pomembno tržno močjo morajo objaviti in ažurirati vzorčno ponudbo za razvezan dostop do njihove krajevne zanke in pripadajočih naprav. Elemente, ki jih mora vsebovati takšna ponudba določi Agencija.

(4) Operaterji fiksnega javnega telefonskega omrežja s pomembno tržno močjo morajo ugoditi razumnim zahtevam za razvezan dostop do njihovih krajevnih zank in pripadajočih naprav, po transparentnih in enakih pogojih, kot jih zagotavljajo sebi ali povezanim organizacijam.

(5) Skupno uporabo objektov in napeljav iz prvega odstavka tega člena in dostop do krajevnih zank iz tretjega odstavka tega člena sme operater zavrniti ali enostransko prekiniti in končati ter občutno zmanjšati le, če je to nujno potrebno zaradi bistvenih zahtev, ki se nanašajo na:

1. varnost obratovanja omrežja,
2. vzdrževanje celovitosti omrežja,
3. medsebojno delovanje storitev.

(6) Operater mora Agenciji in pravni oziroma fizični osebi, ki zahteva dostop do omrežja ali storitev, v desetih (10) dneh po zavrnitvi ali omejitvi sporočiti, zaradi katerih bistvenih zahtev je zavrnil ali omejil dostop do krajevnih zank in pripadajočih naprav

(7) Agencija s splošnim aktom, ki ga objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, podrobneje uredi bistvene zahteve iz petega odstavka tega člena.

(8) Agencija lahko operaterju iz tretjega odstavka tega člena za izpolnitev obveznosti iz tega člena z odločbo naloži ali prepove dejanja in ukrepe, kot so zlasti sprememba splošnih pogojev dostopa do krajevnih zank in pripadajoče opreme ter naloži ali prepove dostop v posamičnem primeru.

VI. ZAGOTAVLJANJE KONKURENCE IN ODPRTOSTI OMREŽJA

66. člen
(splošne določbe)

Agencija in državni organi so dolžni na trgu telekomunikacijskih storitev zagotavljati pogoje za učinkovito konkurenco in pri tem zlasti:

1. zagotavljati enake možnosti udeležencev na trgu,

2. spodbujati nove ponudnike pri vstopu na trg,
3. zagotavljati odprtost telekomunikacijskih omrežij,
4. spremljati in spodbujati razvoj konkurence ter reševati spore med udeleženci na trgu v skladu s tem zakonom,
5. preprečevati izkoriščanje pomembne tržne moči in druge zlorabe na trgu,
6. pospeševati uvajanje novih tehnologij.

67. člen

(operaterji s pomembno tržno močjo)

(1) Šteje se, da ima operater po tem zakonu pomembno tržno moč, če ima na območju Republike Slovenije na določenem storitvenem segmentu trga več kot petindvajset (25) %-ni delež iste gospodarske dejavnosti, pri čemer se tržni delež operaterjev, ki so odvisna in obvladujoča podjetja v smislu zakona, ki ureja varstvo konkurence, upošteva skupaj in v celoti za vse te operaterje.

(2) Agencija lahko določi, da ima pomembno tržno moč tudi operater ali operaterji z manj kot petindvajset (25) % določenega trga oziroma da operater ali operaterji z več kot petindvajset (25) % določenega trga nimajo pomembne tržne moči.

(3) Agencija pri odločanju glede tega, ali ima operater pomembno tržno moč upošteva operaterjevo možnost vplivanja na tržne pogoje, obseg njegovega poslovanja v primerjavi s velikostjo trga, njegovo obvladovanje sredstev za dostop do končnih uporabnikov, njegov dostop do finančnih virov in njegove izkušnje pri zagotavljanju proizvodov in storitev.

(4) Agencija odloči o tem, da ima posamezen operater pomembno tržno moč z odločbo po uradni dolžnosti ali na predlog operaterja.

(5) Agencija v Uradnem listu Republike Slovenije najmanj enkrat letno, po potrebi pa tudi pogosteje, objavi firmo družbe ali samostojnega podjetnika posameznika oziroma naziv operaterjev s pomembno tržno močjo, in sicer po posameznih telekomunikacijskih storitvah.

68. člen

(odprt dostop do omrežij oziroma storitev)

(1) Operaterji javnih telekomunikacijskih omrežij in storitev s pomembno tržno močjo morajo omogočiti dostop do svojih omrežij oziroma storitev na podlagi stroškovno naravnanih, javno objavljenih, objektivnih in preglednih pogojev, ki obsegajo vse dejavnosti, vezane na izvedbo dostopa, kot so sporočanje informacij, dogovarjanje o postopku, roki izvedbe dostopa in drugo.

(2) Pogoji iz prvega odstavka tega člena morajo biti za podobne storitve v podobnih okoliščinah podobni in morajo biti enaki pogojem, kot jih operater zagotavlja za enake storitve za sebe oziroma za podjetja odvisna od njega (pogoj nediskriminacije).

(3) Pravnim in fizičnim osebam, ki želijo dostop do omrežja oziroma storitev, mora operater iz prvega odstavka tega člena dati potrebne podatke, vključno s podatki o spremembah načrtovanih v naslednjih šestih (6) mesecih.

(4) Dostop do omrežja oziroma storitev iz prvega odstavka tega člena sme operater zavrniti ali enostransko prekiniti in končati ter občutno zmanjšati le, če je to nujno potrebno zaradi bistvenih zahtev, ki se nanašajo na:

1. varnost obratovanja omrežja,
2. vzdrževanje celovitosti omrežja,
3. medsebojno delovanje storitev,
4. zaščito podatkov,
5. uporabo predpisov o varovanju okolja,
6. racionalno rabo radiofrekvenčnega spektra.

(5) Operater mora Agenciji in pravni oziroma fizični osebi, ki zahteva dostop do omrežja ali storitev, v desetih (10) dneh po zavrnitvi ali omejitvi sporočiti, zaradi katerih bistvenih zahtev je zavrnil ali omejil dostop do omrežja oziroma storitev.

(6) Agencija s splošnim aktom, ki ga objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, podrobneje uredi bistvene zahteve, ki se jih uporablja v skladu s četrtem odstavkom tega člena.

(7) Agencija lahko operaterju iz prvega odstavka tega člena za izpolnitev obveznosti iz tega člena z odločbo naloži ali prepove dejanja in ukrepe, kot so zlasti sprememba splošnih pogojev dostopa do omrežij ali storitev ter naloži ali prepove dostop do omrežja v posamičnem primeru.

(8) Pogodbe in sporazumi, ki jih sklene operater iz prvega odstavka tega člena v nasprotju z določbami tega člena, so nični.

69. člen (vmesniki)

(1) Operaterji javnih telekomunikacijskih omrežij oziroma storitev s pomembno tržno močjo morajo nuditi vmesnike, ki jih določajo standardi, katerih reference za posamezno vrsto storitev oziroma omrežja s svojim splošnim aktom določi Agencija in objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, lahko pa nudijo tudi še druge vmesnike.

(2) Če uporabnik zahteva poseben vmesnik oziroma dostop, morajo operaterji s pomembno tržno močjo zahtevi ugoditi, če je le-ta razumna in ne vodi do diskriminacije uporabnikov.

(3) Zahtevo iz prejšnjega odstavka tega člena lahko operater v tridesetih (30) dneh od njenega prejema zavrne le, če je mogoče uporabiti drugačno možnost dostopa in je zahteva neprimerna glede razpoložljivih sredstev, potrebnih za uresničitev dostopa.

(4) Preden zahtevo iz drugega odstavka tega člena zavrne, mora operater razloge za zavrnitev za vsak primer posebej pisno predložiti tudi Agenciji.

(5) O tehničnih in komercialnih vprašanjih posebnega dostopa ali vmesnika se stranke dogovorijo same, pri čemer pa morajo biti cene operaterjev s pomembno tržno močjo stroškovno naravnane, operaterji pa morajo na zahteve sproti in temeljito odgovarjati.

(6) Operaterji javnih telekomunikacijskih omrežij oziroma storitev s pomembno tržno močjo morajo v Uradnem listu Republike Slovenije objaviti ter sporočiti Agenciji podatke o tipih razpoložljivih vmesnikov ter o tem, kje je mogoče dobiti natančne tehnične specifikacije vmesnikov, kot tudi nameravane spremembe teh vmesnikov šest mesecev pred njihovo uveljavitvijo.

(7) Agencija operaterju iz prvega odstavka tega člena za izpolnitev obveznosti iz tega člena z odločbo naloži ukrepe, kot so zlasti zagotavljanje standardnih vmesnikov, uporabo posebnega vmesnika oziroma dostopa ter določitev pogojev tega dostopa v posamičnem primeru, ali prepove določena ravnanja.

(8) Agencija objavi ukrepe in prepovedi iz prejšnjega odstavka tega člena v skladu z 111. členom tega zakona.

70. člen (zakupljeni vodi)

(1) Ponudnik zakupa vodov s pomembno tržno močjo je dolžan sam ali skupaj z drugimi operaterji na svojem delu trga ponuditi zadostne kapacitete vodov z vsemi vmesniki, predvidenimi s standardi v prejšnjem členu tega zakona.

(2) Morebitni dogovor med operaterji o skupnem zagotavljanju kapacitet oziroma vmesnikov je veljaven le, če operaterji o tem obvestijo Agencijo.

71. člen (fiksne javne telefonske storitve)

(1) Operaterji, ki zagotavljajo fiksne javne telefonske storitve, morajo svojim naročnikom omogočiti dostop do službe informacij o telefonskih naročnikih in do posredovalca za vzpostavljanje zvez ter brezplačen dostop do števil 112 in 113 ter skleniti z naročnikom pogodbo, v kateri mora biti navedena vrsta storitve, ki jo operater nudi, in pogoji, pod katerimi bo zagotavljal to storitev in ki mora obsegati najmanj rok za prvo priključitev, način vzdrževanja, nadomestilo za prekinitve, raven kakovosti storitve ter bistvene določbe o postopku za pritožbe.

(2) Agencija lahko na zahtevo predstavnikov organizacije uporabnikov ali na svojo pobudo naloži operaterju spremembo splošnih pogojev pogodbe ali nadomestil za prekinitve, če niso skladni z določbami tega zakona.

(3) Operaterji, ki zagotavljajo dostop do fiksnega javnega telefonskega omrežja, so dolžni na svojem delu trga ponuditi vrste vmesnikov s tehničnimi specifikacijami kot je predvideno v 69. členu tega zakona.

(4) Agencija lahko operaterjem fiksnega javnega telefonskega omrežja oziroma storitev postavi cilje glede kakovosti in ustrezne definicije, način njenega spremljanja oziroma merjenja ter način poročanja o rezultatih in jih objavi v skladu z 111. členom tega zakona.

(5) Operaterji, ki zagotavljajo dostop do fiksnega javnega telefonskega omrežja oziroma storitev, so dolžni zagotoviti, v skladu z uveljavljenimi standardi oziroma standardi, katerih reference določi Agencija v splošnem aktu in objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, najmanj funkcije, ki jih v tem splošnem aktu določi Agencija.

(6) Agencija v splošnem aktu iz prejšnjega odstavka tega člena določi, katerih funkcij operater ne sme posebej zaračunavati.

(7) Agencija lahko odloči, da operaterjem, ki nimajo pomembne tržne moči, zaradi ekonomskih ali tehničnih razlogov začasno ni treba uresničiti zahtev iz petega odstavka tega člena.

72. člen

(mobilne javne radijske storitve)

(1) Prvi in drugi odstavek prejšnjega člena tega zakona veljata tudi za operaterje mobilnih javnih radijskih storitev.

(2) Določb iz prejšnjega odstavka tega člena se ne uporablja za operaterje mobilnih javnih radijskih storitev, ki kot sestavni del storitve ne omogočajo prenosa govora.

73. člen

(medomrežno povezovanje)

(1) Operaterji morajo omogočiti in izboljšati komuniciranja uporabnikov različnih javnih telekomunikacijskih omrežij in se o medomrežnih povezavah dogovarjati z drugimi operaterji javnih telekomunikacijskih storitev in jim na njihovo povpraševanje dati ponudbo za medomrežno povezovanje ter omogočiti svojim uporabnikom, da lahko komunicirajo z drugimi uporabniki.

(2) O tehničnih in komercialnih vprašanjih medomrežnega povezovanja se stranke dogovorijo same, pri čemer pa morajo biti cene operaterjev s pomembno tržno močjo stroškovno naravnane, operaterji pa morajo na zahteve sproti in temeljito odgovarjati.

(3) Operaterji so dolžni informacije, ki jih pridobijo v zvezi z medomrežnimi povezavami, uporabiti izključno za namene, za katere so bile informacije pridobljene.

(4) Agencija za posamezne primere in za določen čas lahko z odločbo delno ali v celoti oprosti posameznega operaterja obveznosti iz prvega odstavka tega člena, če so možne tehnično in komercialno uporabne alternative in če je zahtevana medomrežna povezava neprimerna glede na razpoložljive vire.

(5) Pri oprostitvi obveznosti medomrežnega povezovanja na podlagi prejšnjega odstavka tega člena s tujimi operaterji upošteva Agencija določbe mednarodno pravnih aktov, uveljavljenih v Republiki Sloveniji, vzajemnost pri medsebojnih povezavah ter morebitne negativne posledice na delovanje konkurence.

(6) Operaterji javnih telekomunikacijskih omrežij, ki imajo pomembno tržno moč, so dolžni ugoditi vsem razumnim zahtevam za medomrežne povezave, vključno z zahtevo po posebnih vmesnikih.

(7) Operaterji iz prejšnjega odstavka tega člena morajo kopije pogodb o medomrežnih povezavah kot tudi njihove morebitne dopolnitve ali spremembe dostaviti Agenciji najkasneje do roka, ko naj bi pogodbe postale veljavne.

(8) Agencija mora zagotoviti, da je vsebina pogodb iz prejšnjega odstavka tega člena, razen dela, ki predstavlja poslovno strategijo, vendar najmanj podrobnosti o cenah medomrežnih povezav, pogoji in roki, dostopna interesentom.

(9) Če operaterji v šestih (6) tednih po podani zahtevi za medomrežno povezavo ne dosežejo sporazuma o tem, določi Agencija z odločbo na zahtevo stranke ali po uradni dolžnosti postopke, roke in pogoje (vključujoč kapaciteto), pod katerimi morajo operaterji vzpostaviti medsebojno povezavo. Agencija lahko naloži obveznost medsebojnega povezovanja v interesu uporabnikov tudi, če operaterji niso zainteresirani zanjo.

(10) Odločba iz prejšnjega odstavka tega člena nadomesti sporazum o medomrežni povezavi, v kolikor in dokler stranke ne sklenejo o tem sporazuma, ki je usklajen s tem zakonom in odločbo.

(11) Pogodbe o medomrežnem povezovanju, ki jih sklenejo operaterji v nasprotju z določbami tega člena so nične.

(12) Operaterji fiksnih javnih telefonskih omrežij oziroma storitev in operaterji zakupa vodov, ki imajo pomembno tržno moč, morajo v Uradnem listu Republike Slovenije objaviti vzorčno (referenčno) ponudbo o medomrežnem povezovanju, primerno obdelano po tržnih komponentah. Cene, pogoji in roki se lahko za različne kategorije uporabnikov razlikujejo le zaradi vrste medomrežne povezave, ne smejo pa omejevati konkurence.

(13) Če Agencija oceni, da vzorčna ponudba ne vsebuje vseh elementov ali ni sestavljena po načelih objektivnosti, nevezanosti, preglednosti, nediskriminacije ali stroškovne naravnosti, ovira konkurenco ali ne ustreza drugim določbam tega zakona oziroma sprejetimi mednarodnopravnimi akti, uveljavljenimi v Republiki Sloveniji, naloži z odločbo operaterju, da ponudbo v določenem roku spremeni ali dopolni na način, kot je določeno v odločbi.

VII. SPLOŠNI POGOJI IN CENE

74. člen

(predložitev, odobritev in objava splošnih pogojev in cen)

(1) Za opravljanje telekomunikacijskih storitev, za katere je po tem zakonu treba pridobiti dovoljenje, morajo operaterji pripraviti opis storitev in splošne pogoje (v nadaljevanju: splošni pogoji) ter podrobno določiti cene teh storitev in jih dostaviti Agenciji.

(2) Sestavni del splošnih pogojev operaterjev fiksnega javnega telefonskega omrežja oziroma storitev, mobilnih javnih radijskih storitev in zakupa vodov s pomembno tržno močjo mora biti vzorčna pogodba za uporabnike.

(3) Splošne pogoje in cene iz prvega odstavka tega člena ter vsako njihovo spremembo in dopolnitev, so dolžni operaterji v celoti, jasno in v primerni obliki v Uradnem listu Republike Slovenije objaviti najmanj sedem (7) dni pred njihovo uveljavitvijo.

(4) Operaterji mobilnih javnih radijskih storitev s pomembno tržno močjo morajo pred uveljavitvijo splošnih pogojev pridobiti soglasje Agencije, operaterji zakupa vodov, ki imajo pomembno tržno moč, in fiksnega javnega telefonskega omrežja oziroma storitev pa morajo pridobiti soglasje tudi za cene storitev.

(5) Agencija izda soglasje k splošnim pogojem in cenam v sedmih (7) dnevih od dneva prejema, pri čemer lahko po predhodnem obvestilu stranke ta rok podaljša za dva tedna, če so potrebni dodatni podatki in izračuni.

(6) Če Agencija v roku iz prejšnjega odstavka tega člena ne izda in vroči stranki soglasja, se šteje, da je soglasje dano.

(7) Agencija lahko po postopku, določenem s tem zakonom, naloži operaterju spremembo splošnih pogojev in cen, če je to potrebno zaradi varstva uporabnikov ali zagotovitve konkurence, tudi po tem, ko je bilo soglasje že dano.

(8) Agencija lahko operaterju prepove opravljanje telekomunikacijskih storitev pod drugačnimi pogoji ali za drugačno ceno, kot so tisti, za katere je bilo dano soglasje, ne glede na morebitna drugačna operaterjeva pogodbena razmerja, razen če pri storitvah zakupa vodov za posamezen primer ni Agencija odstopa od teh splošnih pogojev in cen predhodno odobrila z odločbo.

(9) Če Agencija po predložitvi, vendar pred objavo splošnih pogojev oziroma cen storitev, za katere po tem členu ni treba pridobiti soglasja, sporoči operaterju svoje pripombe in predloge, mora operater v primeru, da jih ne upošteva, razloge za to pisno sporočiti Agenciji pred njihovo objavo.

75. člen
(oblikovanje cen)

(1) Cene telekomunikacijskih storitev morajo temeljiti na stroških učinkovitega zagotavljanja storitev in morajo biti za istovrstne storitve istega operaterja enake v vsej državi ali na vsem območju delovanja operaterja, če ta ne deluje v vsej državi.

(2) Cene in z njimi povezani elementi storitev fiksne javnega telefonskega omrežja in storitev operaterjev s pomembno tržno močjo morajo obsegati dejanske stroške opravljanja posameznih storitev, v skladu z veljavnimi računovodskimi standardi.

(3) Cene in z njimi povezani elementi, vključno z morebitnimi popusti, storitev fiksne javnega telefonskega omrežja in storitev operaterjev s pomembno tržno močjo morajo:

1. biti razvezane tako, da uporabniku ni treba plačevati funkcij, ki jih ne uporablja,
2. biti pregledne, objavljene v dnevnem tisku ter v Uradnem listu Republike Slovenije in nediskriminacijske, da omogočajo enako obravnavo vseh uporabnikov,
3. temeljiti na objektivnih kriterijih,
4. biti take, da so morebitni popusti tako naravnani, da v primeru vezave storitev ali proizvodov ne ovirajo delovanja konkurence.

(4) Cene in z njimi povezani elementi storitev fiksne javnega telefonskega omrežja oziroma storitev operaterjev s pomembno tržno močjo in storitev zakupljenih vodov operaterjev s pomembno tržno močjo morajo biti neodvisne od vrste uporabnikove uporabe, če ta uporaba ne zahteva dodatnih funkcij ali naprav v javnem omrežju, ki jih zagotavlja operater.

(5) Cene in z njimi povezani elementi storitev zakupa vodov operaterjev s pomembno tržno močjo obsegajo:

1. začetno priključitveno zaračunavanje,
2. periodično zaračunavanje za zakup,
3. druga zaračunavanja.

(6) Ne glede na določbe tega člena lahko cene za osebe s posebnimi zahtevami (invalidi) odstopajo od teh kriterijev.

(7) Na podlagi določb tega člena vlada z usklajenim predlogom ministrstva, pristojnega za cene, in ministrstva, pristojnega za telekomunikacije, s predpisom določi metodologijo oblikovanja cen, s katero podrobneje uredi način izvajanja zahtev tega zakona glede oblikovanja cen.

76. člen
(splošni pogoji)

(1) Minister predpiše obvezne sestavine in druge elemente splošnih pogojev za opravljanje storitev fiksne javnega telefonskega omrežja oziroma storitev ter mobilnih javnih radijskih omrežij oziroma storitev, zlasti pa:

1. pogoje dobave in uporabe,
2. tehnične karakteristike vmesnikov s pogoji za priključitev terminalske opreme,
3. kapacitete, kakovost in karakteristike dobav,
4. način zagotavljanja informacij za potrebe uporabnikov,
5. način reševanja pritožb uporabnikov.

(2) Predpis iz prejšnjega odstavka tega člena lahko vsebuje tudi pogoje za zagotovitev učinkovite konkurence, tehnične pogoje, pogoje glede standardov in bistvenih zahtev, varovanja okolja in kakovosti zvez.

77. člen
(prepoved subvencioniranja)

(1) Operaterji, ki opravljajo drugo gospodarsko dejavnost, pri kateri imajo na trgu prevladujoč položaj v smislu zakona, ki ureja varstvo konkurence, ali imajo pravico opravljati neko gospodarsko dejavnost oziroma uporabljati naravno dobrino ali drugo omejeno sredstvo, ki ni pod splošnimi pogoji dosegljivo vsem (posebne ali izključne pravice), morajo opravljati telekomunikacijske storitve v pravno samostojni družbi.

(2) Operater s pomembno tržno močjo ne sme medsebojno subvencionirati različnih telekomunikacijskih storitev.

(3) V primerih iz prejšnjega odstavka tega člena morajo operaterji imeti, zaradi zagotavljanja računovodskih informacij, ustrezno ločitev na organizacijski in računovodski ravni med različnimi poslovnimi dejavnostmi.

(4) Obveznosti o prepovedi subvencioniranja iz tega člena imajo operaterji, ki dosežejo skupen prihodek dve (2) milijardi tolarjev na telekomunikacijskem tržišču.

78. člen
(računovodstvo)

(1) Operaterji javnih telekomunikacijskih storitev in omrežij morajo za izvajanje določb o stroškovni naravnosti cen zagotoviti ustrezno ločitev na organizacijski in računovodski ravni, da bo mogoča delitev prihodkov, odhodkov in stroškov po posameznih telekomunikacijskih storitvah, ki jih opravljajo, redno letno revidirati računovodske izkaze ter objaviti revidirane računovodske izkaze v dnevnem časopisu in pripraviti letno poročilo.

(2) Organizacije, ki poleg radiodifuzne dejavnosti opravljajo tudi druge telekomunikacijske storitve, morajo voditi za obe dejavnosti ločeno računovodstvo, tako kot je to predvideno v prejšnjem odstavku tega člena.

(3) Agencija nadzira izvajanje določb tega zakona o prepovedi subvencioniranja, o načinu vodenja računovodstva in o stroškovni naravnosti cen na način in s pooblastili, ki jih ima za izvajanje nadzora po tem zakonu.

(4) Agencija lahko v splošnem aktu določi podrobnejši način vodenja računovodstva, kot je določeno s predpisi, ki urejajo računovodstvo in uresničevanja zahteve tega zakona o prepovedi subvencioniranja.

VIII. UNIVERZALNE STORITVE

79. člen (obseg univerzalnih storitev)

(1) Univerzalne storitve obsegajo:

1. za vsakogar, ki to zahteva, možnost dostopa do fiksnega javnega telefonskega omrežja z možnostjo vzpostavljanja in sprejemanja domačih in mednarodnih klicev, prenosa zvokovnih informacij ter tej pasovni širini primeren prenos faksimilnih sporočil in prenos podatkov s pomočjo modema,
2. neomejen brezplačni dostop do števil 112 in 113 in dostop do teh števil iz javnih govorilnic tudi brez sredstva za aktiviranje govorilnic,
3. dostop do posredovalca za vzpostavljanje zvez in do službe informacij o naročnikih,
4. primerno pokritost z javnimi govorilnicami.

(2) Agencija s splošnim aktom določi raven dostopne cene storitev iz prejšnjega odstavka tega člena.

(3) Vlada lahko s predpisom poveča obseg univerzalnih storitev v odvisnosti od razvoja telekomunikacij, tehnološkega razvoja in povpraševanja.

(4) Minister predpiše kakovost univerzalnih storitev ter v tem okviru predpiše zlasti prenosne in prometne parametre, dobavne roke, razpoložljivost, pokritost z javnimi govorilnicami in roke odprave napak.

80. člen (zagotavljanje univerzalnih storitev)

Če Agencija ugotovi, da se univerzalnih storitev na določenem območju ne zagotavlja skladno z določbami prejšnjega člena tega zakona ali je mogoče utemeljeno pričakovati, da se jih ne bo izvajalo, ali če predstavlja zagotavljanje univerzalnih storitev nesorazmerno obremenitev za posameznega operaterja, zagotovi njihovo opravljanje na podlagi javnega razpisa.

81. člen
(javni razpis)

(1) Agencija na podlagi javnega razpisa z odločbo dopolni dovoljenje iz 27. člena tega zakona z obveznostmi zagotavljanja univerzalnih storitev.

(2) Za izvedbo javnega razpisa iz prejšnjega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo določbe 5. do 18. člena tega zakona.

(3) Pri izboru operaterja Agencija kot merilo za izbor upošteva zlasti višino nadomestila operaterju za zagotavljanje univerzalnih storitev ter stopnjo zadovoljevanja uporabnikov.

82. člen
(naložitev obveznosti)

(1) Če ni mogoče zagotoviti zagotavljanja univerzalnih storitev na način in po postopku iz prejšnjega člena tega zakona, Agencija po uradni dolžnosti z odločbo naloži obveznost zagotavljanja univerzalnih storitev operaterju javnih telekomunikacijskih storitev s pomembno tržno močjo.

(2) V primeru iz prejšnjega odstavka tega člena je operater upravičen do nadomestila za zagotavljanje univerzalnih storitev, če stroški, ki jih ima z zagotavljanjem univerzalnih storitev, presegajo prihodke od teh storitev.

83. člen
(nadomestilo za zagotavljanje univerzalnih storitev)

(1) Operater fiksnega javnega telefonskega omrežja ali storitev, ki zagotavlja univerzalne storitve skladno z določbami 81. in 82. člena tega zakona, je upravičen do nadomestila.

(2) Nadomestilo operaterju, ki zagotavlja univerzalne storitve skladno z določbo 82. člena tega zakona, obsega povračilo razlike med dejanskimi dolgoročnimi dodatnimi stroški skupaj z donosom na vloženi kapital in prihodki od teh storitev. Nadomestilo operaterju, ki zagotavlja univerzalne storitve v skladu z 81. členom tega zakona, se določi na podlagi rezultatov javnega razpisa.

(3) Operater fiksnega javnega telefonskega omrežja ali storitev, ki ima več kot osemdeset (80) odstotni tržni delež po obsegu celotnega prihodka na ozemlju države, je dolžan zagotavljati univerzalne storitve brez pravice do nadomestila.

(4) Agencija lahko s splošnim aktom določi vrste stroškov in način izračuna nadomestila.

84. člen
(posebne storitve)

(1) Operater telekomunikacijskih storitev, za katerih opravljanje je skladno s 27. členom tega zakona treba pridobiti dovoljenje, je dolžan na zahtevo državnih organov, pristojnih za socialne zadeve ali za regionalni razvoj, določenim osebam ali na določenem območju zagotoviti tudi druge telekomunikacijske storitve, nižje cene za določene skupine uporabnikov in podobno, na stroške tistega, ki tako zahtevo postavi.

(2) Za posebne storitve se šteje tudi zagotavljanje telekomunikacijskih storitev na zahtevo pristojnega organa za potrebe nacionalne varnosti.

(3) Minister predpiše v soglasju z ministrom, pristojnim za socialne zadeve ali za regionalni razvoj, ministrom, pristojnim za notranje zadeve, ministrom, pristojnim za obrambo in direktorjem Slovenske obveščevalno-varnostne agencije način izvajanja in obračunavanja telekomunikacijskih storitev iz prejšnjih odstavkov tega člena.

85. člen
(financiranje univerzalnih storitev)

(1) Nadomestilo stroškov za zagotavljanje univerzalnih storitev iz 83. člena tega zakona pokrivajo operaterji telekomunikacijskih storitev, za opravljanje katerih je skladno z določbami tega zakona treba pridobiti dovoljenje .

(2) Delež prispevka posameznega operaterja določi Agencija glede na delež prihodka posameznega operaterja iz opravljanja telekomunikacijskih storitev v prihodku iz opravljanja telekomunikacijskih storitev vseh operaterjev z dovoljenji.

(3) Operater iz prejšnjega odstavka tega člena plačuje svoj prispevek neposredno izvajalcu univerzalnih storitev in v roku, določenem v aktu iz prejšnjega odstavka tega člena.

(4) Operaterji iz prvega odstavka tega člena vsako leto obvestijo Agencijo o prihodkih iz opravljanja telekomunikacijskih storitev.

(5) Če operater iz prvega odstavka tega člena ne ravna skladno z določbami prejšnjega odstavka tega člena, lahko Agencija na njegove stroške pregleda podatke in oceni prihodke po postopku, ki velja za odmero davčnih obveznosti.

(6) Podatki o nadomestilu stroškov za zagotavljanje univerzalnih storitev, načinu njihove razporeditve in uporabe ter delih, ki so bila financirana, so javni. Agencija v ta namen vsako leto objavi letno poročilo o nadomestilu stroškov za zagotavljanje univerzalnih storitev in o vseh prispevkih za njegovo pokrivanje.

86. člen
(stavka)

(1) Ob stavki morajo operaterji, ki so dolžni izvajati univerzalne storitve iz 79. člena tega zakona in storitve za potrebe varnosti in obrambe države ter varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami, zagotoviti njihovo nemoteno izvajanje.

(2) Operaterji iz prejšnjega odstavka tega člena so dolžni v času stavke s sklepom določiti delavce, ki morajo med stavko omogočiti izvajanje nalog iz prejšnjega odstavka tega člena. Neizpolnjevanje teh nalog je hujša kršitev delovnih obveznosti, za katere se izreče ukrep prenehanja delovnega razmerja.

IX. RADIJSKA IN TERMINALSKA OPREMA

87. člen
(radijska in terminalska oprema)

(1) Radijsko in terminalsko opremo, ki je skladna z določbami tega zakona, se lahko prosto trži, prosto prenaša in uporablja v Republiki Sloveniji pod pogojem, da je pravilno montirana in vzdrževana.

(2) Določbe prejšnjega odstavka tega člena se nanašajo tudi na medicinsko opremo in opremo motornih vozil, ki imajo radijsko ali terminalsko opremo vgrajeno kot svoj sestavni del ali dodatek.

(3) Določbe tega poglavja se ne nanašajo na:

1. sprejemnike, namenjene izključno za sprejem zvokovnih oziroma televizijskih programov, kableske in žične napeljave,
2. radijsko in terminalsko opremo, ki jo urejajo posebni predpisi in je namenjena za civilno letalstvo, upravljanje zračnega prometa in pomorski promet,
3. radijsko in terminalsko opremo, ki se uporablja izključno za potrebe varnosti in obrambe države ter varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami.

(4) Poleg primerov iz prejšnjega odstavka tega člena se določbe tega poglavja ne nanašajo tudi na radijsko opremo iz samogradnje, ki jo uporabljajo radioamaterji, razen opreme, ki je v prosti prodaji na trgu. Zbirke sestavnih delov namenjene sestavljanju radioamaterjem in tovarniško izdelana radijska oprema, ki jo radioamaterji modificirajo in uporabljajo, se ne šteje za opremo, ki je v prosti prodaji na trgu.

88. člen
(bistvene zahteve za radijsko in terminalsko opremo)

(1) Radijska in terminalska oprema morata ustrezati:

1. zahtevam za zaščito zdravja in varnosti uporabnika in drugih oseb ob upoštevanju predpisov, ki urejajo nizkonapetostne naprave, vendar brez upoštevanja napetostnih omejitev,

2. zahtevam glede elektromagnetne združljivosti, ki so opredeljene v 93. členu tega zakona.

(2) Radijska oprema mora biti grajena tako, da učinkovito izrablja radiofrekvenčni spekter za prizemne, vesoljske in orbitalne radijske komunikacije in da se izogne škodljivemu motenju.

(3) Radijska in terminalska oprema mora biti skladna s predpisi, ki jih izda minister. Minister lahko s predpisi določi, da se domneva, da je radijska in terminalska oprema v skladu z zahtevami iz predpisov, če le-ta ustreza zahtevam iz standardov, na katere se predpisi sklicujejo. Seznam teh standardov minister, v soglasju z ministrom, pristojnim za trg, objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

89. člen (uporaba in promet)

(1) Radijske in terminalske opreme, ki ni skladna z določbami tega zakona in na njegovi podlagi izdanih predpisov ali splošnih aktov za izvrševanje javnih pooblastil, ni dovoljeno tržiti ali uporabljati.

(2) Inšpektor, v skladu s 137. členom tega zakona lahko prepove uporabo ali trženje opreme iz prejšnjega odstavka tega člena ali sprejme druge ukrepe, s katerimi prepreči njeno trženje ali uporabo.

(3) Operaterji ne smejo iz tehničnih razlogov zavrniti priključitve terminalske opreme na primerne vmesnike, če ta oprema ustreza zahtevam tega zakona.

(4) Če radijska in terminalska oprema, ki je sicer označena in deklarirana skladno s tem zakonom, povzroča resne poškodbe omrežju ali škodljive radiofrekvenčne motnje ali škodo pri delovanju omrežja, lahko operater javnega telekomunikacijskega omrežja zavrne njeno priključitev na svoje omrežje oziroma jo lahko izključi ali odstrani iz uporabe. Operater mora o tem nemudoma obvestiti uporabnika in Agencijo, ki lahko tak ukrep potrdi ali pa prekliče.

(5) Če radijska oprema ogroža delovanje radionavigacijskih služb, služb za potrebe varnosti in obrambe države ter varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami ali resno poslabšuje, pogosto moti ali prekinja radiokomunikacijsko storitev, ki deluje v skladu s mednarodnopravnimi akti, uveljavljenimi v Republiki Sloveniji, s tem zakonom ali s predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, lahko Agencija prepove ali omeji njeno trženje ali odredi izločitev iz uporabe.

(6) Če je radijska postaja namenjena uporabi radijskih frekvenc, ki v razporeditvi radiofrekvenčnih pasov niso predvidene za tako uporabo, mora njen dobavitelj o tem obvestiti Agencijo najkasneje štiri (4) tedne pred začetkom dobave.

(7) V obvestilu iz prejšnjega odstavka tega člena mora dobavitelj navesti tudi značilnosti radijske opreme, kot so: radijske frekvence, kanalizacija, tip modulacije, moč in podobno.

(8) Na sejmi, razstavah, demonstracijah in podobno je dovoljeno predstavljati tudi radijsko in terminalsko opremo, ki ne ustreza zahtevam tega zakona, vendar mora imeti vidno opozorilo, da je uporaba take opreme prepovedana.

90. člen
(preverjanje in označevanje)

(1) Proizvajalec radijske in terminalske opreme ali odgovorna oseba za njeno trženje mora preden da opremo na trg oziroma preden se jo začne prvič uporabljati:

1. zagotoviti izvedbo postopkov ocenjevanja skladnosti z bistvenimi zahtevami, podanimi v 88. členu tega zakona,
2. izdati oziroma zagotoviti izjavo o skladnosti z bistvenimi zahtevami in zagotoviti informacije o predvideni uporabi opreme,
3. zagotoviti označitev s predpisanimi znaki skladnosti,
4. zagotoviti morebitne druge predpisane listine.

(2) Minister predpiše:

1. metode in postopke za ocenjevanje skladnosti z bistvenimi zahtevami in označevanju opreme,
2. vsebino in obliko listin ter oznak skladnosti in postopek za njihovo izdajo,
3. pogoje za organe in organizacije, ki sodelujejo pri ocenjevanju skladnosti,
4. način zagotavljanja informacij o predvideni uporabi.

X. ELEKTROMAGNETNA ZDRUŽLJIVOST (EMC)

91. člen
(zahteve za električne naprave)

(1) Vse električne in elektronske naprave, vključno z opremo in napeljavami, ki vsebujejo električne oziroma elektronske sestavne dele (v nadaljevanju: električne naprave) morajo biti načrtovane, grajene, postavljene, uporabljane in vzdrževane tako, da:

1. elektromagnetne motnje, ki jih te naprave povzročajo, ne presegajo ravni, ki radijski in telekomunikacijski opremi in drugim električnim napravam še omogoča delovati na način, za katerega so bile namenjene,
2. imajo ustrezno stopnjo lastne odpornosti proti elektromagnetnim motnjam, ki jim omogoča delovanje na način, za katerega so bile namenjene.

(2) Določbe tega poglavja ne veljajo za:

1. omrežje za proizvodnjo, prenos in distribucijo električne energije, kakor tudi ne za samo električno energijo,
2. sestavne dele ali kombinacije sestavnih delov, ki se uporabljajo v električnih napravah, vendar ne omogočajo neposredne uporabne funkcije in niso namenjene prosti prodaji na trgu za končnega uporabnika,
3. koristni signal radijskih oddajnikov.

(3) Poleg primerov iz prejšnjega odstavka tega člena se določbe tega poglavja ne nanašajo tudi na radijsko opremo iz samogradnje, ki jo uporabljajo radioamaterji, razen opreme, ki je v prosti prodaji na trgu. Zbirke sestavnih delov namenjene sestavljanju radioamaterjem in tovarniško izdelana radijska oprema, ki jo radioamaterji modificirajo in uporabljajo, se ne šteje za opremo, ki je v prosti prodaji na trgu.

(4) Šteje se, da so električne naprave skladne s predpisi, ki jih izda minister, kadar so izdelane v skladu z standardi, katerih uporaba ustvari domnevo o skladnosti. Seznam teh standardov minister, v soglasju z ministrom, pristojnim za trg, objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

92. člen

(promet in uporaba električnih naprav)

(1) Električne naprave, izdelane v Republiki Sloveniji ali uvožene za uporabo in uporabljene v Republiki Sloveniji, morajo izpolnjevati zahteve tega zakona. Izpolnjevanje zahtev se dokazuje z listinami in oznakami iz 93. člena tega zakona.

(2) Kadar električna naprava ali njen del zaradi elektromagnetnih motenj preneha ustrezati zahtevam iz prejšnjega odstavka tega člena, mora lastnik ali uporabnik električno napravo na lastne stroške usposobiti tako, da ustreza navedenim zahtevam, ali pa jo izločiti iz prometa.

(3) Če električna naprava ne ustreza zahtevam tega zakona, lahko inšpektor prepove njeno uporabo ali sproži druge ukrepe, s katerimi prepreči njeno trženje ali uporabo.

(4) Električne naprave, namenjene izobraževanju ali preskušanju, lahko presegajo dovoljeno stopnjo generiranja elektromagnetnih motenj, če so namenjene za proučevanje elektromagnetnih pojavov in če so upoštevani vsi ukrepi, ki zagotavljajo, da te naprave ne motijo drugih električnih naprav v okolici.

(5) Za bolj kompleksne električne naprave, ki ne izpolnjujejo zahtev za elektromagnetno združljivost, lahko Agencija izda časovno in krajevno omejeno dovoljenje za delovanje, če so upoštevani vsi ukrepi, ki zagotavljajo, da te naprave ne motijo drugih električnih naprav v okolici.

(6) Na sejnih, razstavah, demonstracijah in podobno je dovoljeno predstavljati tudi električne naprave, ki ne ustrezajo zahtevam tega zakona, vendar morajo imeti vidno opozorilo, da je uporaba takih naprav prepovedana.

93. člen
(preverjanje in označevanje električnih naprav)

(1) Proizvajalec ali od proizvajalca pooblaščen fizična ali pravna oseba, ki trži električne naprave, mora preden dá električno napravo na trg oziroma preden se začne prvič uporabljati:

1. zagotoviti izvedbo postopkov ocenjevanja skladnosti z zahtevami, podanimi v 91. členu tega zakona,
2. izdati oziroma zagotoviti izjavo o skladnosti in zagotoviti informacije o predvideni uporabi opreme,
3. zagotoviti označitev s predpisanimi znaki skladnosti,
4. zagotoviti morebitne druge predpisane listine.

(2) Minister predpiše:

1. metode in postopke za ocenjevanja skladnost z zahtevami iz 91. člena tega zakona,
2. vsebino in obliko listin ter oznak skladnosti in postopek za njihovo izdajo,
3. pogoje za organe in organizacije, ki sodelujejo pri ocenjevanju skladnosti,
4. postopke in omejitve, kadar naprave v celoti ali delno ne ustrezajo zahtevam iz tega člena.

XI. OŠTEVILČENJE

94. člen
(cilji in upravljanje)

(1) Nacionalni številski prostor telekomunikacijskih številk Republike Slovenije upravlja Agencija s ciljem zagotoviti njegovo učinkovito strukturiranje in uporabo ter zadovoljiti potrebe operaterjev in drugih uporabnikov na pošten in nediskriminacijski način. V ta namen Agencija pripravi predlog načrta oštevilčenja, dodeljuje v uporabo številke oziroma številске bloke in nadzoruje njihovo uporabo.

(2) Agencija vodi podatke o načrtu oštevilčenja, podatke iz odločbe o dodelitvi številk in druge podatke o oštevilčenju.

95. člen
(načrt oštevilčenja)

(1) Načrt oštevilčenja sprejme minister na predlog Agencije.

(2) Načrt iz prejšnjega odstavka tega člena mora zagotoviti enake možnosti in enako obravnavo vseh operaterjev ter drugih uporabnikov javnih telekomunikacijskih storitev.

(3) Načrt iz prvega odstavka tega člena določa zgradbo, dolžino, zmogljivost in namen uporabe številk za potrebe telekomunikacijskih omrežij in storitev.

(4) Načrt oštevilčenja mora omogočati uvajanje novih nacionalnih in mednarodnih storitev, zagotoviti prenosljivost števil, opredeliti predpone in kratke številke, številke z geografskim pomenom in negeografske številke.

(5) Načrt oštevilčenja minister na predlog Agencije lahko dopolnjuje ali spreminja ter s tem dopolnjuje in spreminja tudi že dodeljene številke, če to zahteva uresničevanje mednarodnopravnih aktov, uveljavljenih v Republiki Sloveniji ter zagotavljanje zadostne razpoložljivosti števil.

(6) Pri dopolnitvi ali spremembi načrta iz prejšnjega odstavka tega člena je treba upoštevati interese prizadetih, zlasti stroške zaradi dopolnitev ali sprememb pri operaterjih in drugih uporabnikih. Načrtovane spremembe je treba objaviti najmanj eno leto pred njihovo uveljavitvijo.

(7) Operaterji in drugi uporabniki zaradi dopolnitev ali sprememb iz petega odstavka tega člena nimajo pravice do odškodnine.

96. člen (dodelitev števil)

Za uporabo števil je treba pridobiti odločbo o dodelitvi števil skladno z določbami tega zakona.

97. člen (postopek izdaje odločbe o dodelitvi števil)

(1) Odločbo o dodelitvi števil izda Agencija na podlagi načrta oštevilčenja in drugih predpisov ter na podlagi postopka, ki ga določa 4. člen tega zakona.

(2) Odločbo o dodelitvi števil lahko pridobi operater ali druga pravna oziroma fizična oseba, ki lahko dokaže, da jo nujno potrebuje zaradi uresničevanja javnega interesa za opravljanje svoje dejavnosti, če je tako predvideno z načrtom oštevilčenja.

(3) Vloga za dodelitev števil mora vsebovati dokazila o izpolnjevanju pogoja iz prejšnjega odstavka tega člena in projekt, ki vsebuje načrt o oceni potreb za prihodnja tri (3) leta in utemeljitve, na podlagi katerih dokazuje, da bo dodeljena količina števil v treh (3) letih tudi uporabljena.

(4) Dodeljene številke lahko operater, ki je imetnik odločbe o dodelitvi števil, v skladu z odločbo o dodelitvi števil in drugimi predpisi, odplačno in na podlagi pogodbe dodeljuje v uporabo drugim pravnim ali fizičnim osebam, ki uporabljajo javne telekomunikacijske storitve (v nadaljevanju: drugi uporabniki), pri čemer mora imetnik odločbe o dodelitvi upoštevati le dejanske stroške. Pogodbe, sklenjene z drugimi uporabniki, mora operater poslati v vednost Agenciji. Dodeljevanje drugim uporabnikom mora operater predvideti v projektu iz prejšnjega odstavka tega člena.

(5) Drugi uporabniki iz prejšnjega odstavka tega člena ne morejo dodeljenih števil v uporabo dodeliti naprej.

(6) Agencija v odločbi o dodelitvi števil določi pogoje za dodelitev iz četrtega odstavka tega člena.

(7) Agencija s splošnim aktom podrobneje določi način dodeljevanja iz četrtega odstavka tega člena.

(8) Minister določi podrobnejše pogoje za izdajo odločbe o dodelitvi števil.

98. člen

(veljavnost in sprememba odločbe o dodelitvi števil)

(1) Odločbo o dodelitvi števil izda Agencija za nedoločen čas.

(2) Agencija zaradi usklajevanja s spremembami ali dopolnitvami načrta oštevilčenja, če je potrebno, po uradni dolžnosti, v tridesetih (30) dneh od dneva uveljavitve sprememb in dopolnitev, izda odločbe o spremembah odločb o dodelitvi števil.

(3) Imetnik odločbe o dodelitvi števil pa je dolžan sporočiti Agenciji v roku tridesetih (30) dni od nastale spremembe:

1. spremembo v sodnem registru, davčnem registru, pravno nasledstvo in uvedbo stečajnega ali likvidacijskega postopka za pravne osebe,
2. spremembo v registru na upravni enoti, davčnem registru in prenehanje obstoja za samostojne podjetnike,
3. spremembo naslova in smrt fizične osebe.

99. člen

(zavrnitev dodelitve števil)

Agencija z odločbo zavrne dodelitev števil, če ugotovi da:

1. vložnik ni upravičena oseba za dodelitev na podlagi prvega odstavka prejšnjega člena tega zakona;
2. bi bila dodelitev v nasprotju z določbami tega zakona in predpisi sprejetimi na njegovi podlagi;
3. nameravana uporaba ne opravičuje dodelitve zahtevane količine oziroma vrste števil;
4. je vložnik že kršil določbe tega zakona ali ni poravnal zapadlih pristojbin za uporabo dodeljenih števil.

100. člen

(prenos)

Odločba o dodelitvi števil je neprenosljiva.

101. člen
(prenosljivost številke)

(1) V fiksnem javnem telefonskem omrežju mora biti naročnikom omogočeno, da pri zamenjavi operaterja obdržijo dodeljene geografske številke, če ostanejo na isti lokaciji. Prejšnji operater mu za to lahko zaračuna samo enkratne stroške menjave operaterja.

(2) Naročnikom, ki uporabljajo številke, ki niso geografske, mora biti omogočeno, da lahko pri zamenjavi operaterja obdržijo dodeljene številke tudi, če pri tem zamenjajo lokacijo.

102. člen
(razveljavitev odločbe o dodelitvi številke)

Agencija odločbo o dodelitvi številke razveljavi po uradni dolžnosti, če ugotovi da:

1. je vloga za dodelitev številke vsebovala neresnične podatke,
2. njen imetnik ne izpolnjuje več pogojev iz 97. člena tega zakona,
3. njen imetnik ni odpravil pomanjkljivosti v roku določenem z odločbo Agencije, s katero je bila odrejena odprava ugotovljenih pomanjkljivosti,
4. pristojbina za dodeljene številke ali številčne bloke kljub opozorilu ni plačana,
5. se dodeljene številke ne uporabljajo v skladu s pogoji iz tega zakona oziroma odločbe o dodelitvi.

103. člen
(prenehanje odločbe o dodelitvi številke)

(1) Odločba o dodelitvi številke preneha:

1. če tako predlaga imetnik odločbe o dodelitvi,
2. če njen imetnik preneha obstajati,
3. z razveljavitvijo odločbe o dodelitvi številke skladno z določbami prejšnjega člena tega zakona.

(2) Če imetnik odločbe o dodelitvi številke ni uporabil dodeljenih številke v treh letih po izdaji odločbe o dodelitvi številke ali dodeljenih številke ni uporabljal več kot eno leto, preneha veljati odločba za tisti del številke, ki v tem času niso bile uporabljene.

(3) V primerih iz 1. in 2. točke prvega odstavka ter drugega odstavka tega člena izda Agencija odločbo, s katero ugotovi prenehanje dovoljenja.

104. člen
(pristojbina)

(1) Operater, ki je imetnik odločbe o dodelitvi številke, za dodeljene številke oziroma številčne bloke plačuje letno pristojbino. Višina pristojbine je odvisna od količine, dolžine in vrste številke.

(2) Minister podrobneje predpiše način določanja in obračunavanja pristojbine.

105. člen
(izbira in predizbira operaterja)

(1) Operaterji s pomembno tržno močjo morajo zagotoviti, da lahko vsak naročnik prosto izbira operaterje za medkrajevne in mednarodne klice. Ta izbira mora biti omogočena z možnostjo trajne predizbire, ki se lahko pri vsakem klicu spremeni s predpono za izbiro operaterja.

(2) Agencija s svojim splošnim aktom podrobneje uredi izpolnjevanje določb tega člena.

XII. AGENCIJA

106. člen
(Agencija)

(1) Agencija je organizacija za urejanje telekomunikacijskega trga in elektronskih medijev in se jo ustanovi s tem zakonom. Agencija opravlja s tem zakonom in na njegovi podlagi sprejetimi podzakonskimi akti določene naloge z namenom, da predvsem v interesu uporabnikov zagotavlja pregledno in nepristransko delovanje telekomunikacijskega trga in elektronskih medijev.

(2) Agencija je pravna oseba javnega prava. Ustanovitveni akt Agencije sprejme Vlada.

107. člen
(direktor in namestnika direktorja Agencije)

(1) Agencijo vodi, predstavlja in zastopa direktor, ki ga na podlagi javnega razpisa za dobo pet (5) let imenuje Vlada. Pri izbiri upošteva predvsem kandidatove strokovne in mednarodne izkušnje.

(2) Vlada za dobo pet (5) let imenuje namestnika direktorja za telekomunikacije in namestnika direktorja za radiodifuzijo, ki v odsotnosti direktorja na podlagi njegovega pooblastila vodita, predstavljata in zastopata Agencijo.

(3) Direktor in namestnika ne smejo biti v zadnjih treh (3) letih zaposleni ali opravljati kakršnegakoli dela v organizacijah, ki opravljajo katerokoli dejavnost iz področja urejanja v pristojnosti Agencije, in ne smejo imeti nobene funkcije v takih organizacijah.

(4) Direktor in namestnika, njihov zakonec ali zunajzakonski partner ter sorodnik v ravni vrsti do vključno drugega kolena ne smejo imeti lastninskih deležev v organizaciji, ki opravlja dejavnost iz pristojnosti Agencije, ali v organizaciji, ki ima lastninski delež v taki organizaciji.

(5) Vlada razreši direktorja ali namestnika:

1. na predlog direktorja ali namestnika,
2. če je odvzeta opravilna sposobnost ali postane zdravstveno nesposoben za opravljanje dela,
3. če nastopi razlog iz drugega ali tretjega odstavka tega člena, razen če direktor ali namestnik ni mogel vplivati na ravnanje zakonca, izvenzakonskega partnerja ali sorodnika, hkrati pa je mogoče pričakovati, da to ne bo vplivalo na neodvisnost njegovega odločanja,
4. če je zaradi kaznivega dejanja pravnomočno obsojen na zaporno kazen,
5. če je pri opravljanju svoje funkcije kršil določbe tega zakona in na njegovi podlagi sprejetih podzakonskih aktov.

(6) Če Svet za telekomunikacije ali Svet za radiodifuzijo ugotovita obstoj razlogov iz prejšnjega odstavka tega člena, lahko predlagata Vladi razrešitev direktorja ali namestnika.

108. člen (delovanje Agencije)

(1) Organizacijo in poslovanje Agencije ureja statut, ki ga izda direktor Agencije in potrdi Vlada po predhodnem mnenju Sveta za telekomunikacije in Sveta za radiodifuzijo.

(2) Direktor izdaja splošne akte ter odloča o posamičnih zadevah iz pristojnosti Agencije.

(3) Direktor lahko za odločanje v posamičnih zadevah pooblasti osebo v Agenciji, ki izpolnjuje pogoje za odločanje v upravnem postopku.

(4) Statut in splošne akte Agencije, izdane za izvrševanje javnih pooblastil, ter informacije, ki jih predvideva ta zakon, se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(5) Odločba ali drug posamični akt Agencije sta v upravnem postopku dokončna, razen če ta zakon ne določa drugače.

(6) Ne glede na določbo drugega odstavka 289. člena zakona o splošnem upravnem postopku (Uradni list RS, št. 80/99) lahko Agencija sama opravlja upravno izvršbo svojih odločitev in izvaja ukrepe po prvem odstavku 318. člena zakona o splošnem upravnem postopku.

109. člen
(financiranje Agencije)

(1) Agencija se financira iz državnega proračuna. V te namene se črpa finančna sredstva Sklada za telekomunikacije.

(2) Agencija lahko zaračuna dejanske stroške, ki nastanejo z dajanjem informacij, v skladu s statutom Agencije, če ni v tem zakonu drugače predpisano.

110. člen
(pristojnosti Agencije)

(1) Naloge Agencije po tem zakonu so zlasti:

1. zagotavljanje pogojev za primerno razvitost telekomunikacijskega trga in elektronskih medijev, dobrih poslovnih odnosov na njem in pospeševanje zdrave konkurence na tem trgu,
2. zagotavljanje zadovoljivih komunikacij med uporabniki prek istega omrežja ali med različnimi omrežji,
3. zagotavljanje izvajanja univerzalnih storitev,
4. pospeševanje medomrežnega povezovanja in zagotavljanje izvajanja pravil za medomrežno povezovanje,
5. zagotavljanje enakopravnega dostopa do telekomunikacijskih omrežij in storitev na način, ki je za uporabnike in operaterje najbolj ekonomičen in učinkovit,
6. zagotavljanje delovanja telekomunikacijskih operaterjev po načelih nediskriminacijske obravnave in sorazmernosti (proporcionalnosti),
7. upravljanje radiofrekvenčnega spektra in telekomunikacijskega oštevilčenja, zaračunavanje pristojbin za njuno uporabo in zagotovitev prenosljivosti števil,
8. spremljanje razvoja na področju telekomunikacij, pridobivanje informacij od operaterjev in zagotavljanje informacij uporabnikom, operaterjem, državnim organom in mednarodnim organizacijam,
9. spremljanje razvoja standardizacije in tehnične telekomunikacijske regulative ter sprejemanje ukrepov za njihovo uveljavljanje in izvajanje,
10. izdajanje dovoljenj za storitve, dodeljevanje radijskih frekvenc, dodeljevanje števil, oziroma blokov števil uporabnikom in operaterjem,
11. nadzorovanje izvajanja tega zakona oziroma izpolnjevanja pogojev v dovoljenjih ali drugih dokumentih, ki jih je izdala Agencija,
12. spremljanje gibanja cen in preprečevanje nepravilnosti v zvezi z njimi ter dajanje soglasij k cenam in splošnim pogojem poslovanja, kadar je tako določeno s tem zakonom,
13. nadziranje in sankcioniranje vodenja računovodstva pri operaterjih v skladu s tem zakonom,
14. sodelovanje z ustreznimi organi v drugih državah in z organi mednarodnih organizacij ter uvajanje njihovih izkušenj v prakso,
15. nadzor nad izvajanjem pravic uporabnikov in njihovim organiziranjem, spremljanje in reševanje pritožb uporabnikov in operaterjev ter ustrezno ukrepanje,
16. objavlanje tistih statističnih podatkov o telekomunikacijah, ki niso sestavina programa statističnih raziskovanj, in letno poročilo o napredku liberalizacije ter

- objavljanje indikatorjev kakovosti storitev ter predložitve Državnemu zboru letnega poročila o stanju na področju radiodifuzije,
17. dajanje soglasja k bistveni spremembi programske zasnove radijskega dela televizijskega programa,
 18. dajanje soglasja k nakupu ali prevzemu dvajset (20) ali več odstotkov lastninskega deleža ali deleža upravljalških oziroma glasovalnih pravic v premoženju izdajatelja radijskega ali televizijskega programa,
 19. reševanje pritožb gledalcev oziroma poslušalcev v zvezi z radijskim in televizijskim programom,
 20. odločanje o podelitvi oziroma odvzemu statusa lokalnega, regionalnega in študentskega radijskega ali televizijskega programa.

(2) Agencija ima pravico zahtevati informacije in gradiva, ki se nanašajo na razširjanje radijskih in televizijskih programov in na poslovanje njihovih izdajateljev, vključno s pravico vpogleda v delniške knjige. Državni organi, organi lokalnih skupnosti, izdajatelji radijskih in televizijskih programov, oglaševalske organizacije in operaterji morajo ugoditi zahtevi v roku trideset (30) dni od njenega prejema.

(3) Agencija ne sme opravljati nobenih dejavnosti ali nalog, razen tistih, ki so ji naložene z zakonom in na njegovi podlagi sprejetih podzakonskih aktov.

(4) V okviru nalog iz prvega odstavka tega člena sprejema Agencija splošne akte za podrobnejšo ureditev teh vprašanj tudi, če tak splošni akt ni posebej določen s tem zakonom.

111. člen (javnost dela in informiranje)

(1) Delovanje Agencije je javno.

(2) V postopkih sprejemanja splošnih aktov in odločitev mora Agencija postopati v skladu z 124. členom tega zakona, za kar mora biti primerno organizirana.

(3) V statutu Agencije se podrobneje določijo:

1. oblika predstavitve predlaganih rešitev in postopki pri obravnavi pripomb iz 124. člena tega zakona,
2. način dostopa do podatkov iz četrtega odstavka tega člena in drugih javnih podatkov,
3. oblika sodelovanja s predstavniki telekomunikacijskih uporabniških organizacij in pomoč pri njihovem oblikovanju in delovanju.

(4) Agencija daje interesentom na njihovo zahtevo brezplačne informacije o:

1. sprejetih oprostitev iz četrtega odstavka 73. člena tega zakona,
2. pogodbah o medomrežnem povezovanju iz sedmega odstavka 73. člena tega zakona,
3. svojih odločitvah v zvezi z vzorčno ponudbo iz trinajstega odstavka 73. člena tega zakona,

4. izračunih nadomestila za zagotavljanje univerzalnih storitev iz 83. člena tega zakona,
5. izračunih nadomestil stroškov za pokrivanje univerzalnih storitev iz prvega odstavka 85. člena tega zakona.

(5) Agencija objavi v Uradnem listu Republike Slovenije čas, kraj in način pridobivanja informacij iz prejšnjega odstavka tega člena ter podatke o načinu in kraju objave informacij o:

1. ukrepih iz sedmega odstavka 69. člena tega zakona,
2. izvajanju četrtega odstavka 71. člena tega zakona,
3. vzorčnih (referenčnih) ponudbah o medomrežnih povezavah iz dvanajstega odstavka 73. člena tega zakona.

(6) Poročilo o delu, ki ga Agencija objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in poslovno poročilo Agencije potrdi Vlada in z njim seznanjeni Državni zbor.

112. člen

(zbiranje in dajanje podatkov, informacij in mnenj)

(1) Vsi operaterji so na podlagi zahteve dolžni dati Agenciji podatke, informacije, finančna poročila oziroma druga poročila, ki jih potrebuje za izpolnjevanje svojih pristojnosti ali za poročanje mednarodnim organizacijam v skladu z mednarodnopravnimi akti, uveljavljenimi v Republik Sloveniji v obsegu oziroma podrobnostih, kot jih zahteva.

(2) Operaterji so dolžni sporočiti osebne in druge podatke le, če tako izrecno določa zakon.

(3) Agencija objavlja poročila o stanju iz področja pristojnosti Agencije s statističnimi, finančnimi in drugimi podatki organizacij, ki delujejo na teh področjih, pri čemer je v skladu s tem zakonom dolžna varovati poslovno tajnost in druge poslovno občutljive podatke.

(4) Agencija je dolžna sporočiti pristojnemu ministru obdelane informacije iz prvega odstavka tega člena.

(5) Agencija je dolžna sporočiti mednarodnim organizacijam podatke in informacije, ki jih je Republika Slovenija dolžna dati v skladu s mednarodnopravnimi akti, uveljavljenimi v Republik Sloveniji.

(6) Minister podrobneje predpiše zbiranje in dajanje podatkov.

113. člen

(reševanje sporov)

(1) Kadar je tako določeno s tem zakonom, rešuje Agencija v upravnem postopku spore med udeleženci v telekomunikacijskih dejavnostih, kot so spori med

operaterji, med operaterji in uporabniki, med operaterji in lastniki zemljišč in objektov ter med operaterji in upravljavci javnih zemljišč.

(2) Agencija uvede postopek po uradni dolžnosti ali na predlog stranke.

(3) Rok za izdajo odločbe v postopku reševanja spora je šest (6) tednov po prejemu predloga za uvedbo postopka, če pa je to nujno zaradi obsega ugotovitvenega postopka, pa je rok za izdajo odločbe deset (10) tednov.

(4) Agencija mora odločiti na podlagi zakona, podzakonskih aktov in splošnih aktov ter v skladu z načeli zaščite interesa uporabnikov telekomunikacijskih storitev in pospeševanja inovacij in razvoja na področju telekomunikacij ter varstva konkurence.

114. člen (uradne evidence Agencije)

(1) Agencija vodi uradno evidenco (register):

1. operaterjev,
2. pravnih in fizičnih oseb, ki so jim dodeljene radijske frekvence,
3. pravnih in fizičnih oseb, ki so jim dodeljeni številski bloki,

(2) Registre iz prejšnjega odstavka tega člena se vodi kot med seboj povezano informatizirano bazo.

(3) V registru operaterjev se vodi naslednje podatke:

1. firma družbe ali samostojnega podjetnika posameznika oziroma naziv operaterja, ime in priimek ter enotno matično številko občana odgovorne osebe,
2. matična številka iz Poslovnega registra Slovenije, davčna številka in sedež oziroma naslov fizične ali pravne osebe,
3. podatki o izdanem dovoljenju, vrsta telekomunikacijske storitve ter drugi podatki iz dovoljenja ter podatki o prenehanju dovoljenja,
4. podatki o priglasitvi, vrsta telekomunikacijske storitve in podatki o morebitni odločbi o prepovedi opravljanja priglašene dejavnosti,
5. podatki o odločbi o ugotovitvi, da gre za operaterja s pomembno tržno močjo,
6. podatki o poravnanju obveznosti operaterjev, ki izvirajo iz tega zakona,
7. podatki o kaznovanju zaradi prekrška, določenega s tem zakonom.

(4) V registru pravnih in fizičnih oseb, ki so jim dodeljene radijske frekvence, se vodi naslednje podatke:

1. firma družbe ali samostojnega podjetnika posameznika oziroma naziv imetnika pravice uporabljati radijsko frekvenco, ime in priimek ter enotno matično številko občana odgovorne osebe,
2. matična številka iz Poslovnega registra Slovenije, davčna številka in sedež oziroma naslov fizične ali pravne osebe,
3. podatki o aktu, s katerim je bila pridobljena pravica uporabljati radijsko frekvenco, vrsta telekomunikacijske storitve ter drugi podatki iz akta ter podatki o prenehanju veljavnosti tega akta oziroma pravice,

4. podatki o poravnanju obveznosti imetnika pravice uporabljati radijsko frekvenco, ki izvirajo iz tega zakona.

(5) V registru pravnih in fizičnih oseb, ki so jim dodeljeni številski bloki, se vodi naslednje podatke:

1. firma družbe ali samostojnega podjetnika posameznika oziroma naziv imetnika pravice uporabljati številski blok, ime in priimek odgovorne osebe,
2. matična številka, davčna številka in sedež oziroma naslov fizične ali pravne osebe,
3. podatki o aktu, s katerim je bila pridobljena pravica uporabljati številski blok, vrsta telekomunikacijske storitve ter drugi podatki iz tega akta, ter podatki o prenehanju veljavnosti tega akta oziroma pravice.

(6) Podatke iz tretjega, četrtega in petega odstavka tega člena lahko Agencija pridobiva tudi iz uradnih evidenc drugih državnih organov, osebne podatke pa le iz naslednjih evidenc:

1. enotno matično številko občana, ime in priimek ter naslov prebivališča - iz Poslovnega registra Slovenije,
2. ime in priimek ter sedež samostojnega podjetnika posameznika - iz Poslovnega registra Slovenije,
3. ime in priimek odgovorne osebe pravne osebe - iz Poslovnega registra Slovenije,
4. davčno številko,
5. podatke o kaznovanju zaradi prekrška, določenega s tem zakonom.

(7) Podatke iz prejšnjega odstavka tega člena lahko Agencija pridobiva tudi z neposredno računalniško (elektronsko) povezavo.

(8) Podatke iz tretjega, četrtega, in petega odstavka tega člena se vodi ves čas, dokler ima operater oziroma pravna ali fizična oseba pravico opravljati dejavnost, uporabljati radijsko frekvenco ali številski blok, v obliki arhiva pa še pet (5) let od dne, ko je ta pravica prenehala.

(9) Agencija s splošnim aktom podrobneje uredi način vodenja in organizacijo registrov iz tega člena.

115. člen

(plačevanje pristojbin in drugih finančnih obveznosti)

(1) Zavezanci za plačilo pristojbin za dovoljenja in priglasitve iz 35. člena tega zakona, pristojbin za uporabo radijskih frekvenc iz 50. člena tega zakona in pristojbin za uporabo številok iz 104. člena tega zakona ter za druge denarne obveznosti iz tega zakona morajo svoje denarne obveznosti poravnati v rokih, ki so določeni v sklepu, ki ga izda Agencija. Pristojbine in druga plačila na podlagi tega zakona se vplačuje v državni proračun in uporablja za namene proračunskega sklada iz 116. člena tega zakona.

(2) Če zavezanec za plačilo iz prejšnjega odstavka tega člena v določenem roku ne poravnava obveznosti, se ta prisilno izterja na način in po postopku, ki velja za prisilno izterjavo davčnih obveznosti.

116. člen (Sklad za telekomunikacije)

(1) Na podlagi tega zakona Republika Slovenija ustanovi proračunski sklad za telekomunikacije (v nadaljevanju: Sklad) kot evidenčni račun v okviru državnega proračuna za vodenje prihodkov in odhodkov z namenom financiranja Agencije.

(2) Sklad se odpre za nedoločen čas.

(3) Viri financiranja Sklada so:

1. pristojbine za dovoljenja,
2. pristojbine na podlagi obvestil,
3. pristojbine za radijske frekvence in številke,
4. druga plačila na podlagi tega zakona, kot so zlasti plačila Agenciji za:
 - razpisno dokumentacijo (9. člen tega zakona),
 - informacije (109. člen tega zakona),
 - odločanje v sporih med operaterji, med operaterji in uporabniki, med operaterji in lastniki zemljišč in objektov ter med operaterji in upravljalci javnih zemljišč (113. člen tega zakona) in podobno.

(4) Druga plačila iz 4. točke prejšnjega odstavka določi Agencija na podlagi dejanskih stroškov.

(5) Višino pristojbine na podlagi predpisov določi Agencija s splošnim aktom, ki začne veljati, ko nanj da soglasje Vlada po predhodnem mnenju Sveta za telekomunikacije in Sveta za radiodifuzijo. Letna višina pristojbine se določi tako, da v celoti izterjane pristojbine zagotavljajo vsa sredstva, potrebna za financiranje Agencije.

XIII. SVET ZA TELEKOMUNIKACIJE

117. člen (Svet za telekomunikacije)

(1) Svet za telekomunikacije je organ za spremljanje in svetovanje pri usmerjanju trga telekomunikacij (v nadaljevanju: Svet).

(2) Svet ima enajst članov, ki jih za dobo pet (5) let na predlog Komisije Državnega zbora Republike Slovenije za volitve, imenovanja in administrativne zadeve imenuje Državni zbor izmed različnih strokovnjakov, ki se ukvarjajo s področjem telekomunikacij.

(3) Predsednika in namestnika predsednika izvolijo člani Sveta izmed sebe.

(4) V Svetu sme biti največ ena tretjina predstavnikov operaterjev in takih, ki so zaposleni pri operaterjih.

(5) Člani Sveta ne smejo biti člani vodstev političnih strank, poslanci, funkcionarji in delavci, zaposleni v državnih organih.

(6) Člani Sveta imajo pravico do povračila stroškov in do nagrade za svoje delo, ki jo določi Državni zbor. Sredstva, pogoje za delo in informiranje Sveta zagotovi Agencija.

118. člen (delovanje Sveta)

(1) Svet sprejme svoj poslovnik.

(2) Svet se mora sestati na seji najmanj dvakrat letno. Seja se skliče, če direktor Agencije ali vsaj štirje člani pisno zahtevajo sklic. Predsednik lahko kadarkoli skliče sejo.

(3) Sejam Sveta lahko prisostvujeta direktor Agencije oziroma njegov pooblaščenec in minister oziroma funkcionar, odgovoren za telekomunikacije.

(4) Seja Sveta je sklepčna, če je prisotnih več kot pol članov. Sklepe se sprejema z navadno večino prisotnih. V primeru neodločenega izida glasovanja se predlog zavrne.

119. člen (naloge Sveta)

(1) Svet daje mnenja, priporočila in predloge glede telekomunikacijskih zadev in uporabe tega zakona. Direktor Agencije pa je dolžan pridobiti njegovo mnenje glede:

1. strategije zagotavljanja univerzalnih storitev,
2. sistema reševanja pritožb uporabnikov,
3. poročila o delu Agencije in stanju na področju telekomunikacij.

(2) Svet spremlja delovanje Agencije.

(3) Svet sme zahtevati informacije, razen osebnih podatkov, od Agencije, državnih organov, operaterjev in drugih, ki morajo v tridesetih (30) dnevih od prejema zahteve poslati zahtevane informacije.

(4) Mnenja, priporočila in predloge Sveta objavi Agencija na način, kot je to določeno v statutu Agencije.

XIV. VARSTVO UPORABNIKOV

120. člen (pravice uporabe in pritožbe)

(1) Vsakdo ima pravico uporabljati javne telekomunikacijske storitve, vključno z univerzalnimi storitvami, na celotnem ozemlju države, v skladu z objavljenimi splošnimi pogoji in cenami.

(2) Vsak uporabnik ima pravico do ugovora zoper odločitev ali ravnanje operaterja javnih telekomunikacijskih storitev oziroma omrežij v zvezi z dostopom do storitev ali izvajanjem storitev na ustrezen organ ali telo, ki ga ustanovi operater, in sicer v petnajstih (15) dneh od dneva, ko je zvedel za izpodbijano odločitev ali ravnanje operaterja.

(3) Operaterji javnih telekomunikacijskih storitev, za katere je potrebno po tem zakonu pridobiti dovoljenje, so dolžni kot sestavni del splošnih pogojev objaviti povzetek postopka reševanja ugovorov uporabnikov.

(4) Če operater javnih telekomunikacijskih storitev ne ugodi ugovoru ali o njem ne odloči v sedmih (7) dneh po njegovem prejemu, sme oseba iz drugega odstavka tega člena vložiti pritožbo na Agencijo, da o vprašanju odloči z odločbo.

(5) Organizacije, ki lahko vložijo tožbo po 75. členu zakona o varstvu potrošnikov (Uradni list RS, št. 20/98, 25/98 in 23/99), smejo vložiti ugovor zaradi kršitve splošnih pogojev in cen operaterjev javnih telekomunikacijskih storitev pri poslovanju z uporabniki, potrošniki ali drugimi operaterji, kot tudi vložiti pritožbo zaradi teh kršitev na Agencijo po prejšnjem odstavku tega člena.

121. člen (specifikacija z razčlenjenimi klici)

(1) Na zahtevo naročnika mora operater fiksnih javnih telefonskih storitev in mobilnih javnih radijskih storitev dodati računu specifikacijo z razčlenjenimi klici, ki mora biti dovolj podrobna, da omogoči preverjanje računa za uporabo telefonskih storitev ali posameznih klicev, vendar ne sme obsegati klicev na brezplačne telefonske številke in na številke za klic v sili.

(2) Naročnik ima pravico izbirati med več možnimi nivoji specifikacije z razčlenjenimi klici, kar mora biti opredeljeno v splošnih pogojih poslovanja operaterja.

(3) Cene za dodatno razčlenitev računa pa morajo biti v sorazmerju z dejanskimi stroški, ki jih ima operater pri izdelavi računa.

(4) Agencija s splošnim aktom podrobneje uredi oblikovanje in vsebino ter druga vprašanja razčlenjenega računa.

122. člen
(neplačevanje računov)

(1) Operaterji telekomunikacijskih storitev, za katere je potrebno po tem zakonu pridobiti dovoljenje, morajo ukrepe in postopke, ki bodo uporabljeni v primeru neplačevanja računov, objaviti v splošnih pogojih.

(2) Če je uporabnik v zaostanku s plačilom ali delom plačila, ga sme operater iz prejšnjega odstavka tega člena izključiti, in sicer če tehnične možnosti to dopuščajo le opravljanje neplačane storitve, samo po predhodnem obvestilu in po postopku, ki mora biti objavljen v splošnih pogojih.

(3) Uporabnik sme v petnajstih (15) dneh po prejemu računa vložiti pri operaterju iz prvega odstavka tega člena ugovor zoper račun, o katerem mora operater odločiti v nadaljnjih petnajstih (15) dneh.

(4) Če operater iz prvega odstavka tega člena ne ugotovi ugovoru ali o njem ne odloči v petnajstih (15) dneh po njegovem prejemu, sme oseba iz drugega odstavka tega člena vložiti pritožbo na Agencijo.

(5) V primeru vložitve ugovora ali pritožbe, operater ne sme odklopiti uporabnika oziroma mu prenehati zagotavljati storitev, če je uporabnik v roku poravnal nesporni del računa ali del terjatve iz spornega računa v višini povprečnega nespornega zneska plačil za iste storitve zadnjih treh obračunskih obdobij pred izdajo spornega računa.

123. člen
(nadomestilo za neustrezne storitve)

(1) Operaterji telekomunikacijskih storitev, za katere je potrebno po tem zakonu pridobiti dovoljenje, morajo v splošnih pogojih določiti pravila o povračilih uporabnikom za primer, da njihove storitve ne ustrezajo zahtevam ravni kakovosti, predvideni v splošnih pogojih, posebno še glede prekinitev storitev ali zmanjšanja dostopnosti.

(2) Operaterji morajo v pogodbah z naročniki določiti najvišji znesek višine povračil uporabnikom. Določeni najvišji znesek ne velja v primeru, če je tako določen znesek v očitnem nesorazmerju z neustreznostjo storitve in škodo.

124. člen
(vpliv javnosti)

(1) Državni organi, Agencija in Svet so dolžni pri oblikovanju telekomunikacijske politike in pri sprejemanju predpisov oziroma splošnih aktov Agencije na podlagi tega zakona pridobiti in upoštevati mnenje javnosti.

(2) Državni organ ali Agencija sta dolžna pred sprejetjem akta iz prejšnjega odstavka tega člena njegov predlog skupaj s podrobno obrazložitvijo objaviti in povabiti uporabnike, strokovnjake, operaterje, izvajalce storitev, proizvajalce telekomunikacijske opreme in druge interesente, da prispevajo informacije, pripombe oziroma predloge v objavljenem roku, ki mora ustrezati obsegu, pomenu ali kompleksnosti akta in ne sme biti krajši od trideset (30) dni.

(3) V času poteka roka iz prejšnjega odstavka tega člena mora državni organ ali Agencija zagotoviti zainteresiranim osebam vpogled v dokumentacijo, na podlagi katere je bi pripravljen predlog akta, razen v delih, ki predstavljajo uradno tajnost, in jim na njihovo zahtevo in proti plačilu stroškov omogočiti prepis ali kopiranje dokumentacije ali njenih delov, glede katerih je dovoljen vpogled.

(4) Po preteku roka in pred sprejetjem akta iz prvega odstavka tega člena mora državni organ ali Agencija objaviti pridobljena mnenja in pripombe ter navesti v objavi način, kako so bila upoštevana ali razloge, zaradi katerih niso bila upoštevana.

XV. IZREDNA STANJA

125. člen

(delovanje v vojnem in izrednem stanju ter ob naravnih in drugih nesrečah)

(1) V vojnem ali izrednem stanju ter ob naravnih in drugih nesrečah, lahko minister odredi dejavnosti in storitve, ki jih morajo opraviti telekomunikacijski operaterji za potrebe sanacije nastalih razmer, in določi odškodnino.

(2) Minister mora obveznosti iz prejšnjega odstavka tega člena določiti enako za vse operaterje, ki so glede na območje, vrsto in obseg opravljanja storitev oziroma omrežja v enakem položaju, ali jih enakomerno razporediti med te operaterje.

(3) Odškodnina iz prvega odstavka tega člena pokriva neposredne stroške, ki jih imajo posamezni operaterji z izvajanjem te obveznosti.

126. člen

(ukrepi)

(1) Minister lahko predpiše telekomunikacijskim operaterjem in uporabnikom radijskih frekvenc ukrepe, ki jih morajo sprejeti glede priprav na vojno, izredne razmere, naravne in druge nesreče ali motnje v gospodarstvu.

(2) Če je s predpisom iz prejšnjega odstavka tega člena določenim operaterjem naložena posebna obveznost, ki je občutno večja od primerljivih obveznosti drugih operaterjev, imajo ti operaterji pravico do odškodnine v višini razlike med njihovo posebno obveznostjo in splošnimi obveznostmi drugih operaterjev.

127. člen
(omejitve ali prekinitve delovanja)

(1) V vojnem ali izrednem stanju lahko Vlada določi omejitve ali prekinitve delovanja telekomunikacijskih omrežij oziroma opravljanja storitev.

(2) Omejitve ali prekinitve delovanja lahko Vlada določi le v tolikšnem obsegu in za toliko časa, kot je to nujno potrebno zaradi varnosti in obrambe države ali odprave izrednega stanja.

XVI. ZAUPNOST IN TAJNOST TELEKOMUNIKACIJ

128. člen
(zaupnost in tajnost telekomunikacij)

(1) Zaupnost in tajnost telekomunikacij se nanaša na vsebino prenesenih sporočil v telekomunikacijskih omrežjih oziroma pri uporabi telekomunikacijskih storitev, na dejstva in okoliščine, v katerih so sporočila prenesena, na dejstvo, ali je ali pa je bil nekdo udeležen pri tem procesu in na dejstva in okoliščine neuspešnih poskusov vzpostavljanja zvez.

(2) Vsak operater telekomunikacijskih omrežij ali storitev in vsakdo, ki sodeluje v njihovih dejavnostih, je dolžan varovati zaupnost in tajnost telekomunikacij tudi po koncu dejavnosti, pri kateri jo je bil dolžan varovati.

(3) Zavezanci po prejšnjem odstavku tega člena ne smejo sebi ali komu drugemu pridobiti informacij o vsebini, dejstvih ali okoliščinah prenesenih sporočil, ki presegajo najmanjšo potrebno mero, nujno potrebno za opravljanje posameznih telekomunikacijskih storitev, in smejo te informacije uporabljati samo za izvajanje teh telekomunikacijskih storitev ter uresničevanje pogodbenih obveznosti v zvezi z njimi.

(4) Če mora operater v skladu s prejšnjim odstavkom tega člena za izvajanje telekomunikacijskih storitev pridobiti informacije o vsebini prenesenih sporočil, posneti ali shraniti preneseno sporočilo, mora o tem ob sklenitvi pogodbe oziroma začetku zagotavljanja telekomunikacijskih storitev obvestiti uporabnika in mu predložiti razloge za to, informacije o vsebini sporočila oziroma sporočilo pa zbrisati takoj, ko je to tehnično izvedljivo in ko to ni več potrebno za izvedbo posamezne storitve.

(5) Vse oblike nadzora, posredovanja, prestrezanja in snemanja sporočil, ki se prenašajo z uporabo telekomunikacijskih omrežij ali storitev, so prepovedane, razen v kolikor je to dovoljeno v skladu s prejšnjim odstavkom tega člena in v skladu s 130. členom tega zakona.

(6) Naslovnik sporočila lahko sporočilo snema, vendar mora pošiljatelja sporočila o tem obvestiti ali delovanje snemalne naprave prilagoditi tako, da je o njenem delovanju pošiljatelj sporočila obveščen (npr. avtomatski odzivniki), razen pri telekomunikacijskih storitvah, pri katerih je snemanje sporočil pri naslovniku sestavni

del telekomunikacijske storitve ali je običajno (npr. faksimilna poročila, elektronska pošta, storitev SMS,...).

(7) Ne glede na peti in šesti odstavek tega člena lahko organizacije, ki prejemajo klice na številki 112 in 113, snemajo in zasledujejo te klice zaradi njihove registracije ali zaradi identifikacije zlonamernih klicev.

(8) V primeru, da radijski sistem, terminalska ali druga tehnična oprema dobi sporočilo, ki ni namenjeno temu radijskemu sistemu, terminalski ali drugi tehnični opremi, se vsebina teh sporočil ne sme snemati ali uporabljati za katerekoli namene in se mora nemudoma izbrisati ali na drugi način uničiti.

129. člen (zaščitni ukrepi)

(1) Operaterji javnih telekomunikacijskih storitev morajo primerno tehnično in organizacijsko ukrepati, po potrebi skupaj z operaterjem javnega omrežja, da zagotovijo varnost svojih storitev.

(2) Ukrepi morajo zagotoviti raven varnosti in zaščite, ki je sorazmerna pričakovanim tveganjem in stroškom ter v skladu z tehničnim razvojem.

(3) Če obstaja verjetnost vdora v varnost omrežja, mora operater uporabnika opozoriti na tako nevarnost ter na možnost varovalnih ukrepov in za to potrebnih sredstev.

(4) Operater javnih telekomunikacijskih storitev ali omrežja mora Agenciji na njeno zahtevo predložiti sistem ukrepov za zagotavljanje varnosti, povezan z izjavo, da so v njem navedeni tehnični preventivni ukrepi in drugi varnostni ukrepi uresničeni ali da bodo uresničeni do določenega trenutka.

(5) Če Agencija v predlaganem sistemu ukrepov iz prejšnjega odstavka tega člena ali pri njegovem uresničevanju ugotovi pomanjkljivosti, mora operater na zahtevo Agencije to odpraviti.

130. člen (nadzor telekomunikacijskega prometa)

(1) Kadar je to v skladu z zakonom o kazenskem postopku ali zakonom o Slovenski obveščevalno varnostni agenciji potrebno zaradi uvedbe ali poteka kazenskega postopka ali zaradi varnosti države, so operaterji dolžni pristojnemu organu:

1. sporočiti podatke o udeležencih, sporočilih, okoliščinah in dejstvih telekomunikacijskega prometa za posamezne primere, na način, v obsegu in trajanju, kot to določa odredba pristojnega sodišča,
2. na pisno zahtevo sporočiti podatke o lastniku in uporabniku telekomunikacijskega sredstva, s katerim se opravlja telekomunikacijski promet, ki je predmet odredbe iz prejšnje točke tega člena,

3. zagotoviti na svojem omrežju ustrezno programsko opremo in primeren vmesnik za izvedbo nadzora telekomunikacijskega prometa, na način, v obsegu in trajanju, kot to določa odredba pristojnega organa,

(2) Pristojni organ je dolžan operaterju pred izvršitvijo dejanj iz prejšnjega odstavka izročiti prepis tistega dela izreka odredbe, v katerem je navedba telekomunikacijskega priključka in čas trajanja izvrševanja. Prepis dela izreka odredbe opravi organ, ki je odredbo izdal.

(3) Operaterji morajo na svoje stroške zagotoviti ustrezno programsko opremo in primerne vmesnike za potrebe izvajanja nadzora iz prvega odstavka tega člena.

(4) Operaterji morajo za potrebe zakonitega in neodvisnega nadzora zagotoviti neizbrisno registracijo posegov nadzora telekomunikacijskega prometa in podatke varovati kot uradno tajnost.

(5) Operater mora zagotoviti, da se za potrebe pristojnega organa, kateremu je bila za dejanja iz prejšnjih odstavkov tega člena izdana odredba pristojnega sodišča, vklopi prestrezanje (markiranje) nad posameznimi naročniki, v obsegu in trajanju kot to določa ta odredba.

(6) Minister v soglasju z ministrom, pristojnim za notranje zadeve, in direktorjem Slovenske obveščevalno-varnostne agencije za potrebe izvajanja nadzora iz tega člena predpiše programsko opremo in določi primerne vmesnike.

131. člen (prometni podatki)

(1) Prometne podatke, ki se nanašajo na naročnika in uporabnika in so potrebni za vzpostavljanje zveze, lahko operater hrani in obdeluje toliko časa, dokler traja zveza. Po končani zvezi jih mora operater zbrisati ali spremeniti tako, da se ne nanašajo na konkretno pravno ali fizično osebo.

(2) Za potrebe obračunavanja storitev lahko operater ne glede na določbo prejšnjega odstavka tega člena do plačila storitve, preteka zakonitega zastaralnega roka, pravnomočne odločbe o terjatvi v primeru spora ali odredbe sodišča hrani in obdeluje naslednje prometne podatke:

1. številko ali identifikacijo kličočega in klicanega,
2. naslov naročnika in tip terminala,
3. vrsto (kodo) zaračunavanja,
4. skupno število obračunskih enot v obračunani periodi,
5. vrsto, datum, čas in trajanje klica oziroma količino prenesenih podatkov,
6. druge informacije v zvezi s plačilom ali njegovo uvrstitvijo plačila kot so plačilo vnaprej, plačilo na obroke, opomin uporabniku, ugovor uporabnika in odločanje o njem ter odklop uporabnika.

(3) Podatke iz prejšnjega odstavka tega člena je dolžan operater obdelovati skladno z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov.

(4) V primeru spora morajo biti podatki iz drugega odstavka tega člena najmanj tri (3) leta dostopni v neskrajšani obliki organu, ki o sporu odloča.

(5) Prometne podatke, potrebne za obračunavanje, upravljanje prometa, informacije uporabnikom, odkrivanje goljufij in lastno trženje operaterja, smejo obdelovati le osebe, ki so pod nadzorom operaterja, pri čemer mora njihov dostop do prometnih podatkov biti omejen na najmanjši obseg, ki je za njihovo delo nujen.

(6) Operater lahko podatke iz drugega odstavka tega člena, ki se nanašajo na določeno pravno ali fizično osebo, uporablja za trženje svojih storitev le, če ta oseba v to privoli.

132. člen (podatki o naročnikih)

(1) Operaterji javnih telekomunikacijskih omrežij oziroma storitev zbirajo o svojih naročnikih naslednje podatke:

1. priimek in ime oziroma firmo naročnika in njeno organizacijsko enoto,
2. dejavnost naročnika na njegovo željo,
3. naslov naročnika,
4. naročniško številko,
5. na željo naročnika akademski naslov pred imenom in poklic za imenom naročnika,
6. na podlagi dodatnega plačila še dodatne podatke, če to želi naročnik in se s tem ne poseže v pravice tretjih,
7. davčno številko za fizično osebo ter davčno in matično številko za pravno osebo.

(2) Zbrane podatke iz prejšnjega odstavka tega člena operater lahko uporablja le za:

1. sklepanje, izvajanje, spreminjanje in prekinitev pogodbe z naročnikom,
2. zaračunavanje storitev,
3. pripravo in izdajanje imenikov naročnikov skladno s tem zakonom.

(3) Podatke iz prvega odstavka tega člena mora operater ob prenehanju naročniškega razmerja hraniti dokler naročniki ne poravnajo obveznosti in dokler ni zaključen sodni postopek, račune pa mora hraniti v skladu z zakonom, ki ureja davek na dodano vrednost.

133. člen (prikaz identifikacije kličočega ali klicanega)

(1) Če operater nudi prikaz identifikacije kličočega, mora imeti kličoči uporabnik možnost, da sam, z enostavnimi sredstvi in brezplačno prepreči prikaz svoje identifikacije za posamezne klice, razen za klice na 112 in 113. Naročnik pa lahko od operaterja to zahteva avtomatično in brezplačno za vse klice, razen za klice na 112 in 113.

(2) Če operater nudi prikaz identifikacije kličočega, mora imeti klicani naročnik možnost, da sam, z enostavnimi sredstvi in brezplačno prepreči prikaz identifikacije kličočega za vhodne klice.

(3) Če operater nudi možnost prikaza identifikacije kličočega pred vzpostavitvijo zveze, mora imeti klicani možnost z enostavnimi sredstvi zavrniti klice, ki jim je kličoči preprečil prikaz svoje identifikacije.

(4) Če operater nudi možnost prikaza identifikacije klicanega, mora imeti klicani naročnik možnost, da brezplačno in z enostavnimi sredstvi prepreči prikaz svoje identifikacije na terminalu kličočega.

(5) Če operater nudi prikaz identifikacije kličočega oziroma klicanega, je dolžan v splošnih pogojih objaviti možnost prikazovanja in izločanja identifikacije kličočega in klicanega.

134. člen (sledenje klicem)

(1) Operaterji javnih telekomunikacijskih omrežij oziroma storitev lahko v primeru za naročnika zlonamernih ali škodljivih klicev ugotavljajo identiteto kličočega ne glede na privolitev kličočega.

(2) Če naročnik zahteva sledenje zlonamernim ali škodljivim klicem, organizira operater javnih telekomunikacijskih omrežij oziroma storitev sledenje klicem ali pa za nove klice začasno prepreči izločitev prikaza identifikacije kličočega.

(3) Operater podatke o sledenju shrani in jih izroči naročniku, pod pogoji in na način iz 130. člena tega zakona, pa tudi državnim organom v zvezi s predkazenskim in kazenskim postopkom ali zagotavljanjem varnosti države.

(4) Operaterji javnih telekomunikacijskih storitev in omrežij za posamezne priključke na zahtevo ministrstva, pristojnega za notranje zadeve, ministrstva, pristojnega za obrambo ali Slovenske obveščevalno-varnostne agencije zaradi potreb nacionalne varnosti in obrambe države preprečijo izločitev prikaza identifikacije kličočega.

135. člen (preusmeritev klicev in avtomatski klici)

(1) Pri zagotavljanju storitve, ki omogoča preusmeritev klicev, morajo naročniki imeti možnost, da brezplačno in avtonomno onemogočijo preusmeritev klicev s strani tretjih oseb na njihov terminal za posamezen klic ali za priključek.

(2) Avtomatske klicne sisteme, vključujoč faksimilne naprave, se sme uporabljati za neposredno trženje le, če je prizadeti naročnik dal predhodno soglasje.

(3) Naročnik lahko soglasje iz prejšnjega odstavka tega člena kadarkoli prekliče.

136. člen (imeniki in služba informacij o naročnikih)

(1) V naročniških imenikih, tiskanih ali na elektronskih nosilcih, se objavi vse podatke iz 1. in 4. točke prvega odstavka 132. člena tega zakona o tistih naročnikih, ki temu ne nasprotujejo. Objavi se lahko tudi druge podatke iz prvega odstavka 132. člena tega zakona, če naročnik v to nedvoumno privoli.

(2) Naročnik sme zahtevati popravo, spremembo, izbris ali ponoven vpis vseh ali le dela svoji podatkov.

(3) Vse storitve v zvezi z vpisom, zavrnitvijo vpisa ali popravo, spremembo, izbris ali ponoven vpis so brezplačne.

(4) Operaterji po svoji presoji izdajajo imenike o naročnikih storitev in organizirajo službe informacij o naročnikih (imeniška služba).

(5) Agencija lahko naloži operaterjem javnih telekomunikacijskih storitev izdajanje imenika in organiziranje imeniške službe, če nista uporabnikom na voljo vsaj en imenik vseh naročnikov fiksnih javnih telefonskih storitev in mobilnih javnih radijskih storitev, ki niso nasprotovali vnosu v imenik, in vsaj ena imeniška služba, ki deluje štiriindvajset (24) ur na dan in sedem (7) dni v tednu.

(6) Na zahtevo osebe, ki želi izdati imenik, ji mora operater samo za ta namen posredovati podatke o naročnikih, ki niso nasprotovali objavi v imeniku.

(7) Informacije o naročnikih so dolžni dajati operaterji javnih telekomunikacijskih storitev oziroma omrežij Agenciji brezplačno, drugim osebam pa po stroškovno naravnanih cenah in po nediskriminacijskih pogojih.

(8) Informacije v imeniku morajo biti ažurne, upoštevaje način njegove izdaje in objave, v imeniški službi pa morajo biti obnovljene najmanj enkrat tedensko.

XVII. NADZOR

137. člen (pristojnost za nadzor)

Nadzorstvo nad izvajanjem tega zakona, predpisov in splošnih aktov, izdanih na njegovi podlagi, ter posamičnih aktov, izdanih na temelju tega zakona in predpisov oziroma splošnih aktov, opravljajo v Agenciji zaposlene osebe, ki jih za to pooblasti direktor (v nadaljevanju: pooblaščen osebe Agencije), inšpektorji, pristojni za nadzor blaga na trgu in inšpektorji, pristojni za telekomunikacije (v nadaljevanju: inšpektorji), in sicer:

1. pooblašcene osebe Agencije opravljajo nadzor glede določb tega zakona o uporabi radiofrekvenčnega spektra, o konkurenci in odprtosti omrežja, o splošnih pogojih in cenah, o prepovedi subvencioniranja, o računovodstvu, o pogojih za opravljanje telekomunikacijskih storitev, o zagotavljanju univerzalnih storitev, o zaupnosti in o varstvu uporabnikov,
2. inšpektorji, pristojni za nadzor blaga na trgu, opravljajo nadzor radijske in terminalske opreme na trgu in nadzor nad elektromagnetno združljivostjo naprav na trgu,
3. inšpektorji, pristojni za telekomunikacije, opravljajo nadzor glede določb zakona o gradnji telekomunikacijskih omrežij, o radijski in terminalski opremi v obratovanju, o elektromagnetni združljivosti naprav v obratovanju in o izrednih razmerah.

138. člen (pooblastila)

(1) Pooblašcene osebe Agencije morajo izpolnjevati pogoje, ki jih predpisuje zakon za inšpektorje.

(2) Pooblašcene osebe Agencije imajo pri opravljanju nadzora iz prejšnjega člena pooblastila, ki jih določa zakon za inšpektorje.

139. člen (ukrepi)

(1) Pooblašcene osebe Agencije in inšpektorji smejo vsak na svojem področju poleg splošnih ukrepov, ki jih določa zakon za inšpektorje, izdajati še naslednje ukrepe:

1. takoj prepovedati obratovanje moteče električne naprave ali radijske opreme, kadar osebam ali premoženju grozi nevarnost zaradi elektromagnetnih motenj, oziroma nima veljavne odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc iz 39. člena tega zakona,
2. odrediti tudi fizično zavarovanje moteče električne naprave ali radijske opreme ter izvedbo nujnih opravil na stroške njenega uporabnika v primeru iz prve alineje tega odstavka,
3. omejiti ali prepovedati uporabo električnih naprav, ki povzročajo elektromagnetne motnje, če je zaradi tega ogroženo delovanje telekomunikacijskih omrežij ali naprav;
4. prepovedati gradnjo poslopij in pripadajoče infrastrukture, če je zaradi tega ogroženo delovanje telekomunikacijskih omrežij ali naprav,
5. izdati odločbo o odpravi ugotovljenih pomanjkljivosti ali nepravilnosti.

(2) Če ima pooblašcena oseba Agencije ali inšpektor utemeljene razloge za mnenje, da bo operater telekomunikacijskih storitev ali imetnik pravice uporabljati radijsko frekvenco kljub ukrepom, izdanim v skladu s prejšnjim odstavkom tega člena, nadaljeval z nedovoljenimi dejavnostmi, ima pravico zapečatiti moteče naprave ali ukreniti vse potrebno, da se prepreči nadaljevanje nedovoljenih dejavnosti.

140. člen
(pritožba)

(1) Zoper odločbo Agencije v zvezi z opravljanjem nadzora po 137. členu tega zakona je dovoljena pritožba na ministrstvo, pristojno za telekomunikacije, v petnajstih (15) dneh po njeni vročitvi.

(2) Pritožba zoper odločbo Agencije v zvezi z opravljanjem nadzora po 137. členu tega zakona ne zadrži njene izvršitve.

XVIII. KAZENSKÉ DOLOČBE

141. člen

(1) Z denarno kaznijo od 5.000.000 do 10.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravno osebo, če:

1. pisno ne obvesti Agencije o začetku, spremembi ali prenehanju graditve in obratovanja javnih telekomunikacijskih omrežij (prvi odstavek 26. člena tega zakona),
2. pisno ne obvesti Agencije o začetku, spremembi in prenehanju opravljanja javnih telekomunikacijskih storitev (prvi odstavek 27. člena tega zakona),
3. opravlja brez dovoljenja storitve iz drugega odstavka 27. člena tega zakona,
4. kljub odločbi o prepovedi dejavnosti še naprej opravlja svojo dejavnost (tretji odstavek 28. člena tega zakona),
5. radijska postaja uporablja radijske frekvence brez odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc (prvi odstavek 39. člena tega zakona)
6. ne omogoči dostopa do krajevnih zank ali omrežij oziroma storitev pod pogoji, ki morajo biti javno objavljeni, objektivni in pregledni (tretji odstavek 65. člena in prvi odstavek 68. člena tega zakona),
7. cene operaterjev s pomembno tržno močjo niso stroškovno naravnane (peti odstavek 69. člena),
8. ne ponudi zadostne kapacitete vodov (prvi odstavek 70. člena tega zakona),
9. se ne dogovarja z drugimi operaterji javnih telekomunikacijskih storitev in jim na njihovo povpraševanje ne poda ponudbe za medomrežno povezovanje ter svojim uporabnikom ne omogoči komuniciranja z drugimi uporabniki (prvi odstavek 73. člena tega zakona),
10. ne ugoti vsem razumnim zahtevam za dostop do omrežja (šesti odstavek 73. člena tega zakona),
11. ne dostavi Agenciji kopij pogodb o medomrežnih povezavah z dopolnitvami oziroma spremembami (sedmi odstavek 73. člena tega zakona),
12. ne objavi vzorčne referenčne ponudbe o medomrežnem povezovanju (dvanajsti odstavek 73. člena tega zakona),
13. cene telekomunikacijskih storitev niso oblikovane v skladu z določbami 75. člena tega zakona,
14. subvencionira telekomunikacijske cene iz dejavnosti, za katero ima izključne ali posebne pravice (prvi odstavek 77. člena tega zakona) in pod določenimi pogoji ne opravlja storitev v pravno samostojni družbi,
15. medsebojno subvencionira različne telekomunikacijske storitve v nasprotju z drugim odstavkom 77. člena tega zakona,

16. trži ali uporablja radijsko in terminalsko opremo, ki ne ustreza zahtevam tega zakona (prvi odstavek 89. člena tega zakona),
17. da opremo v promet, ne da bi izpolnil pogoje iz 90. člena tega zakona,
18. ne usposobi ali izloči električnih naprav, ki niso načrtovane, grajene, postavljene, uporabljane in vzdrževane v skladu s prvim odstavkom 91. člena tega zakona oziroma jih ne usposobi v skladu s prvim in drugim odstavkom 92. člena tega zakona,
19. da v promet električno napravo pred izpolnitvijo pogojev iz prvega odstavka 93. člena tega zakona,
20. ne izvede aktivnosti, ki jih na podlagi 125.člena tega zakona odredi minister,
21. ne izvrši ukrepov, ki jih na podlagi 126. člena tega zakona odredi minister,
22. onemogoča izvajanje nadzora pooblaščenim osebam Agencije in inšpektorjem (138. člen tega zakona).

(2) Z denarno kaznijo od 250.000 do 1.500.000 tolarjev se za prekršek kaznuje fizično osebo, ki samostojno opravlja dejavnost ali odgovorno osebo pravne osebe, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka tega člena.

142. člen

(1) Z denarno kaznijo od 2.000.000 do 10.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravno osebo, če:

1. odstopi ali prenese pravico uporabe radijskih frekvenc drugim pravnim ali fizičnim osebam v nasprotju s 46. členom tega zakona,
2. se ne dogovori o skupni uporabi antenskih objektov (prvi odstavek 51. člena tega zakona),
3. ne izvrši odločbe Agencije iz drugega odstavka 65. člena,
4. kljub prepovedi Agencije trži ali uporablja radijsko opremo, ki ogroža delovanje radionavigacijskih služb ali drugih varnostnih služb ali resno poslabšuje, pogosto moti ali prekinja radiokomunikacijsko storitev (peti odstavek 89. člena tega zakona),
5. pravočasno ne obvesti Agencije o uporabi radijske postaje v radiofrekvenčnem pasu, določenem v šestem odstavku 89. člena tega zakona,
6. ne zagotovi uporabnikom, ki zamenjajo operaterje (ostanejo pa na isti lokaciji), možnosti, da obdržijo dodeljene številke (prvi odstavek 101.člena tega zakona),
7. ne zagotovi prenosljivosti številke ne glede na lokacijo (drugi odstavek 101. člena tega zakona),
8. ne zagotovi proste izbire operaterjev za medkrajevne in mednarodne klice (105. člen tega zakona),
9. ne daje podatkov Agenciji na njeno zahtevo (prvi odstavek 112. člena tega zakona),
10. krši določbe tretjega, četrtega, petega in šestega odstavka 128. člena tega zakona, ki se nanašajo na zaupnost telekomunikacijskih informacij,
11. shranjuje vsebino tistih prenesenih sporočil, ki niso bistveni del telekomunikacijske storitve (tretji odstavek 128. člena tega zakona), oziroma če ne ukrepa, da zagotovi, da se vsebina prenesenih sporočil ne hrani ali hrani le za minimalni čas (četrti odstavek 128. člena tega zakona),
12. ne sprejme primernih tehničnih in organizacijskih ukrepov, potrebnih za zagotovitev varnosti lastnih storitev (prvi odstavek 129. člena tega zakona),

13. ne opozori naročnika na verjetnost vdora v varnost omrežja ter na možnost varovalnih ukrepov in za to potrebnih sredstev (tretji odstavek 129. člena tega zakona),
14. na zahtevo Agencije ne predloži sistema ukrepov za zagotavljanje varnosti (četrti odstavek 129. člena tega zakona),
15. na zahtevo Agencije ne odpravi pomanjkljivosti v varnostnem sistemu ali pri njegovem uresničevanju (peti odstavek 129. člena tega zakona),
16. ne posreduje podatkov kot to določa 1. točka prvega odstavka 130. člena tega zakona,
17. ne omogoči na svojem omrežju oziroma terminalski opremi ter v svojih prostorih izvedbe nadzora telekomunikacijskega prometa na način, v obsegu in trajanju, kot to določa odredba pristojnega sodišča (3. točka prvega odstavka 130. člena tega zakona),
18. ne zbriše prometnih podatkov po končani zvezi ali jih ne prilagodi tako, da se ne nanašajo na konkretno pravno ali fizično osebo (prvi odstavek 131. člena tega zakona),
19. prometnih podatkov ne obdeluje osebje, ki je pod nadzorom operaterja javnega telekomunikacijskega omrežja oziroma storitev (peti odstavek 131. člena tega zakona),
20. uporablja podatke iz prvega odstavka 131. člena tega zakona za tržne namene brez privolitve naročnika (šesti odstavek 131. člena tega zakona),
21. ne objavi v splošnih pogojih možnosti prikazovanja in izločanja identifikacije kličočega in klicanega oziroma, če je podana ta možnost, pa je ne omogoči avtonomno in brezplačno, ter kot stalno funkcijo za vsak priključek (133. člen tega zakona),
22. na zahtevo naročnika ne sledi zlonamernih klicev oziroma ne prepreči izločitve prikaza kličočega (drugi odstavek 134. člena tega zakona),
23. po pridobljenem predhodnem soglasju Agencije ne prepreči izločitve prikaza identifikacije kličočega za posamezne klicane priključke služb nujne pomoči (četrti odstavek 134. člena tega zakona).

(2) Z denarno kaznijo od 50.000 do 300.000 tolarjev se za prekršek kaznuje fizično osebo, ki samostojno opravlja dejavnost ali odgovorno osebo pravne osebe, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka tega člena.

143. člen

(1) Z denarno kaznijo od 500.000 do 1.000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje pravno osebo, če:

1. ne spoštuje pravic in obveznosti, določenih v dovoljenju iz 30. člena tega zakona,
2. brez soglasja Agencije prenese dovoljenje na drugo fizično ali pravno osebo (prvi odstavek 31. člena tega zakona),
3. ne plača pristojbine (35. člen tega zakona),
4. ne pridobi služnosti napeljave ali ustrezne obligacijske pravice za graditev, postavitve obratovanje oziroma vzdrževanje naprav javnega telekomunikacijskega omrežja na tujem zemljišču (53. člen tega zakona),
5. premesti ali spremeni obstoječe (druge) napeljave v nasprotju z 62. členom tega zakona,

6. operater javnih telekomunikacijskih omrežij ne ugoti vsem razumnim zahtevam za medomrežne povezave, vključno z zahtevo po posebnih vmesnikih (šesti odstavek 73. člena tega zakona),
7. če splošni pogoji ne vsebujejo obveznih sestavin ter drugih predpisanih elementov iz 76. člena tega zakona,
8. ne vodi računovodskih izkazov za telekomunikacijske dejavnosti po četrtem odstavku 78. člena tega zakona,
9. ne vodi ustrezne ločitve na organizacijski in računovodski ravni, kot je to določeno v prvem odstavku 78. člena tega zakona,
10. ne zagotavlja naloženih univerzalnih storitev (prvi odstavek 82. člena tega zakona),
11. na zahtevo pristojnih organov ne zagotovi telefonov za enostavni klic za pomoč v nujni, nižje cene in podobno (84. člen tega zakona),
12. ne poravnava stroškov nadomestila za zagotavljanje univerzalnih storitev (prvi odstavek 85. člena tega zakona),
13. ne obvesti Agencije o prihodku iz opravljanja telekomunikacijskih storitev (četrti odstavek 85. člena tega zakona),
14. iz tehničnih razlogov zavrne priključitev terminalske opreme na primerne vmesnike, če le ta ustreza zahtevam tega zakona (tretji odstavek 89. člena tega zakona),
15. imetnik odločbe o dodelitvi številke prenosa odločbo o dodelitvi številke (100. člen tega zakona).

(2) Z denarno kaznijo od 50.000 do 200.000 tolarjev se za prekršek kaznuje fizično osebo, ki samostojno opravlja dejavnost ali odgovorno osebo pravne osebe, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka tega člena.

144. člen

(1) Z denarno kaznijo od 350.000 do 500.000 tolarjev se za prekršek kaznuje pravno osebo, če:

1. ne izpolni zahtev Agencije (šesti odstavek 68. člena tega zakona),
2. ne nudi (harmoniziranih) vmesnikov (prvi odstavek 69. člena tega zakona),
3. kljub presoji Agencije odkloni zahtevo uporabnika o posebnem vmesniku (četrti odstavek 69. člena tega zakona),
4. ne objavi podatkov o tipih vmesnikov kot tudi nameravane sprememb vmesnikov en mesec pred njihovo uveljavitvijo (šesti odstavek 69. člena tega zakona),
5. ne izpolni zahtev določenih v petem odstavku 71. člena tega zakona,
6. ne omogoči svojim naročnikom brezplačnega dostopa do številke 112 in 113, do službe informacij o telefonskih naročnikih in do posredovalca za vzpostavljanje zvez (prvi odstavek 71. člena tega zakona),
7. na zahtevo Agencije v določenem roku ne dopolni ali spremeni ponudbe (trinajsti odstavek 73. člena tega zakona),
8. ne predloži Agenciji opisa storitev in splošnih pogojev za opravljanje telekomunikacijskih storitev (prvi odstavek 74. člena tega zakona),
9. uveljavi splošne pogoje brez soglasja Agencije po četrtem odstavku 74. člena tega zakona,

10. ne objavi splošnih pogojev in cen iz prvega odstavka 74. člena tega zakona en mesec pred uveljavitvijo (tretji odstavek 74. člena tega zakona),
11. v pisni obliki ne utemelji Agenciji razlogov, določenih v devetem odstavku 74. člena tega zakona,
12. na sejmih, razstavah, demonstracijah in podobno predstavlja opremo, ki ne ustreza zahtevam tega zakona, ne da bi imela vidno opozorilo, da se take opreme ne sme uporabljati (osmi odstavek 89. člena tega zakona),
13. ne objavi kot sestavni del splošnih pogojev povzetka postopka reševanja pritožb uporabnikov (tretji odstavek 120. člena tega zakona),
14. na zahtevo uporabnika fiksnih javnih telefonskih storitev ne izstavi specifikacije z razčlenjenimi klici po prvem odstavku 121. člena tega zakona,
15. v splošnih pogojih ne objavi ukrepov in postopkov, ki bodo sprejeti v primeru neplačevanja računov (prvi odstavek 122. člena tega zakona),
16. na ugovor uporabnika ne preveri dejstev, na katerih temelji račun (tretji odstavek 122. člena tega zakona)
17. v splošnih pogojih ne določi pravil o povračilih uporabnikom po 123. členu tega zakona,
18. ob prenehanju naročniškega razmerja ne ravna v skladu s tretjim odstavkom 132. člena tega zakona,
19. ne omogoči naročniku brezplačne preusmeritve klicev (prvi odstavek 135. člena tega zakona),
20. brez soglasja naročnika uporabi avtomatske klicne sisteme (drugi odstavek 135. člena tega zakona),
21. proti volji naročnika objavlja v naročniškem imeniku podatke o njem, oziroma uporablja te podatke v nedovoljene namene (prvi odstavek 136. člena tega zakona),
22. ne ugoti vsem realnim zahtevam za dostop do informacij o naročnikih (šesti odstavek 136. člena tega zakona),
23. na zahtevo Agencije ne izda imenika oziroma ne organizira službe informacij o naročnikih po petem odstavku 136. člena tega zakona.

(2) Z denarno kaznijo od 30.000 do 100.000 tolarjev se za prekršek kaznuje fizično osebo, ki samostojno opravlja dejavnost ali odgovorno osebo pravne osebe, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka tega člena.

XIX. PREHODNE DOLOČBE

1. Prilagoditev izvajanja telekomunikacijskih storitev določbam tega zakona

145. člen (obstoječa radijska dovoljenja)

(1) Radijska dovoljenja izdana na podlagi 37. člena zakona o telekomunikacijah (Uradni list RS, št. 35/97, 45/97 - odločba US, 13/98 - odločba US, 59/99 - odločba US in 36/2000 - odločba US) prenehajo veljati najkasneje v roku enega leta po uveljavitvi tega zakona.

(2) Lastnikom radijskih dovoljenj iz prejšnjega odstavka tega člena, katerih radijska dovoljenja ne bodo nadomeščena z dovoljenjem za opravljanje mobilnih javnih radijskih storitev, izda Agencija po uradni dolžnosti v roku iz prejšnjega odstavka tega člena odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc v obsegu in pod pogoji radijskega dovoljenja iz prejšnjega odstavka tega člena. Z odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc Agencija razveljavi prejšnje radijsko dovoljenje.

(3) Glede določitve pristojbine za uporabo radijskih frekvenc se uporablja ta zakon in na njegovi podlagi sprejeti predpisi.

146. člen

(obstoječi operaterji tržnih telekomunikacijskih storitev)

Pravne ali fizične osebe, ki na dan uveljavitve tega zakona opravljajo tržne telekomunikacijske storitve v skladu z zakonom o telekomunikacijah (Uradni list RS, št. 35/97, 45/97 - odločba US, 13/98 odločba US, 59/99 - odločba US in 36/2000 - odločba US), nadaljujejo svoje delo v skladu z določbami tega zakona.

147. člen

(prilagoditev opravljanja tržnih telekomunikacijskih storitev,
za katere je potrebno obvestilo Agenciji)

(1) Predhodna priglasitev za opravljanje tržnih telekomunikacijskih storitev iz 15. člena zakona o telekomunikacijah (Uradni list RS, št. 35/97, 45/97 - odločba US, 13/98 - odločba US, 59/99 - odločba US in 36/2000 - odločba US) se šteje za pisno obvestilo Agenciji za opravljanje javnih telekomunikacijskih storitev skladno z 28. členom tega zakona.

(2) Pravne ali fizične osebe, ki opravljajo tržne telekomunikacijske storitve na podlagi predhodne priglasitve iz prejšnjega odstavka tega člena, nadaljujejo z opravljanjem svoje dejavnosti v obsegu, na način in pod pogoji, določenimi v aktih iz prejšnjega odstavka tega člena.

(3) Pravne ali fizične osebe iz prejšnjih odstavkov tega člena morajo uskladiti izvajanje svoje dejavnosti z določbami tega zakona najkasneje v enem letu po njegovi uveljavitvi.

148. člen

(prilagoditev opravljanja tržnih telekomunikacijskih storitev,
za katere je potrebno dovoljenje)

(1) Dovoljenje za opravljanje tržnih telekomunikacijskih storitev iz 16. člena zakona o telekomunikacijah (Uradni list RS, št. 35/97, 45/97 - odločba US, 13/98 - odločba US, 59/99 - odločba US in 36/2000 - odločba US) se šteje za dovoljenje za opravljanje javnih telekomunikacijskih storitev skladno z 27. in 29. členom tega zakona.

(2) Pravne ali fizične osebe, ki opravljajo tržne telekomunikacijske storitve na podlagi dovoljenja iz prejšnjega odstavka tega člena, nadaljujejo z opravljanjem svoje dejavnosti v obsegu, na način in pod pogoji, določenimi v aktih iz prejšnjega odstavka tega člena.

(3) Pravne ali fizične osebe iz prejšnjih odstavkov tega člena morajo uskladiti izvajanje svoje dejavnosti z določbami tega zakona najkasneje v enem letu po njegovi uveljavitvi.

(4) Če je v primeru iz prvega odstavka tega člena, za prilagoditev opravljanja telekomunikacijskih storitev določbam tega zakona, potrebno spremeniti dovoljenje, ga Agencija spremeni po uradni dolžnosti skladno z določbami tega zakona najkasneje v enem letu po uveljavitvi tega zakona.

149. člen

(obstoječa koncesija za opravljanje tržnih telekomunikacijskih storitev)

(1) Koncesijo, podeljeno skladno s 17. členom zakona o telekomunikacijah (Uradni list RS, št. 35/97, 45/97 - odločba US, 13/98 - odločba US, 59/99 - odločba US in 36/2000 - odločba US), Agencija nadomesti (po uradni dolžnosti) z dovoljenjem skladno s 44. členom tega zakona brez javnega razpisa, najkasneje v enem letu po uveljavitvi tega zakona.

(2) Koncesionarji iz prejšnjega odstavka opravljajo do izdaje dovoljenja svojo dejavnost v obsegu, na način in pod pogoji, določenimi v koncesijskem aktu in koncesijski pogodbi.

(3) Z izdajo dovoljenja iz prvega odstavka tega člena se prenehata uporabljati koncesijski akt in koncesijska pogodba.

(4) Osebe iz drugega odstavka tega člena morajo uskladiti izvajanje svoje dejavnosti z določbami tega zakona najkasneje v roku, ki ga določi Agencija z aktom iz prvega odstavka tega člena, pri čemer ta rok ne sme biti krajši od enega leta.

(5) Pravica za opravljanje storitev UMTS/IMT-2000 se podeli kot koncesija na podlagi uredbe o podelitvi koncesije za uporabo radiofrekvenčnega spektra za opravljanje storitev UMTS/IMT - 2000 (Uradni list RS, št. 16/2001). Ta koncesija se šteje za koncesijo iz prvega odstavka tega člena in se zanjo uporabljajo vse določbe tega člena, s tem da se rok enega leta iz prvega odstavka tega člena računa od dneva sklenitve koncesijske pogodbe, če je ta dan poznejši od dneva uveljavitve tega zakona.

150. člen

(drugi primeri prilagoditve določbam tega zakona)

(1) Ne glede na določbe 147. člena tega zakona morajo operaterji zakupljenih vodov, ki so pridobili dovoljenje skladno z 16. členom zakona o telekomunikacijah (Uradni list RS, št. 35/97, 45/97 - odločba US, 13/98 - odločba US,

59/99 - odločba US in 36/2000 - odločba US), prilagoditi opravljanje svoje dejavnost z določbami tega zakona najkasneje v šestih mesecih po njegovi uveljavitvi.

(2) Ne glede na določbe 147. člena tega zakona morajo operaterji, ki so dolžni voditi ločeno računovodstvo po 78. členu tega zakona, svoje poslovanje prilagoditi določbam VII. poglavja tega zakona najkasneje v devetih mesecih po njegovi uveljavitvi.

(3) Vsi operaterji fiksnega javnega telefonskega omrežja s pomembno tržno močjo morajo od 1. januarja 2002 omogočiti izvajanje tretjega do vključno osmega odstavka 65. člena.

(4) Vsi operaterji morajo omogočiti izbiro operaterja v skladu z 105. členom tega zakona in prenosljivost števil v skladu z 101. členom tega zakona do 1. julija 2002.

2. Prilagoditev izvajanja javnih telekomunikacijskih storitev (gospodarskih javnih služb) določbam tega zakona

151. člen

(prilagoditev opravljanja gospodarske javne službe)

(1) Pravne ali fizične osebe, ki na dan uveljavitve tega zakona opravljajo javne telekomunikacijske storitve kot gospodarske javne službe skladno s 4. členom zakona o telekomunikacijah (Uradni list RS, št. 35/97, 45/97 - odločba US, 13/98 - odločba US, 59/99 - odločba US in 36/2000 - odločba US), nadaljujejo svoje delo kot operaterji javnih telekomunikacijskih storitev v skladu z določbami tega zakona.

(2) Pravne ali fizične osebe iz prejšnjega odstavka tega člena opravljajo svojo dejavnost v obsegu, na način in pod pogoji, določenimi v uredbi o načinu opravljanja javnih telekomunikacijskih storitev govorne telefonije in teleksa ter o upravljanju javnega telekomunikacijskega omrežja (Uradni list RS, št. 11/98).

(3) Za uskladitev dejavnosti oseb iz prejšnjega odstavka tega člena z določbami tega zakona Agencija najkasneje v enem letu po uveljavitvi tega zakona po uradni dolžnosti izda osebam iz prejšnjega odstavka dovoljenje za opravljanje javnih in univerzalnih storitev skladno z določbami tega zakona, brez javnega razpisa, v enakem obsegu pravic, kot so jih imele na dan uveljavitve tega zakona.

(4) Z izdajo dovoljenja iz prejšnjega odstavka se za osebe iz drugega odstavka tega člena preneha uporabljati akt iz drugega odstavka tega člena.

(5) Osebe iz prvega odstavka tega člena morajo uskladiti izvajanje svoje dejavnosti z določbami tega zakona najkasneje v roku, ki ga določi Agencija z aktom iz tretjega odstavka tega člena, pri čemer ta rok ne sme biti krajši od enega leta.

152. člen
(prilagoditev Telekoma Slovenije)

(1) Javno podjetje Telekom Slovenije d.d. izgubi status javnega podjetja in najkasneje v enem letu po uveljavitvi tega zakona temu prilagodi svoje akte in register skladno z zakonom.

(2) Dve leti po uveljavitvi tega zakona ima Telekom Slovenije d.d. vse obveznosti, ki jih imajo operaterji s pomembno tržno močjo v skladu z določbami tega zakona, ki se nanašajo na skupno uporabo objektov (65. člen tega zakona), odprt dostop do omrežij (68. člen tega zakona), nudenje vmesnikov (69. člen tega zakona), zakupljenih vodov (70. člen tega zakona), fiksnih javnih telefonskih storitev (71. člen tega zakona) ter medomrežnega povezovanja (73. člen tega zakona).

(3) Telekom Slovenije, d.d. je dolžan zagotavljati univerzalne storitve skladno z določbami tega zakona brez nadomestila do prenosa zagotavljanja univerzalnih storitev na drugega operaterja skladno z določbami 80. člena tega zakona, vendar najmanj dve (2) leti po uveljavitvi tega zakona.

(4) Telekom Slovenije lahko opusti storitve teleksa v sporazumu z vsemi naročniki teh storitev.

3. Postopki, pričeti pred uveljavitvijo zakona

153. člen
(postopki)

Postopki za predhodno prigrasitev na podlagi 15. člena, pridobitev dovoljenja na podlagi 16. člena, pridobitev koncesije na podlagi 17. člena in pridobitev radijskega dovoljenja na podlagi 37. člena zakona o telekomunikacijah (Uradni list RS, št. 35/97, 45/97 - odločba US, 13/98 - odločba US, 59/99 - odločba US in 36/2000 - odločba US), ki do uveljavitve tega zakona še niso bili dokončani, se dokončajo po predpisih, ki so veljali ob vložitvi vloge za njihovo pridobitev.

4. Cene javnih in univerzalnih telekomunikacijskih storitev

154. člen
(cene telekomunikacijskih storitev)

(1) Cene telekomunikacijskih storitev, za katere je po tem zakonu predvideno dovoljenje, se v času od uveljavitve tega zakona do prilagoditve določbam tega zakona ne smejo zviševati, razen za tiste telekomunikacijske storitve, katerih cene se lahko spremenijo s sklepom Vlade, vendar najdlje eno leto po uveljavitvi tega zakona.

(2) Do izdaje predpisa iz drugega odstavka 79. člena tega zakona dostopne cene univerzalnih predpisov v skladu s predpisi določi Vlada.

5. Obstoječa omrežja na tujem zemljišču

155. člen

(1) Lastniki zemljišč, po katerih potekajo ali na katerih se gradijo oziroma postavljajo telekomunikacijska omrežja, morajo dovoliti nadaljnjo uporabo svojih zemljišč za potrebe gradnje oziroma postavitve, vzdrževanja in obratovanja telekomunikacijskega omrežja, če so sami ali njihovi pravni predniki pisno izrazili strinjanje s takšno uporabo.

(2) Pravica operaterjev, ki izhaja iz obveznosti lastnikov zemljišča iz prejšnjega odstavka tega člena vsebuje upravičenja, ki jih vsebuje služnost napeljave po tem zakonu, operater pa jo mora izvrševati v skladu z določbami 54. člena tega zakona.

(3) Določbe tega člena ne vplivajo na morebitno priposestvanje služnosti po predpisih, ki urejajo stvarne pravice.

6. Ustanovitev Agencije

156. člen (Agencija)

(1) Vlada sprejme ustanovitveni akt Agencije v treh (3) mesecih po uveljavitvi tega zakona.

(2) Agencija začne delovati po tem zakonu z dnevom sprejetja ustanovitvenega akta.

(3) Z dnem začetka delovanja Agencije preidejo zaposleni v Upravi Republike Slovenije za telekomunikacije na delo v Agencijo. Direktor Uprave za telekomunikacije nadaljuje svoje delo kot vršilec dolžnosti direktorja Agencije do imenovanja direktorja Agencije, vendar najdlje eno leto.

(4) Na podlagi prvega odstavka 108. člena tega zakona v roku štirih (4) mesecev po uveljavitvi tega zakona direktor Agencije izda statut.

(5) Do dneva začetka delovanja Agencije ima Uprava Republike Slovenije za telekomunikacije pristojnosti Agencije na podlagi tega zakona. Z dnem začetka delovanja nadaljuje Agencija z vsemi postopki, ki jih je začela Uprava Republike Slovenije za telekomunikacije.

(6) Sredstva za začetek delovanja Agencije se zagotovijo iz sredstev državnega proračuna na postavki, ki je namenjena za delovanje Uprave Republike Slovenije za telekomunikacije.

7. Oblikovanje Sveta

157. člen

Državni zbor v dveh (2) mesecih po začetku veljavnosti tega zakona sprejme akt o ustanovitvi Sveta za telekomunikacije in imenuje njegove člane.

158. člen

(način in pogoji vračanja vlaganj)

Vlaganja posameznih investorjev in lokalnih skupnosti v javno telekomunikacijsko omrežje se bodo povrnila na način in pod pogoji, kot bo to določal poseben zakon, ki ga bo Državni zbor na predlog vlade sprejel v roku šestih (6) mesecev po uveljavitvi tega zakona. Vlaganja v javno telekomunikacijsko omrežje se bodo povrnila v breme privatizacije Telekoma Slovenije, d.d..

8. Predpisi vlade, ministra ter splošni akti Agencije

159. člen

(1) Rok za izdajo podzakonskih predpisov ter splošnih aktov Agencije je eno leto od začetka veljavnosti tega zakona.

(2) Do izdaje uredbe iz tretjega odstavka 53. člena tega zakona se za sekundarno telekomunikacijsko omrežje šteje sekundarno omrežje in naprave s hišnimi priključki na podlagi navodila o tem, kaj se šteje za sekundarno, primarno in magistralno omrežje komunalnih in drugih objektov in naprav (Uradni list SRS, št. 27/85).

9. Veljavnost predpisov

160. člen

(veljavnost predpisov)

(1) Do izdaje ustreznih podzakonskih predpisov ter splošnih aktov Agencije na podlagi tega zakona ostanejo v veljavi naslednji predpisi, izdani na podlagi zakona o telekomunikacijah (Uradni list RS, št. 35/97, 45/97 - odločba US, 13/98 - odločba US, 59/99 - odločba US in 36/2000 - odločba US), izdani na podlagi zakona o sistemih zvez (Uradni list SFRJ, št. 41/88, 80/89 in 29/90) in zakona o združitvi v skupnost JPTT (Uradni list SFRJ, št. 18/78), v kolikor niso v nasprotju s tem zakonom:

1. pravilnik o odpravljanju motenj pri amplitudno moduliranih radiodifuznih oddajah (Uradni list SFRJ, št. 12/73) (velja le poglavje VII: Minimalne tehnične karakteristike radiodifuznih sprejemnikov za amplitudno modulirane oddaje),
2. pravilnik o osnovah za sestavljanje znakov za identifikacijo radijskih postaj (Uradni list SFRJ, št. 52/75),

3. pravilnik o tehnično-eksploatacijskih pogojih radiodifuznih postaj za amplitudno modulirane oddaje (Uradni list SFRJ, št. 57/75),
4. pravilnik o tehničnih in eksploatacijskih pogojih ob katerih se smejo uporabljati radiodifuzijske postaje za črno bele in barvne televizijske oddaje (Uradni list SFRJ, št. 8/78),
5. pravilnik o delu radijskih postaj (Uradni list SFRJ, št. 17/78),
6. pravilnik o tehničnih in eksploatacijskih pogojih ob katerih se smejo uporabljati radiodifuzni pretvorniki za frekvenčno modulirane oddaje (Uradni list SFRJ, št. 30/78),
7. pravilnik o uporabi enotnih izrazov, pojmov, znakov in kratic za prenos sporočil v sistemu zvez (Uradni list SFRJ, št. 18/91),
8. odredba o povezavi mobilnih satelitskih radijskih postaj z INMARSAT A satelitsko službo (Uradni list RS, št. 5/93),
9. sklep o pooblastitvi in določitvi organizacije združenega dela za opravljanje tehničnih pregledov radijskih postaj (Uradni list SRS, št. 30/82),
10. sklep o pooblastitvi in določitvi družbe z omejeno odgovornostjo za opravljanje tehničnih pregledov radijskih postaj (Uradni list RS, št. 21/90),
11. pravilnik o pogojih za povezovanje fiksnih radijskih telefonskih naročnikov na javno telekomunikacijsko omrežje prek mobilnega radiotelefonskega sistema NMT (Uradni list RS, št. 57/96),
12. pravilnik o omrežju ISDN (Uradni list RS, št.52/95),
13. generalni načrt telefonskega omrežja. (PTT Vestnik, št. 14/48, 15/88); (Ne velja: poglavje 11 - Napajanje prenosnih in komutacijskih sistemov ter določila točke 3.5 iz poglavja 3 - plan oštevilčenja),
14. generalni načrt telegrafskega omrežja in omrežja za prenos podatkov (PTT Vestnik, št. 23/84, 3/88),
15. tehnični pogoji za modeme za sinhroni prenos podatkov po vodih osnovne grupe 60-108 kHz (PTT Vestnik, št. 3/88),
16. tehnični pogoji za opremo za povezovanje računalnikov in računalniških omrežij v javno teleks omrežje (PTT Vestnik, št. 6/88),
17. splošni tehnični pogoji za standardne vmesnike med končnimi napravami za prenos podatkov, ki se uporabljajo v javnem omrežju za prenos podatkov (PTT Vestnik, št. 6/88),
18. tehnični pogoji za adapterje s samostojnim sprejemom za vključitev računalnikov v telegrafsko omrežje (PTT Vestnik, št. 6/88),
19. tehnični pogoji za RR sisteme - analogni (PTT Vestnik, št. 5/89),
20. tehnični pogoji za medmrežni protokol X.75 (PTT Vestnik, št. 8/90),
21. tehnični pogoji za bazne radio-postaje v mobilni radio mreži (PTT Vestnik, št. 8/90),
22. splošni tehnični pogoji za mrežo mobilnih radio-telefonskih zvez JPTT (PTT Vestnik, št. 17/82),
23. tehnični pogoji za mobilne radiotelefone v mobilni radio mreži JPTT (PTT Vestnik, št. 13/89),
24. tehnični pogoji za sistem mobilnih radio telefonskih zvez JPTT (PTT Vestnik, št. 21/89),
25. pravilnik o tehničnih pogojih za telefonske aparate z avtomatskim zaračunavanjem (Uradni list RS, št. 53/94),
26. tehnični pogoji za analogne in digitalne telefonske centrale (PTT Vestnik, št. 14/91),
27. tehnični pogoji za naročniške telefonske centrale (PTT Vestnik, št. 11/87),

28. pravilnik o kontroli kakovosti telekomunikacijskih sredstev in objektov (PTT Vestnik, št. 27/90),
29. odredba o tujih radijskih postajah (Uradni list RS, št. 73/97),
30. odredbo o radijskih postajah telefonskega sistema za povezavo zrakoplov-zemlja (Uradni list RS, št. 73/97),
31. odredba o veljavnosti odobritve terminalske opreme satelitskih zemeljskih postaj z malimi satelitskimi antenami in satelitskih postaj za novinarstvo (Uradni list RS, št. 73/97),
32. odredba o tujih radioamaterskih radijskih dovoljenjih (Uradni list RS, št. 73/97),
33. odredba o radijskih postajah za osebni klic prek satelita (Uradni list RS, št. 73/97),
34. odredba o tujih odobritvah in uporabi radijskih postaj PR 37 (Uradni list RS, št. 35/99),
35. odredba o tujih odobritvah in uporabi digitalne radijske terminalske opreme za satelitske telekomunikacijske storitve S-PCS (Uradni list RS, št. 35/99),
36. odredba o tujih odobritvah in uporabi digitalne radijske terminalske opreme GSM (Uradni list RS, št. 35/99 in 19/2000),
37. pravilnik o tehničnih zahtevah za terminalsko opremo z vmesniki po priporočilu CCITT, X.21 in z vmesniki po priporočilu CCIT, X.25, (Uradni list RS, št. 50/97),
38. pravilnik o tehničnih zahtevah za opremo, namenjeno za priključevanje na analogni priključek javnega telefonskega omrežja (Uradni list RS, št. 50/97),
39. pravilnik o tehničnih zahtevah za radijske postaje (Uradni list RS, št. 50/97),
40. pravilnik o tehničnih zahtevah za digitalne evropske brezvrvične komunikacije (Uradni list RS, št. 69/95),
41. pravilnik o radijskih dovoljenjih (Uradni list RS, št. 50/97 in 19/2000),
42. pravilnik o ugotavljanju skladnosti in odobravanju terminalske opreme in radijskih postaj (Uradni list RS, št. 50/97),
43. pravilnik o elektromagnetni združljivosti (EMC) (Uradni list RS, št. 61/2000),
44. pravilnik o vrstah amaterskih radijskih postaj in tehničnih pogojih za njihovo uporabo (Uradni list RS, št. 41/98),
45. pravilnik o pogojih za izdajo dovoljenj za opravljanje tržnih telekomunikacijskih storitev (Uradni list RS, št. 75/98),
46. pravilnik o splošnih pogojih za opravljanje javnih telekomunikacijskih storitev govorne telefonije in teleksa (Uradni list RS, št. 75/98),
47. pravilnik o oštevilčenju v javnih telekomunikacijskih omrežjih (Uradni list RS, št. 57/99),
48. uredba o načinu opravljanja javnih telekomunikacijskih storitev govorne telefonije in teleksa ter o upravljanju javnega telekomunikacijskega omrežja (Uradni list RS, št. 11/98),
49. uredba o podelitvi koncesije za uporabo radiofrekvenčnega spektra za storitve mobilne telefonije GSM (Uradni list RS, št. 49/97 in 24/2000),
50. uredba o razporeditvi radiofrekvenčnih pasov v Sloveniji (Uradni list RS, št. 7/98 in 71/2000),
51. uredba o pristojbinah za uporabo radijskih frekvenc (Uradni list RS, št. 90/98 in 92/99),
52. uredba o podelitvi koncesije za uporabo radiofrekvenčnega spektra za opravljanje storitev satelitskih osebnih komunikacij (Uradni list RS, št. 68/98),
53. uredba o podelitvi koncesije za uporabo radiofrekvenčnega spektra za opravljanje storitev NMT (Uradni list RS, št. 53/99),

54. uredba o podelitvi koncesije za uporabo radiofrekvenčnega spektra za opravljanje storitev osebnega klica v sistemu ERMES (Uradni list RS, št. 53/99),
55. uredba o podelitvi koncesije za uporabo radiofrekvenčnega spektra na 1800 MHz za opravljanje storitev mobilne telefonije (Uradni list RS, št. 79/99 in 72/2000),
56. nacionalni program telekomunikacij (Uradni list RS, št. 23/2000),
57. pravilnik o tehničnih zahtevah za mobilna celična radijska sistema GSM 900 in DCS 1800 (Uradni list RS, št. 32/2000),
58. pravilnik o tehničnih pogojih za zakupljene vode (Uradni list RS, št. 91/2000),
59. uredba o podelitvi koncesije za uporabo radiofrekvenčnega spektra za opravljanje storitev UMTS/IMT - 2000 (Uradni list RS, št. 16/2001).

(2) Za naročila, ki jih oddajajo operaterji javnih telekomunikacijskih storitev in omrežij, se ne uporablja zakon, ki ureja javna naročila.

XX. KONČNE DOLOČBE

161. člen (prenehanje veljavnosti)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati zakon o telekomunikacijah (Uradni list RS, št. 35/97, 45/97 - odločba US, 13/98 - odločba US, 59/99 - odločba US in 36/2000 - odločba US) in naslednji predpisi izdani na podlagi zakona o sistemih zvez (Uradni list SFRJ, št. 41/88, 80/89 in 29/90) in zakona o združitvi v skupnost JPTT (Uradni list SFRJ, št. 18/78):

1. pravilnik o tehničnih in eksploatacijskih pogojih, ob katerih se smejo uporabljati radijske postaje v skupnih radijskih zvezah na območju občine (Uradni list SFRJ, št. 23/77);
2. pravilnik o radijskih postajah, ki se smejo postavljati v mestih in naseljih mestnega značaja (Uradni list SFRJ, št. 9/83);
3. pravilnik o prostih smereh za vstop in izstop radiorelejnih zvez (radijski koridorji) v mestih in naseljih mestnega značaja (Uradni list SFRJ, št. 72/90);
4. pravilnik o velikosti varstvene cone v bližini določenih radijskih postaj (Uradni list SFRJ, št. 72/90);
5. tehnični predpisi o dovoljenih šumih v telefonskih tokokrogih pri projektiranju prenosnih sistemov v telefonskem omrežju za splošne potrebe (PTT Vestnik, št. 14/68);
6. tehnični pogoji za teleprinterje v omrežju JPTT (PTT Vestnik, št. 6/70);
7. tehnični pogoji za sprejemne pisalnike (printerje) z modemom za uporabo v telegrafskem omrežju JPTT (PTT Vestnik, št. 8/75);
8. tehnični pogoji za teleprinterje in terminale s hitrostjo obratovanja 110, 134,5 in 200 Bd in CCITT abecedo št. 5 za uporabo v omrežju JPTT (PTT Vestnik, št. 9/78);
9. tehnični pogoji za polelektronske in elektronske teleprinterje v omrežju JPTT (PTT Vestnik, št. 3/72);
10. tehnični pogoji za elektronske teleprinterje v omrežju YU PTT, ki delajo s hitrostjo obratovanja 50, 70, 100 Bd in mednarodno telegrafsko abecedno CCITT št. 2 (PTT Vestnik, št. 21/83);

11. tehnični pogoji za priključevanje naprave za prenos signalov na naročniške vode (PTT Vestnik, št. 3/76, 4/76);
12. navodilo o kontroli kvalitete storitev v mednarodnem telefonskem prometu (PTT Vestnik, št. 5/78);
13. pravilnik o normah kakovosti vzdrževanja telefonskih kabelskih sistemov prenosa (PTT Vestnik, št. 11/86, 13/86).

(2) Z dnem začetka delovanja Agencije prenehata veljati tretja alineja 11. točke 2. člena ter četrti odstavek 13. člena zakona o organizaciji in delovnem področju ministrstev (Uradni list RS, št. 71/94, 47/97 in 60/99).

162. člen
(začetek veljavnosti zakona)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Številka: 326-08/94-3/26
Ljubljana, dne 10. aprila 2001

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Borut Pahor